

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

การศึกษาความต้องการพัฒนาวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา

เขตการศึกษา 7

A STUDY OF ACADEMIC DEVELOPMENT NEEDS OF TEACHERS IN PRIVATE
VOCATIONAL SCHOOLS IN EDUCATIONAL REGION VII

รังสี สังขพรหม
RANGSI SANGCAPROM

เลขหมู่ 18576
เลขทะเบียน ก.พ. 2535
วัน, เดือน, ปี

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต

สาขาการบริหารอาชีวศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2535

ISBN 974-416-121-3

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

**A STUDY OF ACADEMIC DEVELOPMENT NEEDS OF TEACHERS IN PRIVATE
VOCATIONAL SCHOOLS IN EDUCATIONAL REGION VII**

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR THE DEGREE
MASTER OF INDUSTRIAL EDUCATION IN VOCATIONAL ADMINISTRATION
GRADUATE SCHOOL
KING MONGKUT 'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG**

1992

ISBN 974-416-121-3

กสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการ
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การศึกษาความต้องการพัฒนาวิชาการของครูโรงเรียน
เอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 7

A STUDY OF ACADEMIC DEVELOPMENT NEEDS
OF TEACHERS IN PRIVATE VOCATIONAL
SCHOOLS IN EDUCATIONAL REGION VII

นักศึกษา

นายรังษี สังขพรหม

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์ ดร.เมธี ปิณฑนานนท์

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ดร.ประมวล เสนาฤทธิ์

ระดับการศึกษา

ดร.เชื่น แก้วยศ
ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร
อาชีวศึกษา

ภาควิชา

ครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ.

2535

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความต้องการในการพัฒนาทางวิชาการและศึกษา
เปรียบเทียบปัญหาและความต้องการในด้านการส่งเสริมที่ครูมีโอกาสศึกษาต่อด้านการจัด
ประชุม อบรม สัมมนาทางวิชาการ ด้านการส่งเสริมงานวิจัยและพิมพ์เผยแพร่คู่มือการสอน
ด้านการส่งเสริมการใช้ห้องสมุดเป็นศูนย์วิชาการ และด้านการส่งเสริมการสอนและการใช้
วัสดุทัศนวัสดุประกอบการสอน ของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 7 ที่มีอายุ
การทำงาน คุณวุฒิ ระดับชั้นที่สอน หมวดวิชาที่สอนและขนาดของโรงเรียนต่างกันกลุ่มตัวอย่าง
ที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 7 จำนวน 325 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test และ F-test

ผลการวิจัยปรากฏผลดังนี้

1. ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษามีปัญหาการพัฒนาทางวิชาการอยู่ในระดับปานกลาง
2. ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่มีความต้องการในการพัฒนาทางวิชาการอยู่ในระดับมาก
3. ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่มีอายุการทำงานต่างกัน มีปัญหาการพัฒนาทางวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่มีคุณวุฒิต่างกัน มีปัญหาการพัฒนาทางวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
5. ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่สอนระดับชั้นต่างกัน มีปัญหาการพัฒนาทางวิชาการแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
6. ครูโรงเรียนเอกชนที่สอนหมวดวิชาต่างกัน มีปัญหาการพัฒนาทางวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
7. ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่สอนในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีปัญหาการพัฒนาทางวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
8. ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่มีอายุการทำงานต่างกัน มีความต้องการในการพัฒนาทางวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
9. ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่มีคุณวุฒิต่างกัน มีความต้องการในการพัฒนาทางวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
10. ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่สอนระดับชั้นต่างกัน มีความต้องการในการ

พัฒนาทางวิชาการแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

11. ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่สอนหมวดวิชาต่างกัน มีความต้องการในการพัฒนาทางวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

12. ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่สอนในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีความต้องการในการพัฒนาทางวิชาการแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อย่างไรก็ตามการวิจัยครั้งนี้พอสรุปได้ว่าครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในเขตการศึกษา 7 มีปัญหาการพัฒนาทางวิชาการในด้านการส่งเสริมให้ครูมีโอกาสศึกษาต่อ ด้านการประชุม อบรม สัมมนาทางวิชาการ ด้านการส่งเสริมงานวิจัยและพิมพ์เผยแพร่คู่มือการสอน ด้านการส่งเสริมการใช้ห้องสมุดเป็นศูนย์วิชาการ และด้านการส่งเสริมการสอนและการใช้สื่อทัศนวัสดุประกอบการสอนอยู่ในระดับปานกลาง และมีความต้องการพัฒนาทางวิชาการทั้ง 5 ด้านนี้อยู่ในระดับมาก แต่เมื่อเปรียบเทียบกับปัญหาและความต้องการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่มีอายุการทำงาน คุณวุฒิ ระดับชั้นที่สอน หมวดวิชาที่สอน และขนาดของโรงเรียนที่ต่างกันในด้านทั้ง 5 ด้าน พบว่า ปัญหาการพัฒนาทางวิชาการของครูที่มีอายุการทำงาน คุณวุฒิ หมวดวิชาที่สอน และขนาดของโรงเรียนที่ต่างกัน มีปัญหาการพัฒนาทางวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนปัญหาการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่สอนระดับชั้นต่างกัน มีปัญหาการพัฒนาทางวิชาการไม่แตกต่างกัน ในขณะที่เดียวกันเมื่อเปรียบเทียบความต้องการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่มี อายุการทำงาน คุณวุฒิ ระดับชั้นที่สอน หมวดวิชาที่สอน และขนาดของโรงเรียนที่ต่างกัน พบว่า ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่มีอายุการทำงาน คุณวุฒิ และหมวดวิชาที่สอนที่ต่างกัน มีความต้องการพัฒนาทางวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนครูที่สอนระดับชั้นและขนาดโรงเรียนที่ต่างกัน มีความต้องการพัฒนาทางวิชาการไม่แตกต่างกัน

Thesis Title A Study of Academic Development Needs of Teachers in Private Vocational Schools in Educational Region VII

Student Mr. Rangsi Sangcaprom

Thesis Advisor Assoc. Pro. Dr. Methi Pилanthanonnd

Thesis Co-advisors Dr. Pramual Senarit
Dr. Sen Keoyote

Level of Study Master of Industrial Education in Vocational Administration

Department Industrial Education, King Mongkut 's Institute of Technology Ladkrabang

Year 1992

ABSTRACT

The purpose of this study was to identify the needs for academic development among 325 teachers in private vocational schools in Education Region 7, and to compare their needs and problems concerning the academic development by means of seminars, in-service training, promotion, text and research, including the promotion the utilization of the of libraries, learning centres, and audio-visual aids.

The population was classified according to: (1) length

of teaching career, (2) educational qualifications, (3) class level taught (4) departments, and (5) school size.

The instrument used in this study was a questionnaire. The data obtained were then analyzed by using percentage, means, Standard Deviation, t-test, and F-test.

Findings were as follows:

1. Teachers in private vocational schools in Education Region 7 experienced a moderate level of problems concerning academic development.
2. Teachers in private vocational schools in Education Region 7 had a high level of needs for academic development.
3. Teachers in private vocational schools in Education Region 7 with different years of work differed in their academic development problems at a .05 level of statistical significance, particularly with respect to continuing education.
4. Teachers in private vocational schools in Education Region 7 with different qualifications differed in their academic development problems at a .05 level of statistical significance.
5. Teacher in private vocational schools in Education Region 7 teaching at different class levels did not differ significantly in their academic development problems.
6. Teachers in private vocational schools in Education Region 7 teaching in different departments differed in their academic development problems at a .05 level of statistical

significance.

7. Teachers teaching in private vocational schools of different sizes in Education Region 7 differed in their academic development problems at a .05 level of statistical significance.

8. Teachers in private vocational schools in Education Region 7 belonging to different age groups differed in their academic development needs at .05 level of statistical significance.

9. Teachers in private vocational schools in Education Region 7 with different qualifications differed in their academic development needs at 0.5 level of statistical significance.

10. Teachers in private vocational schools in Education Region 7 teaching at different class levels did not differ significantly in their academic development needs.

11. Teachers in private vocational schools in Education Region 7 teaching in different departments differed in their academic development needs at a .05 level of statistical significance

12. Teachers teaching in private vocational schools of different sizes in Education Region 7 did not differ significantly in their academic development needs.

Findings led to conclusions that teachers in private vocational schools in Education Region 7 faced a moderate degree of academic development problems in the areas of promotion of teachers' further study, seminars, training, and workshops;

research and handbooks on teaching; the use of libraries as resource centers; and the use of audio-visual aids in instruction. The level of teachers' needs in these areas was high. When the extents of the teachers' problems concerning academic development were compared on the basis of their number of years of work, qualification, class level of teaching, department of teaching, and school size, the extent of the problems differed significantly at the .05 level with respect to their age and qualification, but did not differ significantly with reference to class level of teaching, department of teaching, and school size. Similarly, when the needs for academic development of the teachers were compared on the same basis, the extent of the needs differed significantly at the .05 level with respect to teachers' number of years of work and department of teaching, but did not differ significantly with reference to their qualification, class level of teaching, and the size of the school.

กิติกรรมประกาศ

ผลงานการวิจัยเล่มนี้ เป็นการทำปริญญานิพนธ์ของผู้วิจัย เพื่อจบหลักสูตรครุศาสตร์
อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบัน
เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร วิทยาเขตลาดกระบัง ผู้วิจัยขอระลึกถึงพระคุณครู -
อาจารย์ทุกท่านไว้อย่างสูง ที่เคยอบรมสั่งสอนและปีนศาลาใจให้ผู้วิจัยสามารถเขียนวิจัยเล่ม
นี้ได้สำเร็จ และขอบคุณอาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.เมธี ปิสันธนานนท์ รอง
คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร วิทยาเขต
ลาดกระบัง ดร.ประมวล เสนาฤทธิ์ ผู้อำนวยการกอง กองแผนงานสำนักงานปลัดกระทรวง
ศึกษาธิการ และ ดร.เชิน แก้วยศ ผู้อำนวยการกอง กองแผนงานสำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาเอกชน ที่เป็นห่วงใยและให้กำลังใจตลอดมา อีกทั้งให้คำแนะนำช่วยเหลืออย่าง
ใกล้ชิดรวมทั้งท่านอาจารย์ที่ผู้วิจัยได้กราบขอคำแนะนำทุกท่านเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้ด้วย
อนึ่ง ผลงานวิจัยสำเร็จคล่องไปได้ด้วยดีในครั้งนี้ก็ด้วยความร่วมมือจากสำนัก
งานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เจ้าของ ผู้จัดการ ครูใหญ่ และครูโรงเรียนเอกชน
อาชีวศึกษา เขตการศึกษา 7 ทุกท่าน ให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถามและอำนวยความสะดวก
สะดวกเป็นอย่างดี ผู้วิจัยต้องขอกราบขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

รังษิ สังฆพรหม

ผู้วิจัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	IV
กิตติกรรมประกาศ	VIII
สารบัญ	IX
สารบัญตาราง	XII
สารบัญภาพ	XX
บทที่	
1. บทนำ	1
ปัญหาที่ทำการวิจัย	3
จุดมุ่งหมายของการวิจัย	7
สมมติฐานในการวิจัย	8
กรอบแนวคิดในการวิจัย	9
ขอบเขตของการวิจัย	11
คำนิยามศัพท์เฉพาะ	12
เชิงอรรถ	15
2. วรรณกรรมและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	17
ความหมายของความต้องการ	17
ทฤษฎีการบริหาร	22
การพัฒนาบุคลากร	26
ความสำคัญหรือประโยชน์ของการพัฒนาบุคลากร	27

บทที่

กระบวนการพัฒนาบุคลากร.....	29
เชิงอรรถ.....	55
3. วิธีการวิจัย.....	63
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	63
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล.....	65
เกณฑ์การให้คะแนน.....	67
วิธีสร้าง เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล.....	67
การรวบรวมข้อมูล.....	69
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	70
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	73
เชิงอรรถ.....	77
4. การวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิจัย.....	78
เกณฑ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของข้อมูล.....	80
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอข้อมูล.....	80
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	81
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	82
5. สรุป อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ.....	141
สรุปผลการวิจัย.....	146
การอภิปรายผล.....	150
ข้อเสนอแนะ.....	159
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต.....	161

เชิงอรท..... 162

บรรณานุกรม..... 165

ภาคผนวก..... 172

ประวัติการศึกษาของผู้วิจัย..... 192

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1. แสดงจำนวนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา และจำนวนครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตการศึกษา 7.....	64
2. แสดงจำนวนและร้อยละของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ในเขตการศึกษา 7 จำแนกตามสถานภาพทางเพศ.....	82
3. แสดงจำนวนและร้อยละของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ในเขตการศึกษา 7 จำแนกตามสถานภาพอายุ.....	83
4. แสดงจำนวนและร้อยละของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ในเขตการศึกษา 7 จำแนกตามสถานภาพอายุการทำงาน.....	84
5. แสดงจำนวนและร้อยละของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ในเขตการศึกษา 7 จำแนกตามสถานภาพคุณวุฒิทางการศึกษา.....	85

<p>6. แสดงจำนวนและร้อยละของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ในเขตการศึกษา 7 จำแนกตามสถานภาพระดับชั้นที่สอน.....</p>	<p>86</p>
<p>7. แสดงจำนวนและร้อยละของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ในเขตการศึกษา 7 จำแนกตามสถานภาพหมวดวิชาที่สอน.....</p>	<p>87</p>
<p>8. แสดงจำนวนและร้อยละของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ในเขตการศึกษา 7 จำแนกตามสถานภาพขนาดของโรงเรียน.....</p>	<p>88</p>
<p>9. แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัญหาในด้านการ ส่งเสริมให้ครูมีโอกาสศึกษาต่อ ของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา.....</p>	<p>89</p>
<p>10. แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัญหาในด้านการจัด ประชุม อบรม สัมมนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา....</p>	<p>91</p>
<p>11. แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัญหาในด้านการ ส่งเสริมงานวิจัยและพิมพ์เผยแพร่คู่มือการสอนของครูโรงเรียนเอกชน อาชีวศึกษา.....</p>	<p>92</p>

12.	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัญหาในด้านการใช้ห้องสมุดให้เป็นศูนย์วิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา.....	93
13.	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัญหาในด้านการส่งเสริมการสอนและการใช้สื่อทัศนวัสดุประกอบการสอนของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา.....	94
14.	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัญหารวมทุกด้านของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา.....	96
15.	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความต้องการในด้านการส่งเสริมให้ครูมีโอกาสศึกษาต่อของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา.....	97
16.	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความต้องการในด้านการจัดประชุม อบรม สัมมนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา.....	99
17.	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความต้องการในด้านการส่งเสริมงานวิจัยและพิมพ์เผยแพร่คู่มือการสอนของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา.....	101
18.	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความต้องการในด้านการใช้ห้องสมุดให้เป็นศูนย์วิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา.....	102

ตารางที่	หน้า
19. แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความต้องการในด้านการส่งเสริมการสอนและการใช้สื่อที่ศนวิศดูประกอบการสอนของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา.....	104
20. แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความต้องการรวมทุกด้านของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา.....	106
21. ผลการเปรียบเทียบคะแนนปัญหาในการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ที่มีอายุการทำงานต่ำกว่า 5 ปี, 5 - 10 ปี และ 10 ปีขึ้นไป	107
22. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ปัญหาในการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ที่มีอายุการทำงานต่ำกว่า 5 ปี, 5 - 10 ปี และ 10 ปีขึ้นไป ในด้านการส่งเสริมให้ครูมีโอกาสศึกษาต่อ.....	109
23. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ปัญหาในการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ที่มีอายุการทำงานต่ำกว่า 5 ปี, 5 - 10 ปี และ 10 ปีขึ้นไป โดยส่วนรวมทุกด้าน.....	110
24. ผลการเปรียบเทียบคะแนนปัญหาในการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ที่มีคุณวุฒิทางการศึกษาดต่ำกว่าปริญญาตรีและปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรี.....	111

ตารางที่

หน้า

25. ผลการเปรียบเทียบคะแนนปัญหาในการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียน
เอกชนอาชีวศึกษา ที่สอนระดับชั้น ปวช. ปวท. และ ปวส. 113
26. ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ปัญหาในการพัฒนาทางวิชาของครู
ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่สอนระดับชั้น ปวช. ปวท. และ ปวส. ใน
ด้านการส่งเสริมการใช้ห้องสมุดเป็นศูนย์วิชาการ..... 115
27. ผลการเปรียบเทียบคะแนนปัญหาในการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียน
เอกชนอาชีวศึกษาที่สอนหมวดวิชาชีพ หมวดวิชาสามัญ และสอนทั้ง 2 หมวด. 116
28. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ปัญหาในการพัฒนา
ทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่สอนหมวดวิชาชีพ หมวดวิชา
สามัญ และสอนทั้ง 2 หมวด ในด้านการส่งเสริมให้ครูมีโอกาสศึกษาต่อ.. 118
29. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ปัญหาในการพัฒนา
ทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่สอนหมวดวิชาชีพ หมวดวิชา
สามัญ และสอนทั้ง 2 หมวด โดยส่วนรวมทุกด้าน..... 119
30. ผลการเปรียบเทียบคะแนนปัญหาในการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียน
เอกชนอาชีวศึกษาที่สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง ขนาดเล็ก .. 120

<p>31. ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ปัญหาในการพัฒนาทางวิชาการของครู โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง ขนาดเล็ก ในด้านการจัดประชุม อบรม สัมมนาทางวิชาการ.....</p>	<p>122</p>
<p>32. ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ปัญหาในการพัฒนาทางวิชาการของครู โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง ขนาด เล็ก ในด้านการส่งเสริมการใช้ห้องสมุดเป็นศูนย์วิชาการ.....</p>	<p>123</p>
<p>33. ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ปัญหาในการพัฒนาทางวิชาการของครู โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง ขนาด เล็ก ในด้านการส่งเสริมการสอนและการใช้สื่อที่สนใจที่สุดประกอบการสอน</p>	<p>124</p>
<p>34. ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ปัญหาในการพัฒนาทางวิชาการของครู โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง ขนาด เล็ก โดยส่วนรวมทุกด้าน.....</p>	<p>125</p>
<p>35. ผลการเปรียบเทียบคะแนนความต้องการในการพัฒนาทางวิชาการของครู โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่มีอายุการทำงาน ต่ำกว่า 5 ปี 5 - 10 ปี และ 10 ปีขึ้นไป.....</p>	<p>126</p>
<p>36. ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ความต้องการในการพัฒนาทางวิชา การของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ที่มีอายุการทำงานต่ำกว่า 5 ปี 5 - 10 ปี และ 10 ปีขึ้นไปในด้านการส่งเสริมงานวิจัยและพิมพ์เผยแพร่ คู่มือการสอน.....</p>	<p>128</p>

ตารางที่	หน้า
37. ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ความต้องการในการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ที่มีอายุการทำงานต่ำกว่า 5 ปี, 5 - 10 ปี และ 10 ปีขึ้นไป โดยส่วนรวมทุกด้าน.....	129
38. ผลการเปรียบเทียบคะแนนความต้องการในการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่มีคุณวุฒิทางการศึกษากว่าปริญญาตรีและปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรี.....	130
39. ผลการเปรียบเทียบคะแนนความต้องการในการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ที่สอนระดับชั้น ปวช. ปวท. และปวส.	132
40. ผลการเปรียบเทียบคะแนนความต้องการในการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ที่สอนหมวดวิชาชีพ หมวดวิชาสามัญ และสอนทั้ง 2 หมวด.....	134
41. ผลการเปรียบเทียบเป็นรายคู่คะแนนความต้องการในการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่สอนหมวดวิชาชีพ หมวดวิชาสามัญ และสอนทั้ง 2 หมวด รวมทุกด้าน.....	136
42. ผลการเปรียบเทียบคะแนนความต้องการในการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ที่สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก.....	137

43.	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่คะแนนความต้องการในการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ที่สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก ในด้านการส่งเสริมการใช้ห้องสมุดเป็นศูนย์วิชาการ.....	139
44.	แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อประมวลความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ในการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในด้านการส่งเสริมให้ครู มีโอกาสศึกษาต่อ.....	140
45.	แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อประมวลปัญหาความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ในการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในด้านการจัดประชุม อบรม สัมมนาทางวิชาการ.....	141
46.	แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อประมวลความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ในการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในด้านการส่งเสริมการงานวิจัยและพิมพ์เผยแพร่คู่มือการสอน.....	142
47.	แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อประมวลและความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ในการพัฒนาทาง วิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในด้านการส่งเสริมการใช้ห้องสมุด เป็นศูนย์วิชาการ.....	143
48.	แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อประมวลความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ในการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในด้านการส่งเสริมการสอนและการใช้โสตทัศนวัสดุประกอบการสอน.....	144

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1. แสดงความหมายของความต้องการทางการศึกษา.....	19
2. ความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการทางการศึกษากับโอกาสทางการศึกษา และความพึงพอใจในหน้าที่.....	21
3. แสดงมิติการบริหารงานของ Getzels และ Guba.....	24
4. แสดงกระบวนการพัฒนาบุคลากร.....	29

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันรัฐบาลมีความปรารถนาที่จะให้ประเทศไทยมีความเจริญก้าวหน้าทางด้านเศรษฐกิจ โดยเน้นด้านอุตสาหกรรมอย่างไม่หยุดยั้ง เพื่อมุ่งให้มีการเพิ่มผลผลิตต่าง ๆ ดังจะเห็นได้จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 ที่ได้บรรจุการพัฒนาชายฝั่งทะเลตะวันออก ซึ่งเป็นโครงการปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมของประเทศไทยให้เข้าสู่โฉมหน้าอุตสาหกรรมใหม่ โดยจะใช้ทรัพยากรในประเทศไทยให้เกิดประโยชน์มากยิ่งขึ้น เพื่อนำประเทศไทยไปสู่ความเป็นประเทศอุตสาหกรรม แต่เป้าหมายดังกล่าวจะบรรลุผลก็ต่อเมื่อมีแรงงานที่มีคุณภาพ รัฐบาลจึงได้กำหนดนโยบายสนับสนุนและส่งเสริมการอุตสาหกรรมและการศึกษาวิชาชีพอย่างเต็มที่

การศึกษาระดับอาชีวศึกษามีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาด้านเศรษฐกิจของชาติ ตลอดทั้งช่วยปรับปรุง ส่งเสริมคุณภาพประชากรและพัฒนากำลังคน ซึ่งรัฐบาลได้ตระหนักถึงความสำคัญในข้อนี้จึงได้มีการเร่งพัฒนาและปรับปรุงทั้งด้านปริมาณและคุณภาพของนักเรียนอาชีวศึกษา ให้สามารถฝึกอาชีพที่เหมาะสมได้อย่างกว้างขวาง เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติระยะที่ 5 (พ.ศ. 2525 - 2529) และแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติระยะที่ 6 (พ.ศ. 2530 - 2534) และตอบสนองความต้องการประกอบอาชีพอิสระและตลาดแรงงาน¹ การจัดการศึกษาในระดับอาชีวศึกษาที่จะให้มีประสิทธิภาพทั้งด้านปริมาณและคุณภาพนั้น เป็นสิ่งสำคัญและทำได้ยาก แต่เนื่องจากการจัดการศึกษาในระดับอาชีวศึกษานั้นกำลังประสบปัญหาที่สำคัญอย่างยิ่ง คือ ทำอย่างไรจึงจะจัดระบบให้การศึกษาด้านวิชาชีพให้ความสอดคล้องกับความต้องการทางเศรษฐกิจและความต้องการทางสังคมได้ เพราะความเจริญทางด้านเทคโนโลยีสมัยใหม่ได้เจริญก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว ถ้าเราจะแยกปัญหานี้ออกเป็นส่วนใหญ่ ๆ ก็จะได้เป็น 2 ส่วน คือ ส่วน

ที่เกี่ยวกับปริมาณ ซึ่งได้แก่การผลิตนักเรียนและนักศึกษาแต่ละประเภทแต่ละระดับการศึกษา ออกไปอย่างละเอียดจึงจะสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และส่วนที่เกี่ยวกับคุณภาพ คือการที่จะผลิตนักเรียนนักศึกษามีคุณภาพดีมีความรู้และทักษะทางวิชาชีพ จนสามารถออกไปประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

ปัจจุบันสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนและสมาคมโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ได้พยายามพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เช่น การสนับสนุนให้ครูได้ศึกษาต่อโดยมีโครงการร่วมมือกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับสมาคมโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาแห่งประเทศไทยจัดให้ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ได้ศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี ปริญญาโทและปริญญาเอก เช่น ที่สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ และสถาบันอื่น ๆ จัดให้มีการประชุม อบรมครู และสัมมนาทางวิชาการทุกปี ปีละ 3 - 4 ครั้ง และยังมี การแบ่งกลุ่มย่อยเพื่อพัฒนาครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาไปตามภาคต่าง ๆ สนับสนุนให้ครูโรงเรียนเอกชนได้ไปศึกษาดูงานทั้งภายในและต่างประเทศ ดังจะเห็นได้จากโครงการ แลกเปลี่ยนครูระหว่างประเทศและกลุ่มผู้บริหารออกไปศึกษาดูงานต่างประเทศทุกปี จัดให้โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากู้ยืมเงินมาลงทุนในการซื้ออุปกรณ์ เพื่อพัฒนาคุณภาพของโรงเรียนให้มีอุปกรณ์ที่ทันสมัยขึ้น เช่นโครงการเงินกู้จาก Exim Bank² อย่างไรก็ตามโครงการต่าง ๆ ที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนและสมาคมโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา จัดขึ้นนั้น มิได้เป็นการบังคับให้โรงเรียนเอกชนส่งครูเข้าศึกษาต่อ ส่งเข้ารับการอบรม สัมมนา หรือส่งไปศึกษาดูงานที่ต่างประเทศ จึงเป็นที่น่าเสียดายว่าโรงเรียนบางโรงเรียน ไม่ได้ส่งครูเข้าร่วมในโครงการ อาจจะเนื่องจากขาดงบประมาณทางการเงิน มีปัญหา ส่วนตัวของครูหรือผู้บริหารโรงเรียนไม่สนับสนุนก็เป็นได้

ปัญหาดังกล่าวจำเป็นต้องหาวิธีที่ผู้บริหารของสถาบันการศึกษา ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องในการผลิตกำลังคนระดับนี้จะต้องร่วมมือกันพิจารณาถึงปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ เพื่อช่วยกันปรับปรุงหาทางพัฒนาให้นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่มีประสิทธิภาพตามความต้องการของตลาดแรงงานในปัจจุบัน ขณะที่โรงเรียนและวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษาเร่งรัดพัฒนา

ตนเองอย่างมาก ดังจะเห็นได้จากการจัดอาชีวศึกษาระบบทวิภาค ซึ่งหมายถึงต้องสอนให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยการกระทำ และกระทำจนทำให้เกิดความชำนาญจนสามารถนำสิ่งที่ได้เป็นผลผลิตนั้นไปจำหน่าย บริโภคและบริการได้³ การอาชีวศึกษาภาคเอกชนก็จำเป็นต้องเป็นอยู่เองที่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาต้องชวนช่วยเร่งรัดพัฒนาของทั้งโรงเรียนและนักเรียนให้เทียบเท่าหรือสูงกว่ามาตรฐานการศึกษาของภาครัฐบาล โดยความร่วมมือกันระหว่างหน่วยงานอื่น ๆ ทั้งภาครัฐบาลและเอกชน ทหาวิธีการแก้ไขหรือหาแนวทางพัฒนาปรับปรุงโดยเร็ว

ความจำเป็นในการที่จะต้องพัฒนาครูทางด้านวิชาการอย่างเร่งด่วนของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เพื่อพัฒนากำลังคนที่มีคุณภาพทางด้านวิชาชีพออกสู่ตลาดแรงงานทำให้ผู้วิจัยใคร่จะทราบว่าโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในเขตการศึกษา 7 มีปัญหาและความต้องการในการพัฒนาครูวิชาการทางด้านใดบ้าง และมากน้อยเพียงใด สภาพที่โรงเรียนกระทำอยู่ในปัจจุบันเพียงพอหรือไม่ ทั้งนี้เพื่อที่จะนำผลการวิจัยครั้งนี้ไปใช้เป็นแนวทางพัฒนาวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาแห่งอื่น ๆ ในการที่จะมุ่งพัฒนาคุณภาพของการอาชีวศึกษาของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาต่อไป

ปัญหาที่ทำการวิจัย

การจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่จะให้สัมฤทธิ์ผลอย่างมีประสิทธิภาพนั้น นอกเหนือไปจากความพร้อมจากสิ่งอำนวยความสะดวกทางการศึกษาที่เอื้ออำนวยในทุก ๆ ด้านแล้ว ไม่ว่าจะเป็นการจัดการศึกษาในสถานศึกษาของภาครัฐบาลหรือเอกชนก็ตามยังต้องการครูผู้สอนที่มีคุณภาพ เพราะครูเป็นบุคคลที่มีบทบาทสำคัญยิ่งต่อประสิทธิภาพในการจัดการศึกษา ครูเป็นฝ่ายปฏิบัติภารกิจใกล้ชิดกับนักเรียนอย่างแท้จริงครูทำหน้าที่เป็นแบบอย่างและเป็นผู้นำทางสติปัญญาให้แก่นักเรียนซึ่งอยู่ในวัยที่เต็มไปด้วยพลังทั้งทางร่างกายและจิตใจตลอดจนการเรียนรู้ต่าง ๆ และความคิดในการพัฒนาครูจะช่วยเสริมสร้างความเจริญงอกงามให้ครู สร้างขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของครูเพื่อให้ได้มาซึ่งสัมฤทธิ์ผลที่สูงสุดของนักเรียนนักศึกษา รวมทั้งคุณภาพมาตรฐานทางวิชาการของโรงเรียน

เอกชนอาชีวศึกษาอีกด้วย

การที่ผู้วิจัยได้ศึกษาพบว่า ครูโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนส่วนใหญ่หรือแม้แต่ครูที่สังกัดภาครัฐบาลก็ตาม มีความต้องการที่จะพัฒนาตนเองด้านวิชาการ แต่มีปัญหาอุปสรรคหลายอย่างที่ทำให้ไม่สามารถพัฒนาตนเองได้ การพัฒนาบุคลากรในหน่วยงานจะมีขึ้นได้ต้องได้รับความร่วมมือและสนับสนุนด้วยกันทั้งฝ่ายผู้บริหารหรือผู้รับใบอนุญาตเป็นเจ้าของโรงเรียน เอกชนอาชีวศึกษา และฝ่ายตัวครูเองที่ต้องการพัฒนาตนเองถ้าขาดอย่างใดอย่างหนึ่งการพัฒนา ก็ไม่เป็นผล เช่น ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาส่วนใหญ่มีความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อความก้าวหน้าในงานอาชีพและพัฒนาด้านวิชาการให้ได้มาตรฐานตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร แต่ในขณะเดียวกันผู้บริหารโรงเรียนไม่สนับสนุน ไม่เปิดโอกาสให้ครูได้ฝึกอบรมหรือไปศึกษาต่อเท่าที่ควร การพัฒนาโรงเรียนจึงเกิดขึ้นอย่างเชื่องช้า แม้บางโรงเรียนซึ่งมีฐานะทางการเงินดีและผู้บริหารให้การสนับสนุนความก้าวหน้าของครูให้ได้มีโอกาสศึกษาต่อไปโดยได้รับเงินเดือนเต็มหรือมีโอกาสได้เข้ารับการฝึกอบรมสม่ำเสมอ แต่ตัวครูเองกลับไม่รู้สึกกระตือรือร้นเพราะเห็นว่าไม่จำเป็น อายุมาก หรือโรงเรียนมีความมั่นคงพอแล้ว อันเป็นผลให้ครูไม่คิดที่จะไปสอบเข้ารับราชการหรือไปทำงานด้านอื่นก็เป็นได้ ตัวอย่างที่ยกมานี้แสดงให้เห็นโอกาสในการพัฒนาบุคลากรในโรงเรียนซึ่งมีโอกาสแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับปัจจัยในการบริหารของแต่ละโรงเรียนและความมีวิจาร์สนญาของผู้บริหารโรงเรียนนั้น ๆ

หา โชยเดช ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างผู้บริหารโรงเรียนราชภัฏกับครูโรงเรียนราชภัฏ ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. **ผู้บริหารโรงเรียนราชภัฏกับครูโรงเรียนราชภัฏมีความขัดแย้งกันค่อนข้างวิกฤตในเรื่องเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากร กล่าวคือ ผู้บริหารโรงเรียนราชภัฏ เพียงร้อยละ 23.18 เห็นด้วยกับการอนุญาตให้ครูลาไปศึกษาต่อโดยได้รับเงินเดือนเต็ม แต่ครูที่ตอบแบบสอบถามร้อยละ 71.32 ยืนยันว่าผู้บริหารโรงเรียนของตนไม่อนุญาตให้ครูลาศึกษาต่อ โดยได้รับเงินเดือนเต็มแม้ค่าสัมประสิทธิ์แห่งสหพันธ์ระหว่างความเห็นของบุคคลทั้งสองจะไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เนื่อง**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากผู้บริหารโรงเรียนราชบุรีให้คำตอบกระจ่างกระจายกันในลักษณะไม่ประสงค์จะเปิดเผยความคิดเห็นอันแท้จริงของคุณ แต่พอจะอนุมานจากคำร้อยละได้ว่าโรงเรียนราชบุรีมิได้มีแผนการแน่นอนที่จะพัฒนาบุคลากรของคุณเพื่อสร้างครูที่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพหรือเป็นการจูงใจให้ทำงานอยู่ในโรงเรียนตลอดไป เพราะแม้แต่ครูที่ทำงานประจำอยู่ในโรงเรียนติดต่อกัน 5 ปีขึ้นไป ผู้บริหารโรงเรียนราชบุรีร้อยละ 39.45 ก็ไม่เห็นด้วยที่จะให้โอกาสครูลาศึกษาต่อ และครูร้อยละ 73.25 ที่ตอบแบบสอบถามก็ได้ยืนยันว่าผู้บริหารโรงเรียนมิได้ให้แก่ครู เช่น นั้นจริง ความเห็นและการปฏิบัติของผู้บริหารโรงเรียนราชบุรีดังกล่าวนี้ย่อมเป็นการขัดกับความปรารถนาของครูที่หวังความก้าวหน้า เพื่อให้ความเป็นธรรมแก่ผู้บริหารโรงเรียนราชบุรีควรกล่าวไว้ในที่นี้ว่า ผู้บริหารโรงเรียนราชบุรีที่เห็นใจครูในเรื่องนี้คงมีอยู่ไม่น้อย แต่โรงเรียนราชบุรีส่วนใหญ่เป็นโรงเรียนขนาดเล็กรายการ เงินไม่มีความมั่นคงพอจึง ไม่อาจจะให้โอกาส เช่น นั้นแก่ครูได้

2. ในด้านการฝึกอบรมครู เพื่อเพิ่มทักษะและประสิทธิภาพในการทำงานของครูนั้น จากผลวิจัยปรากฏว่า ผู้บริหารโรงเรียนราชบุรีร้อยละ 76.50 เห็นด้วยกับการส่งครูไปฟัง การสอนของเพื่อนครูในโรงเรียนเดียวกับตนในชั่วโมงว่าง แต่ครูที่ตอบแบบสอบถามร้อยละ 13.39 เท่านั้นที่ยืนยันว่าผู้บริหารโรงเรียนราชบุรีได้ปฏิบัติ เช่น นั้น นอกจากนี้ผู้บริหารร้อยละ 89.12 เห็นด้วยกับการเชิญผู้เชี่ยวชาญมาสอนบางวิชาให้ครู แต่ครูที่ตอบแบบสอบถามร้อยละ 9.67 เท่านั้นที่ยืนยันว่ามีการปฏิบัติ เช่น นั้นในโรงเรียนของตน

3. เกี่ยวกับการติดตามและประเมินผลงานของครู ผลการวิจัยปรากฏว่าผู้บริหารโรงเรียนราชบุรีร้อยละ 78.23 เห็นว่าตนควรไปดูหรือสังเกตการสอนของครูทุกห้องเรียนเป็นประจำ แต่ที่ปฏิบัติ เช่น นั้นจริงปรากฏว่าครูที่ตอบแบบสอบถามร้อยละ 34.31 เท่านั้นที่ยืนยันว่าผู้บริหารปฏิบัติ เช่น นั้นจริง นอกจากนี้ผู้บริหารโรงเรียนราชบุรีร้อยละ 98.11 เห็นด้วยว่าตนควรจัดให้มีการสำรวจและวิเคราะห์ผลการศึกษารายวิชาของนักเรียนทุกสิ้นปีการศึกษา เพื่อแจ้งให้

ครูผู้สอนแต่ละวิชาทราบผลการปฏิบัติงานในรอบปี ครูที่ตอบแบบสอบถามร้อยละ 25.98 เท่านั้นที่ยืนยันว่าผู้บริหารได้ปฏิบัติเรื่องนั้นจริง ๆ ในเรื่องนี้

การที่ผู้บริหารมีความคิดเห็นตรงกับหลักการบริหารงานแต่มีการปฏิบัติไม่จริงจึงในเรื่องดังกล่าวมานี้ แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารโรงเรียนราชบุรีไม่มีแผนงานที่แน่นอนในการมีกรอบมคอ. เพื่อให้เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนางานโรงเรียนให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้นโอกาสของครูโรงเรียนราชบุรีที่จะพัฒนาตนเองมีน้อย ยิ่งกว่านั้นการที่ผู้บริหารโรงเรียนราชบุรีไม่คิดตามนิเทศ การปฏิบัติงานและประเมินผลงานของครูโรงเรียนราชบุรีอย่างสม่ำเสมอ แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารมิได้ กระตุ้นครูให้ทำงานเต็มที่ ครูอาจเกิดความเฉื่อยชาในการทำงาน เพราะห่างเหินจากผู้บังคับบัญชา ความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้บริหารโรงเรียนราชบุรีจึงเกิดขึ้นได้ยาก

ผลจากการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรและโอกาสก้าวหน้าในการทำงานดังที่ได้สรุปไว้มี ปัญหาที่น่าห่วงใยคือ ครูโรงเรียนราชบุรีคกอยู่ในสภาพรู้ตนเองว่าจะไม่ได้รับการสนับสนุนให้ศึกษาต่อเพื่อความเจริญก้าวหน้าของตนเอง และเมื่อทำงานไปผู้บริหารโรงเรียนราชบุรีกลับละเลยการให้มีการฝึกอบรมระหว่างการปฏิบัติและการปฏิบัติผลงาน การปฏิบัติงานและการประเมินผลงานของครู เพื่อกระตุ้นให้ครูตื่นตัวในการทำงานอยู่เสมอ เป็นการใช้ทรัพยากรกำลังครูที่มีอยู่ไม่เต็มที่ นอกจากนี้ยังหาช่องทางจูงใจให้ครูอยู่ทำงานในโรงเรียนให้นานที่สุด โดยการปูนบำเหน็จความชอบด้วยการให้ตำแหน่งที่เหมาะสมกับความสามารถของเขาอีกด้วย ภาาระดังกล่าวนี้ย่อมเป็นอุปสรรคต่อความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้บริหารโรงเรียนกับครูโรงเรียนราชบุรีไม่มากนักน้อย⁴

ผลงานการวิจัยดังกล่าวทำให้ทราบว่าครูในโรงเรียนเอกชนส่วนใหญ่มิมีความต้องการจะพัฒนาตนเองในด้านวิชาการ แต่มีปัญหาอุปสรรคหลายอย่างที่ทำให้ไม่สามารถพัฒนาตนเองได้ เพราะตกอยู่ในฐานะที่ไม่เอื้ออำนวยที่จะพัฒนาตนเองด้วย ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัญหาและความต้องการของครูในการพัฒนาทางวิชาการในด้านการ

ส่งเสริมให้ครูมีโอกาสศึกษาต่อ เพื่อเพิ่มคุณภาพด้านการจัดประชุม อบรม สัมมนา ด้านการส่งเสริมงานวิจัยและพิมพ์เผยแพร่คู่มือการสอน ด้านการใช้ห้องสมุดเป็นศูนย์วิชาการและด้านการสอนและการใช้วัสดุทัศนวัสดุประกอบการสอนหรืออื่น ๆ เพื่อผู้บริหารโรงเรียน เอกชนหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะได้นำผลการวิจัยไปวางแผนพัฒนาครูด้านวิชาการให้มีประสิทธิภาพในการเรียนการสอนในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา อันเป็นประโยชน์ในการพัฒนามาตรฐานการอาชีวศึกษาต่อไป สำหรับข้อที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้อาจใช้เป็นข้อเสนอแนะสำหรับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน นำไปปรับปรุงวางแผนและโครงการเพื่อเตรียมรับภาวะการเปลี่ยนแปลงใหม่ของประเทศซึ่งกำลังจะเป็นประเทศอุตสาหกรรม

การพัฒนาบุคลากรจึง เป็นกิจกรรมที่เด่นที่สุดในกระบวนการบริหารงานบุคคล เพราะเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวกับการผูกพัน การยอมรับไว้ การปรับปรุงคุณภาพและปริมาณของสมาชิกในหน่วยงาน ซึ่งมีความจำเป็นที่จะต้องแก้ปัญหาและทำให้เป้าประสงค์ขององค์การบรรลุผล

โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาเป็นสถานศึกษาที่มีความสำคัญในการสร้างผลผลิตคือผู้สำเร็จการศึกษาที่จะออกไปสู่สังคม ไปสร้างผลผลิตที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพได้จะต้องอาศัยครูที่มีคุณภาพ ผู้วิจัยในฐานะผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ซึ่งอยู่ในเขตการศึกษา 7 จึงสนใจที่จะศึกษาปัญหาและความต้องการของครูในการที่จะพัฒนาตนเองทางด้านวิชาการในเขตการศึกษา 7 ซึ่งยังไม่เคยมีใครได้วิจัยมาก่อน โดยจะศึกษาทางด้านบุคลามิติตามทฤษฎีการบริหารของ Getzels และ Guba⁵ เพื่อนำผลวิจัยครั้งนี้ไปปรับปรุงแก้ไขกระบวนการบริหารงานบุคคลทางด้านองค์การมิติหรือโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา และปรับปรุงในด้านบุคลามิตีคือครูอีกประการหนึ่งด้วย

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตการศึกษา 7
2. เพื่อศึกษาความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาทางด้านวิชาการของครูโรงเรียน

เอกชนอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตการศึกษา 7

3. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาเกี่ยวกับการพัฒนาทางด้านวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตการศึกษา 7 โดยเปรียบเทียบในลักษณะของ อายุการทำงาน คุณวุฒิ ระดับชั้นที่สอน หมวดวิชาที่สอนและขนาดของโรงเรียน

4. เพื่อเปรียบเทียบความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาทางด้านวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตการศึกษา 7 โดยเปรียบเทียบในลักษณะของอายุการทำงาน คุณวุฒิ ระดับชั้นที่สอน หมวดวิชาที่สอน และขนาดของโรงเรียน

สมมติฐานในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ได้กำหนดสมมติฐานเพื่อทดสอบไว้ดังนี้

1. ครูที่มีอายุการทำงานต่างกัน มีปัญหาในการพัฒนาทางวิชาการต่างกัน
2. ครูที่มีคุณวุฒิต่างกัน มีปัญหาในการพัฒนาทางวิชาการต่างกัน
3. ครูที่มีระดับชั้นที่สอนต่างกัน มีปัญหาในการพัฒนาทางวิชาการต่างกัน
4. ครูที่สอนหมวดวิชาต่างกัน มีปัญหาในการพัฒนาทางวิชาการต่างกัน
5. ครูที่สอนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีปัญหาในการพัฒนาทางวิชาการต่างกัน
6. ครูที่มีอายุการทำงานต่างกัน มีความต้องการในการพัฒนาทางวิชาการต่างกัน
7. ครูที่มีคุณวุฒิต่างกัน มีความต้องการในการพัฒนาทางวิชาการต่างกัน
8. ครูที่มีระดับชั้นที่สอนต่างกัน มีความต้องการในการพัฒนาทางวิชาการต่างกัน
9. ครูที่สอนหมวดวิชาต่างกัน มีความต้องการในการพัฒนาทางวิชาการต่างกัน
10. ครูที่สอนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีความต้องการในการพัฒนาทาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับบริการเชิงงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิชาการต่างกัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การพัฒนาทางวิชาการของครูหรือบุคลากรในโรงเรียนนั้นมีวิธีการพัฒนาได้หลายแนวทาง เช่น ให้โอกาสครูลาไปศึกษาต่อ การจัดอบรม สัมมนาทางวิชาการ การจัดประชุมปฏิบัติการ การศึกษาระณีตัวอย่าง การสาธิต การอภิปราย การสนทนา การจัดบรรยาย หรือการปาฐกถา การหาครูหรือบุคลากรไปทัศนศึกษา การจัดไปดูการสอนในโรงเรียน การจัดวัสดุและข่าวสารให้แก่ครู เป็นต้น⁶

จากสถิติของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน พบว่าครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาลาออกกันมาก จึงทำให้โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาขาดแคลนครูทางวิชาชีพที่มีประสบการณ์ และมีคุณภาพ การให้ครูมีโอกาสไปศึกษาต่อก็เป็นอีกหนทางหนึ่งที่จะพัฒนาคุณภาพของครูให้สูงขึ้น แต่การลาศึกษาต่อของครูก็อาจทำให้มีผลเสียต่อโรงเรียนในการผลิตครูขณะนั้นและเสียงบประมาณมาก โรงเรียนอาจหาทางพัฒนาคุณภาพของครูโดยทางอื่นได้ เช่น การค้นคว้าหาประสบการณ์ด้วยตนเองหรือพัฒนาครูโดยการจัดประชุม อบรม และสัมมนา⁷ แต่ปัญหาที่พบในการจัดประชุม อบรม และสัมมนาให้แก่ครูในโรงเรียนเอกชนยังไม่ได้ผลเท่าที่ควร ทั้งนี้เกิดจากโรงเรียนประสบปัญหาด้านงบประมาณ การคัดเลือกครูเข้ารับการอบรมมักจะช้าตัวบุคคล และวิทยากรขาดประสบการณ์ในสาขาวิชาที่จัดการอบรม ส่วนในด้านการวิจัยและการพัฒนาการสอนของครูก็ดำเนินไปได้ไม่ดีเท่าที่ควร เพราะขาดปัจจัยด้านงบประมาณ และสภาพอุปกรณ์ส่วนใหญ่อยู่ในสภาพที่ล้าสมัย ไม่เพียงพอที่จะบริการได้ทั่วถึงสมควรที่จะได้มีการพิจารณาปรับปรุงอุปกรณ์การเรียนการสอน ได้แก่ การปรับปรุงห้องสมุด ห้องปฏิบัติการ โรงฝึกงาน เครื่องมือ และวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้ทันสมัยและมีปริมาณเพียงพอรวมทั้งส่งเสริมการนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการสอนและการวิจัยของครู⁸

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีแนวความคิดในการทำวิจัย โดยมุ่งหมายที่จะศึกษาความต้องการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 7 โดยยึดแนวทาง

การศึกษาค้นคว้าและวิจัยของ สุวรรณี ศรีคุณ ในการศึกษาปัญหาและความต้องการการพัฒนาด้านวิชาการของอาจารย์วิทยาลัยครูในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ⁹ นำมาดัดแปลงปรับปรุงแก้ไขเป็นรายชื่อและคงไว้เป็นรายด้าน โดยแบ่งการส่งเสริมเป็นลักษณะดังนี้

1. การส่งเสริมให้ครูได้มีโอกาสศึกษาต่อ หมายถึง สนับสนุนให้ครูมีโอกาสเรียนต่อในระดับสูงขึ้น เช่น จัดโครงการพัฒนาครู ส่งครูไปศึกษาต่อโดยประสานงานกับสถาบันการศึกษาหรือมหาวิทยาลัย ให้ทุนครูไปศึกษาต่อในสาขาวิชาที่ขาดแคลนให้แรงจูงใจให้ครูเกิดความกระตือรือร้นที่จะสอบแข่งขันเข้าศึกษาต่อ เป็นต้น

2. การจัดประชุม อบรม และสัมมนาทางวิชาการต่าง ๆ ให้แก่ครู หมายถึง การสนับสนุนให้ครูมีโอกาสเข้ารับการอบรม ประชุม สัมมนาทางวิชาการ เช่น กำหนดเกณฑ์การคัดเลือกครูเข้ารับการอบรมสัมมนา จัดการอบรมทางวิชาการแก่ครูในโรงเรียน จัดนำครูไปศึกษาดูงานในสถานที่ต่าง ๆ มีการนิเทศการสอนภายในโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอ เป็นต้น

3. การส่งเสริมงานวิจัยและพิมพ์เผยแพร่คู่มือการสอนของครู หมายถึง การสนับสนุนให้ครูผลิตงานเขียนวิจัย และพิมพ์เผยแพร่คู่มือการสอน เช่น เสนอแนะการทำวิจัยให้แก่ครู จัดสรรงบประมาณในการทำวิจัยและคู่มือการสอนของครู นำผลงานวิจัยของครูมาใช้ประโยชน์ในทางวิชาการของโรงเรียน เป็นต้น

4. การส่งเสริมการใช้ห้องสมุดเป็นศูนย์วิชาการ หมายถึง การสนับสนุนการรวบรวมวิทยากรต่าง ๆ ไว้ที่ห้องสมุดเพื่อให้ครูได้ใช้เอกสาร ตำราเรียนหรือวัสดุทัศนวัสดุอุปกรณ์ช่วยในการสอน เช่น จัดหาหนังสือและเอกสารทางวิชาการให้ทันสมัยอยู่เสมอ จัดห้องสมุดให้เป็นศูนย์เผยแพร่ข่าวสาร ปรับปรุงการบริการทางห้องสมุดให้ดีขึ้นพร้อมทั้งจัดสรรงบประมาณเพื่อใช้เกี่ยวกับห้องสมุดให้มากขึ้น เป็นต้น

5. การส่งเสริมการสอนและการใช้วัสดุทัศนวัสดุอุปกรณ์ประกอบการสอน หมายถึง การสนับสนุนและส่งเสริมศักยภาพของครูผู้สอนตั้งแต่ บทบาท หน้าที่ ความรับผิดชอบและความมีมนุษยสัมพันธ์อันดี เช่น ให้ครูไปดูงานการสอน ในสถาบันอื่น เพื่อเปรียบเทียบและปรับปรุงการสอน จัดอบรมการผลิตและการใช้วัสดุทัศนวัสดุอุปกรณ์แก่ครู สนับสนุนให้ครูสร้างวัสดุอุปกรณ์การสอน จัดให้มีศูนย์ปฏิบัติการด้านสื่อการสอน จัดสรรงบประมาณเพื่อใช้ในการผลิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไปว่ากรณิดังนี้สืบ อีกทั้งห้ามให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คือ จัดการอบรมวิธีการสร้างแบบสอบถามและวิธีการประเมินผล เป็นต้น

ขอบเขตของการวิจัย

1. การศึกษาค้นคว้านี้มุ่งศึกษาปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาเฉพาะ ในเขตการศึกษา 7 ได้แก่จังหวัด พิษณุโลก กำแพงเพชร นครสวรรค์ พิจิตร สุโขทัย อุตรดิตถ์ รวม 14 โรงเรียน ปีการศึกษา 2532 ภาคเรียนที่ 2

2. การศึกษาค้นคว้านี้ได้แบ่งตัวแปรออกเป็น

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ สถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง คือ

2.11 อายุการทำงาน แบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ

2.111 ต่ำกว่า 5 ปี

2.112 5 - 10 ปี

2.113 10 ปีขึ้นไป

2.12 คุณวุฒิของครู แบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ

2.121 ต่ำกว่าปริญญาตรี

2.122 ปริญญาตรีหรือสูงกว่า

2.13 ระดับชั้นที่สอน แบ่งเป็น 3 ระดับ คือ

2.131 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

2.132 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค (ปวท.)

2.133 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

2.14 หมวดวิชาที่สอน แบ่งเป็น 3 หมวด คือ

2.141 หมวดวิชาชีพ

2.142 หมวดวิชาสามัญ

2.143 สอนทั้ง 2 หมวด

2.15 ขนาดของโรงเรียน แบ่งออกเป็น 3 ขนาด คือ

- 2.151 ขนาดเล็ก มีครูต่ำกว่า 10 คน
- 2.152 ขนาดกลาง มีครูตั้งแต่ 10 - 30 คน
- 2.153 ขนาดใหญ่ มีครูมากกว่า 30 คนขึ้นไป

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความต้องการในการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในด้านต่อไปนี้คือ

- 2.21 การส่งเสริมให้ครูมีโอกาสศึกษาต่อ
- 2.22 การจัดประชุม อบรมและสัมมนาทางวิชาการต่าง ๆ
- 2.23 การส่งเสริมงานวิจัยและพิมพ์เผยแพร่คู่มือการสอนของครู
- 2.24 การส่งเสริมการใช้ห้องสมุดเป็นศูนย์วิชาการ
- 2.25 การส่งเสริมการสอนและการใช้วัสดุอุปกรณ์ประกอบ

การสอนของครู

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. การพัฒนาครูด้านวิชาการ หมายถึง การส่งเสริมให้ครูมีโอกาสเพิ่มพูนความรู้ความสามารถและประสบการณ์ทางวิชาการต่าง ๆ มีทักษะในการปฏิบัติงาน รวมทั้งปรับปรุงเจตคติในการทำงานให้ทันต่อเหตุการณ์ และรับรู้เทคนิคต่าง ๆ ในการปฏิบัติงานและการสอน อันเป็นการส่งเสริมประสิทธิภาพทางด้าน การเรียนการสอนและการปฏิบัติงานต่าง ๆ ที่ดีขึ้น

2. โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา หมายถึง สถาบันการศึกษาของเอกชนที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ ประเภทอาชีวศึกษา ในระดับอุดมศึกษา ในเขตการศึกษา 7

3. ครู หมายถึง ครูหรือบุคคลที่รับจ้างทำหน้าที่สอนในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา รวมทั้งที่บรรจุเป็นครูโดยได้รับอนุญาตจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนและที่ไม่ได้บรรจุเป็นครูแต่ทำหน้าที่ เป็นครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ เขตการศึกษา 7 ซึ่งมี 6 จังหวัด คือ

จังหวัดพิษณุโลก นครสวรรค์ อุตรดิตถ์ สุโขทัย กำแพงเพชร และพิจิตร ทำการสอน
ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2532

4. สภาพปัญหา หมายถึง ลักษณะของข้อขัดข้องอันเป็นอุปสรรคต่อครูในการพัฒนาทางวิชาการของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา
5. ความต้องการทางวิชาการ หมายถึง ความมุ่งหมาย หรือมุ่งหวังที่จะเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ สมรรถภาพในการสอน และแนวคิดใหม่ ๆ ทางการศึกษา เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานของตน
6. อายุการทำงาน หมายถึง จำนวนปีที่บุคคลได้รับจ้างเข้าสู่อาชีพครู
7. คุณวุฒิทางการศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาขั้นสูงสุดของครู แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ
  - 7.1 คุณวุฒิทางการศึกษา ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี
  - 7.2 คุณวุฒิทางการศึกษา ระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า
8. ระดับชั้นที่สอน หมายถึง การสอนในระดับ
  - 8.1 ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
  - 8.2 ประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค (ปวท.)
  - 8.3 ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)
9. หมวดวิชาที่สอน หมายถึง การสอนวิชาสามัญ หรือวิชาชีพ หรือสอนทั้ง 2 หมวดวิชา
10. ขนาดของโรงเรียน หมายถึง
  - 10.1 ขนาดเล็ก คือ โรงเรียนที่มีครูต่ำกว่า 10 คน
  - 10.2 ขนาดกลาง คือ โรงเรียนที่มีครูตั้งแต่ 10 - 30 คน
  - 10.3 ขนาดใหญ่ คือ โรงเรียนที่มีครูมากกว่า 30 คนขึ้นไป
11. การส่งเสริมให้ครูมีโอกาสดูแลศึกษาต่อ หมายถึง การที่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาและสถาบันที่เกี่ยวข้องสนับสนุนให้ครูได้มีโอกาสดูแลเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น
12. การประชุม อบรม สัมมนา ทางวิชาการ หมายถึง การที่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูมีโอกาสดูแลเข้ารับการประชุม การสัมมนาและเข้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ร่วมประชุม

13. การส่งเสริมงานวิจัยและพิมพ์เผยแพร่คู่มือการสอน หมายถึง การที่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาสับสนุนและส่งเสริมให้ครูผลิตงานเขียนวิจัยและพิมพ์เผยแพร่คู่มือทางการสอนและนำผลงานวิจัยมาใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงการเรียนการสอน

14. การส่งเสริมการใช้ห้องสมุดเป็นศูนย์วิชาการ หมายถึง การที่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาส่งเสริมและสนับสนุนการรวบรวมวิทยากรต่าง ๆ ไว้ที่ห้องสมุด เพื่อให้ครูได้ใช้บรรดาเอกสาร ตำรา หรือสื่อทัศนวัสดุอุปกรณ์ช่วยในการสอน

15. การส่งเสริมการสอนและการใช้สื่อทัศนวัสดุอุปกรณ์การสอน หมายถึง การที่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาสสนับสนุนและส่งเสริมศักยภาพของครูผู้สอน เพื่อการปฏิบัติการกิจเป็นครูในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาจนครบวงจร คือตั้งแต่บทบาท หน้าที่ ความรับผิดชอบ และความมีมนุษยสัมพันธ์อันดี

เชิงอรรถ

¹สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 5 (พ.ศ.2527 - 2529) (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์พัฒนศึกษาจำกัด, 2524), หน้า 92.

²สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน, โครงการเงินกู้จาก EXIM - BANK หนังสือที่ ศธ 1007/11509 ลงวันที่ 6 มิถุนายน 2534, (เอกสารอัดสำเนา).

³กรมอาชีวศึกษา, แผนพัฒนาอาชีวศึกษาระยะที่ 6 (พ.ศ.2530 - 2534) (กรุงเทพมหานคร : กองแผนงาน กรมอาชีวศึกษา, 2529), หน้า 55 - 56.

⁴พา โขยเดช, "ความสัมพันธ์ระหว่างผู้บริหารโรงเรียนราษฎร์กับครูโรงเรียนราษฎร์," วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2514, หน้า 180 - 181.

⁵ดิน ปรัชญพฤทธิ, ทฤษฎีองค์การ (กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2527), หน้า 62.

⁶ชาลี มณีศรี, การนิเทศการศึกษา (กรุงเทพมหานคร : อมรการพิมพ์, 2521), หน้า 90 -91.

⁷วิจิตร ศรีสอ้าน "การพัฒนาการเรียนการสอน," รายงานสรุปการสัมมนาเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน 5 - 6 มิถุนายน 2519, หน้า 9 - 10, (เอกสารอัดสำเนา).

⁸การฝึกหัดครู, กรม, รายงานการติดตามผลการพัฒนาการศึกษาระดับฝึกหัดครู
ปีการศึกษา 2519 (กรุงเทพมหานคร : เอรวิศการพิมพ์, 2519), หน้า 40.

⁹สุวรรณี ศรีคุณ "ปัญหาและความต้องการพัฒนาด้านวิชาการของอาจารย์
วิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือ," ปริชญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรี
นครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2521, หน้า 23.

วรรณกรรมและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ในการเสนอวรรณกรรมและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาความต้องการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 7 ผู้วิจัยขอเสนอทฤษฎีหลักการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับ ดังต่อไปนี้

ความหมายของความต้องการ

Kaufman และ Elish ได้ให้ความหมายของความต้องการว่า หมายถึง ช่องว่างระหว่างผลผลิตที่เป็นอยู่ปัจจุบันกับผลผลิตที่เราต้องการ¹ ขณะเดียวกัน Mcneil ได้ให้ความหมายว่า หมายถึงสภาพการณ์ที่ไม่สอดคล้องกันระหว่างพฤติกรรมหรือเจตคติของผู้เรียนในสถานะที่ยอมรับกับสถานะที่ได้จากการสังเกต² ซึ่งย่อหมายถึงความได้ว่ความต้องการคือสภาพการณ์ที่ไม่สอดคล้องกันระหว่างสิ่งที่ปฏิบัติกับสิ่งที่ เป็นจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

การบริหารงานในองค์การใดก็ตาม ไม่ว่าจะเป็นธุรกิจการค้าหรือการบริหารงานของหน่วยราชการ ถือว่าองค์ประกอบที่สำคัญมีสองส่วน คือ งานและคน กล่าวคือ องค์การทุกประเภทจะต้องมีองค์ประกอบด้านงาน ซึ่งได้แก่ภารกิจที่ต้องกระทำตามวัตถุประสงค์ และการจัดระบบงานเพื่อให้สามารถกระทำภารกิจได้ตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ แต่การจะประกอบภารกิจได้ตามเป้าหมายขององค์การก็จำเป็นต้องมีองค์ประกอบที่สองคือคนหรือบุคลากรที่เป็นส่วนประกอบที่สำคัญที่สุด เพราะเป็นส่วนประกอบที่เป็นมนุษย์ ทั้งนี้บุคคลยังมีความต้องการต่าง ๆ กันอีกด้วย และความต้องการเหล่านี้นอกจากจะมีจำนวนไม่เท่ากันแล้วยังมีลำดับขั้นของความต้องการต่างกันอีกด้วย ในเรื่องความต้องการของมนุษย์นั้น Maslow ได้สร้างทฤษฎีลำดับความต้องการของมนุษย์ (Need Hierarchy Theory) ซึ่งเป็นความต้องการที่เกิดจากความพอใจ และเขาได้ลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์ไว้ 5 ขั้น คือ

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย
2. ความต้องการความปลอดภัย
3. ความต้องการทางสังคม
4. ความต้องการที่จะได้รับการยกย่อง
5. ความต้องการความสำเร็จในชีวิต³

ทฤษฎีของ Maslow ดังกล่าว เชื่อว่ามนุษย์มีความต้องการในสิ่งที่เป็นนามธรรม ที่นอกเหนือไปจากความต้องการทางด้านร่างกาย คือ ความต้องการความปลอดภัย ความต้องการทางสังคม ความต้องการที่จะได้รับการยกย่อง และความต้องการความสำเร็จในชีวิต จากความต้องการทางใจเหล่านี้ทำให้มนุษย์ชนวัยที่จะศึกษาหาความรู้ใส่ตนเอง เพื่อความก้าวหน้าในตนเองจนเป็นที่ยอมรับของสังคม และประสบความสำเร็จในชีวิตในที่สุด

เมื่อมนุษย์มีความต้องการทางการศึกษา จึงมีผู้ให้ความหมายของความต้องการทางการศึกษาไว้หลายท่าน เช่น Knowles ได้ให้ความหมายว่า คือสิ่งที่บุคคลควรจะได้เรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเอง เพื่อพัฒนาหน่วยงานหรือเพื่อพัฒนาสังคมที่ดีขึ้น Good เห็นว่าเป็น ความรู้ ทักษะ และเจตคติโดยเฉพาะที่ต้องบรรลุและทำให้แต่ละคนพอใจในประสบการณ์การเรียนรู้ นอกจากนี้ อนันต์ เกตุวงศ์ ได้ให้ความหมายของความต้องการทางการศึกษาไว้ว่า

เป็นช่องว่าง ระหว่าง ระดับสมรรถภาพที่คาดหวัง ในระดับสูงกว่าของบุคคลนั้น ซึ่งอาจจะระบุโดยตัวบุคคลเองหรือระบุโดยหน่วยงานหรือสังคมที่หน่วยงานนั้นอาศัยอยู่ ดังนั้นความต้องการทางการศึกษา คือความแตกต่างระหว่างสิ่งที่บุคคล หรือองค์การหรือสังคมพึงประสงค์ที่จะเป็นกับสิ่งที่ เป็นอยู่ในปัจจุบัน หรือความแตกต่างระหว่าง ระยะทางความมุ่งหมายและความเป็นจริง⁴

สุวิทย์ วัฒนวงศ์ ได้แสดงความหมายของความต้องการทางการศึกษาไว้ใน

แผนภูมิ ดังแสดงไว้ในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 แสดงความหมายของความต้องการทางการศึกษา⁵

ระดับสมรรถภาพที่คาดหวัง

ความต้องการทางการศึกษา

ระดับสมรรถภาพในปัจจุบัน

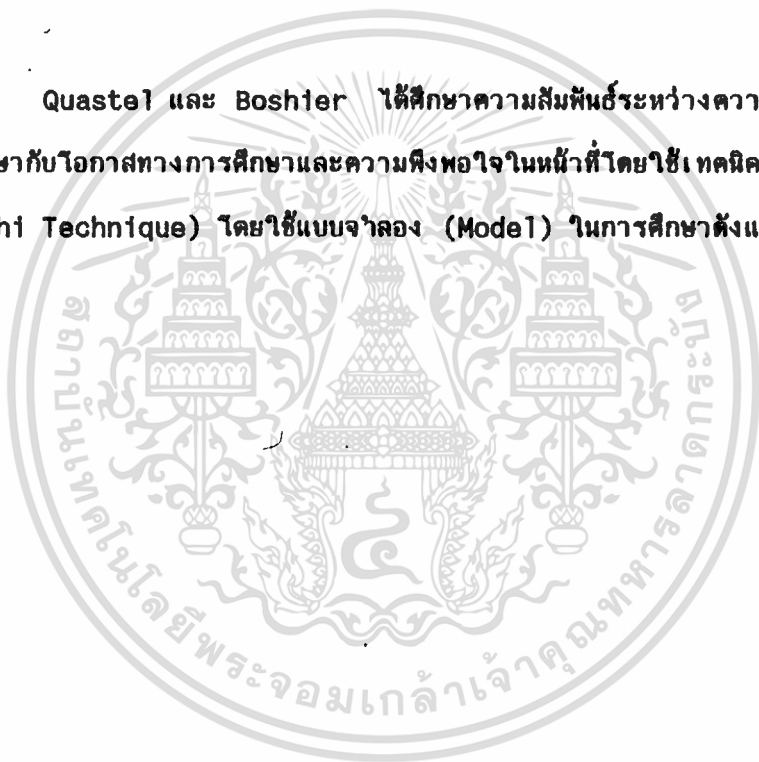
Scissons ได้ เสนอรูปแบบขององค์ประกอบความต้องการทางการศึกษาโดยศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบความต้องการ 3 องค์ประกอบ คือ

1. **สมรรถภาพพื้นฐาน (Competence)** เป็นระดับความสามารถของบุคคลที่จะกระทำให้เกิดทักษะบางอย่าง
2. **ความเกี่ยวข้อง (Reference)** เป็นระดับความสามารถที่จะกระทำให้เกิดทักษะบางอย่างที่บุคคลคาดหวังว่าเหมาะสมในการปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดประสิทธิผล
3. **แรงจูงใจ (Motivation)** เป็นระดับความตั้งใจของบุคคลที่จะปรับปรุงระดับความสามารถของตน เพื่อเพิ่มพูนทักษะที่จำเป็นในการปฏิบัติหน้าที่⁶

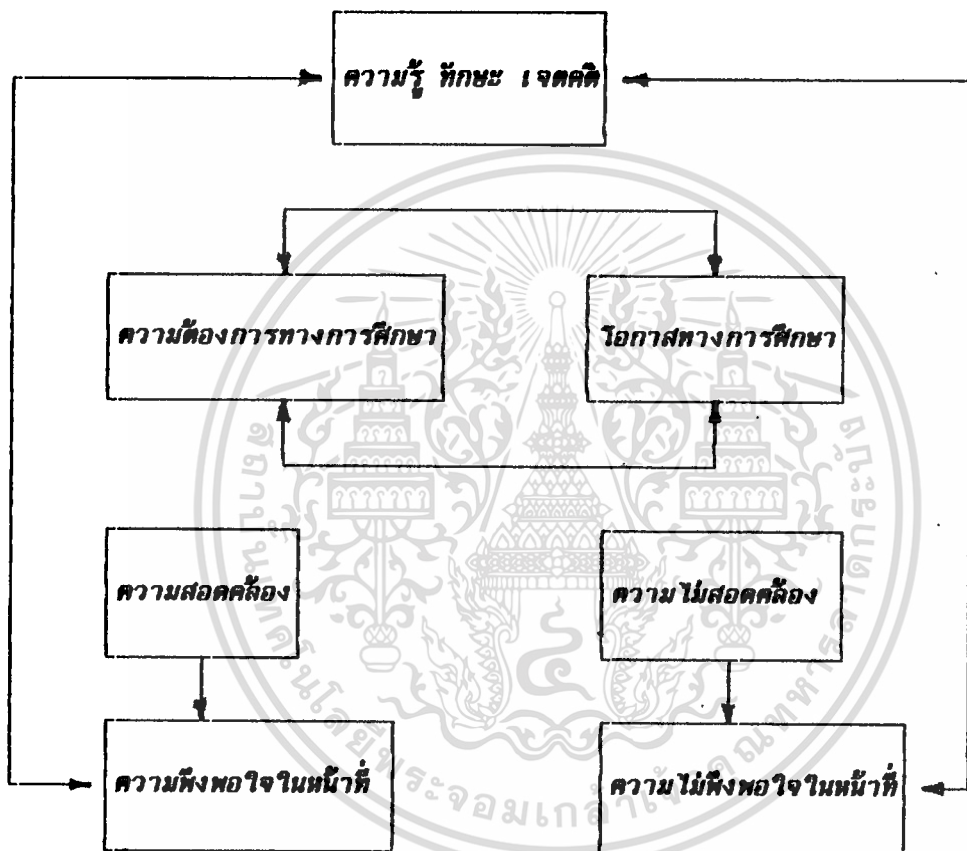
การกำหนดความต้องการทางการศึกษา กระทำโดยการวัดปริมาณของแต่ละองค์ประกอบ แล้วใช้วิธีการทางคณิตศาสตร์หาความสัมพันธ์ร่วมกันขององค์ประกอบความต้องการทั้ง 3 มาเรียงลำดับความสำคัญเป็นความต้องการทางการศึกษาในการวัดปริมาณของแต่ละองค์ประกอบ ใช้เครื่องมือที่เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่าที่มี 6 สเตล โดยสร้างจากการวิเคราะห์งานที่ลูกจ้าง ต้องปฏิบัติตามหน้าที่ แล้วนำไปสร้างเป็นแบบสอบถาม

วัตถุประสงค์ประกอบความต้องการทั้ง 3 ด้าน ในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างกลุ่มแบบ Discriminant Analysis และวิธี Canonical Analysis ซึ่งจากการศึกษาดังกล่าว พบว่า ความต้องการทางการศึกษาซึ่งกำหนดโดยองค์ประกอบความต้องการที่แตกต่างกัน จะให้ผลความต้องการที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หรืออีกนัยหนึ่งองค์ประกอบความต้องการทางการศึกษา แต่ละองค์ประกอบเป็นอิสระต่อกัน ในการกำหนดความสำคัญของความต้องการ

Quastel และ Boshier ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการทางการศึกษากับโอกาสทางการศึกษาและความพึงพอใจในหน้าที่โดยใช้เทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) โดยใช้แบบจำลอง (Model) ในการศึกษาดังแสดงในภาพที่ 2

**ภาพที่ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการทางการศึกษา
กับโอกาสทางการศึกษาและความพึงพอใจในหน้าที่**

ความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการทางการศึกษากับโอกาสทางการศึกษา
จะต้องคำนึงถึงสภาพความสอดคล้องและความไม่สอดคล้องกันของ โอกาสทาง
การศึกษากับความต้องการทางการศึกษา ซึ่งจะทำให้สามารถตอบและอธิบาย
ปริมาณความพึงพอใจในหน้าที่และความไม่พึงพอใจในหน้าที่ของบุคคลได้

ในการวัดปริมาณความต้องการทางการศึกษา โอกาสทางการศึกษา
และความพึงพอใจในหน้าที่ และการหาความสัมพันธ์ของความต้องการทาง
การศึกษากับโอกาสทางการศึกษา ได้เสนอวิธีคำนวณดังนี้คือ

$$\text{ความต้องการทางการศึกษา} = \left[\begin{array}{l} \text{ความสามารถที่บุคคล} \\ \text{ต้องการใช้จริงในการ} \\ \text{ปฏิบัติหน้าที่นั้น ๆ} \end{array} \right] - \left[\begin{array}{l} \text{ปริมาณความสามารถ} \\ \text{ของบุคคลซึ่งปฏิบัติงาน} \\ \text{ในหน้าที่ปัจจุบัน} \end{array} \right]$$

ปริมาณความสอดคล้อง ระหว่างความต้องการทางการศึกษากับโอกาสทางการศึกษา คำนวณจากการนำปริมาณโอกาสทางการศึกษา ไปหักออกจากปริมาณความต้องการทางการศึกษา และทำการวิเคราะห์โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยหาค่า พบว่า ปริมาณความสอดคล้องของโอกาสทางการศึกษากับความต้องการทางการศึกษา เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่จะอธิบายปริมาณความพึงพอใจในหน้าที่ของบุคคลได้⁷

การศึกษาเกี่ยวกับความต้องการนั้น สามารถศึกษาได้จากสภาพการณ์ที่ไม่สอดคล้องดังกล่าวข้างต้น อันเป็นลึมนำมาซึ่งปัญหาที่เกิดขึ้นที่จะต้องหาทางแก้ไขเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น โดยใช้วิธีประเมินความต้องการ (Need Assessment) สำหรับเรื่องวิธีประเมินความต้องการนี้ Kaufman ได้ให้ทัศนะการประเมินความต้องการว่า หมายถึงกระบวนการประเมินช่องว่างระหว่างผลผลิตที่เป็นอยู่ในสภาพปัจจุบันกับผลผลิตที่เราต้องการ แล้วจัดช่องว่างตามลำดับความสำคัญ เลือกเอาสิ่งที่มีความสำคัญไปปฏิบัติเพื่อแก้ปัญหาหรือสนองความต้องการเหล่านั้น⁸

สำหรับการประเมินความต้องการที่ผู้วิจัยนำมาเป็นหลักการ เพื่อศึกษาถึงความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษานั้น ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาถึงสภาพของความไม่สอดคล้องหรือสภาพการณ์ที่อยู่ ระหว่างสิ่งที่ปฏิบัติหรือเข้าใจกันอยู่ในสภาพปัจจุบันกับสิ่งที่ เป็นจุดประสงค์ที่ควรจะเป็นตามหลักการที่ได้ตั้งไว้ ถ้าสิ่งใดที่ครู - อาจารย์ขาดความรู้ ความเข้าใจ แสดงว่าสิ่งนั้นเป็นความต้องการของครู - อาจารย์ที่มีความต้องการจะได้รับความรู้ความเข้าใจในสิ่งนั้น ๆ อย่างแท้จริง นั่นคืองานของผู้บริหาร

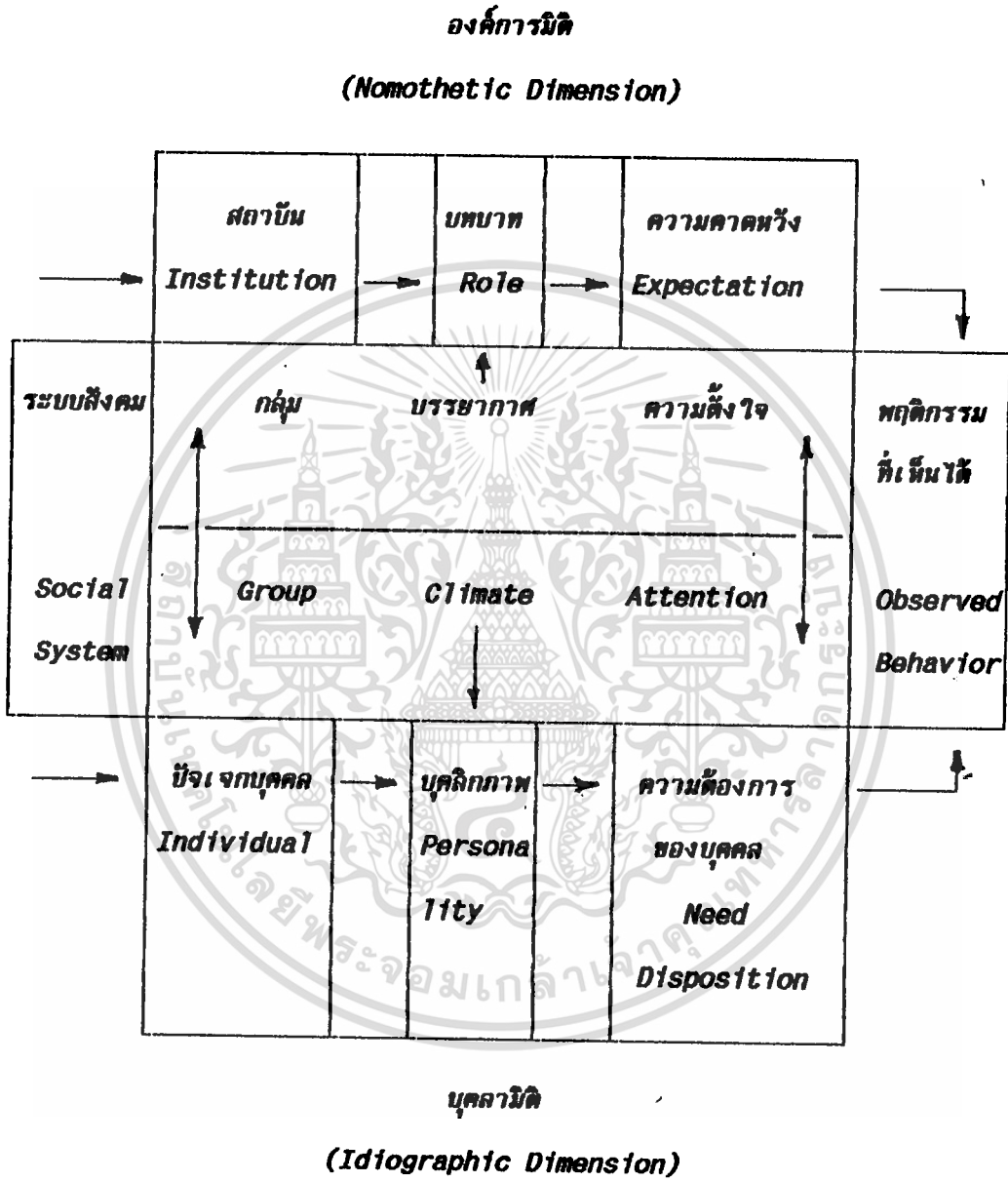
สถานศึกษาที่จะต้องพัฒนาให้บังเกิดสิ่งที่สามารถสนองตอบความต้องการของครูอย่างแท้จริง

ทฤษฎีการบริหาร

ทฤษฎีความต้องการของบุคคลเท่าที่กล่าวมาแล้วนั้น การที่ผู้บริหารจะสามารถพัฒนาองค์การให้ดีขึ้นได้นั้น จำเป็นต้องอาศัยความประสานสัมพันธ์กันระหว่างสถาบันกับบุคคล นั่นคือการใช้ทฤษฎีทางการบริหารตามแนวของ Getzel และ Guba ที่ว่า

การบริหารงานบุคคลจะต้องเกี่ยวข้องกับหรือสัมพันธ์กัน 2 มิติคือ สถาบัน มิติและบุคลามิติ ซึ่งกล่าวโดยสรุปได้ว่า ระบบสังคมจะประกอบด้วย 2 มิติ คือ สถาบันต่าง ๆ (Institutions) ที่มีบทบาท (Roles) และความคาดหวัง (Expectations) ที่จะทำให้เป้าหมายของระบบสังคมสมบูรณ์ ซึ่งเรียกว่า องค์การมิติ (Nomothetic) หรือ (Organizational Dimension) มิติที่สอง เป็นความเกี่ยวข้องกับหรือสัมพันธ์กันระหว่างบุคคล (Individual) บุคลิกภาพ (Idiographics) และความต้องการของบุคคล (Need Dispositions) ที่อยู่ในระบบซึ่งเรียกมิตินี้ว่า บุคลามิติ ทฤษฎีดังกล่าวนี้สามารถแสดงได้ในภาพที่ 3

ภาพที่ 3 แสดงมิติการบริหารงานของ Getzels และ Guba

ในเรื่ององค์การมิติหรือสถาบันมิตินี้ Getzels และ Guba หมายถึงตัวแทนและองค์การที่รับผิดชอบในการดำเนินงานตามหน้าที่ของระบบสังคมเป็นหลักใหญ่ บุคลามิติก็จะประกอบด้วยบุคคลที่มีบุคลิกภาพต่าง ๆ กัน เช่น เจตคติ การรับรู้ อารมณ์ จิตใจ ของบุคคลและความต้องการของบุคคล เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บุคคลที่ปฏิบัติงานในสถาบันย่อมมีบุคลิกภาพต่างกัน เป็นเหตุให้แต่ละบุคคลมีความต้องการไม่เหมือนกัน และต้องการสิ่งบ่งชี้ความต้องการต่างชนิดกัน และยอมทำให้เกิดความขัดแย้งกับข้อใจต่อองค์การมิได้ที่กำหนดบทบาทและกำหนดความคาดหวังไว้⁹

จะเห็นว่าทฤษฎีการบริหารตามแนวของ Getzels และ Guba นั้นมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างองค์การมิติและบุคลากรมิติพร้อม ๆ กัน กล่าวคือ ถึงแม้ว่าการบริหารของฝ่ายองค์การมิติจะมีนโยบายดี มีอำนาจในการบริหาร มีแผนงาน มีการจัดองค์การดี มีงบประมาณเพียงพอ มีเครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์และวัสดุต่าง ๆ พร้อมมูลสักเพียงใด แต่ถ้าบุคลากรคือ คนงานหรือครูไม่มีสมรรถภาพ ขาดประสบการณ์ ขาดความซื่อสัตย์สุจริต และไม่ประพฤติตนอยู่ในระเบียบวินัยอันดีแล้ว ก็เป็นการยากมากที่จะบริหารให้ได้ผลดีสมความคาดหวัง แต่ถ้าได้คนดี มีความรู้ มีความสามารถเหมาะสมกับงานที่จะปฏิบัติหรือพัฒนาคนที่มีอยู่ให้มีคุณภาพ คนก็จะเป็นตัวจักรสำคัญที่จะสามารถหาทางปรับปรุงแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้ และช่วยให้การบริหารงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ วิธีการที่จะช่วยเพิ่มพูนความรู้ความสามารถของบุคลากรหรือตอบสนองความต้องการของครู เพื่อให้บุคลากรมีคุณภาพก็คือ วิธีการพัฒนาบุคลากรนั่นเอง การพัฒนาบุคลากรให้ได้ประสิทธิภาพต้องให้สอดคล้องกับความต้องการของบุคลากรในสถาบันนั้น ๆ สิ่งหนึ่งที่แรงกระตุ้นให้ครูมีขวัญและกำลังใจขึ้นก็คือ วิธีการจูงใจ (Motivation)

Berelson และ Steiner ได้ให้คำจำกัดความของคำว่า การจูงใจไว้ว่า

"เป็นสภาพของความกดดันภายในทั้งหมด ซึ่งหมายถึง ความคาดหวัง ความต้องการ แรงผลักดันและอื่น ๆ ทั้งหมดนี้เป็นสภาพที่อยู่ภายในที่ทำให้คนทำกิจกรรมหรือเคลื่อนไหว ถ้าเราสามารถหาคำตอบได้ว่าอะไรคือเหตุจูงใจของคนแล้ว เราก็สามารถตอบปัญหาได้ว่า ทำไมคนจึงมีพฤติกรรมแบบนั้นแบบนี้หรืออะไรที่ทำให้คนทำอย่างนั้นอย่างนี้"¹⁰

ความต้องการเป็นจุดเริ่มต้นที่ดีของคำว่า การจูงใจ ซึ่งเราสามารถทำให้พฤติกรรมบางอย่างเกิดขึ้นได้ การที่บุคคลได้บรรลุเป้าหมายก็เป็นการตอบสนองความต้องการ และกลไกของการจูงใจก็จะจบลงด้วยการสนองตอบความต้องการ พร้อมด้วยพฤติกรรมที่นำไปสู่เป้าหมาย ซึ่งเป็นกระบวนการในขั้นพื้นฐานที่ไม่หยุดนิ่ง สถาบันต่าง ๆ จึงพยายามจัดกิจกรรม เพื่อจูงใจให้บุคลากรกระทำอาการตอบสนองตามความต้องการของบุคคลและของสถาบันจนบรรลุเป้าหมายได้มากที่สุด เมื่อบุคลากรมีขวัญและกำลังใจดีขึ้น ความพอใจในงาน (Job Satisfaction) ก็จะเพิ่มขึ้นตามลำดับจนเป็นความผูกพันในสถาบัน

Survey Research Center ของ University of Michigan ได้สำรวจความคิดเห็นของพนักงานในบริษัทประกันภัยที่ใหญ่ ๆ ของสหรัฐอเมริกา และค้นพบปัจจัย 4 ประการ ที่ก่อให้เกิดความพอใจในงาน คือ

1. ความภูมิใจในกลุ่มการทำงาน
2. ความพอใจในการทำงานที่แท้จริง
3. ความผูกพันกับองค์กร
4. ความพอใจในตำแหน่งฐานะในการทำงานรวมทั้งผลตอบแทนทาง

การเงิน¹¹

การพัฒนาบุคลากร

การพัฒนาบุคลากรนับ เป็นกิจกรรมที่เด่นที่สุดในกระบวนการบริหารงานบุคคล เพราะการบริหารงานบุคคล เป็นกิจกรรมพัฒนาบุคลากรที่เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจให้ เกิดกับบุคคลในหน่วยงาน อันก่อให้เกิดเจตคติและพฤติกรรมที่พึงปรารถนา ซึ่งจะนำไปสู่ การปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ความหมายของการพัฒนาบุคลากร

Castetter ได้ให้ความหมายของการพัฒนาบุคลากรในวงการศึกษาว่า หมายถึง "การจัดและเตรียมการต่าง ๆ ที่ระบบโรงเรียนได้จัดทำขึ้น เพื่อปรับปรุงการปฏิบัติงานของบุคลากรตั้งแต่เริ่มต้นการจ้างบุคลากรไว้จนกระทั่งบุคลากรปลดเกษียณ" ¹²

การพัฒนาบุคลากรจะมุ่งที่ความพอใจและความคาดหวัง 2 ชนิดด้วยกันคือ ความคาดหวังของบุคคลที่ระบบโรงเรียนต้องการ และความคาดหวังที่บุคคลจะได้วัตถุหรือรางวัลทางอารมณ์ ซึ่งจะสร้างความรู้สึกที่ดีเป็นการตอบแทน ¹³

Riggs ได้ให้ความหมายของคำว่า "พัฒนา (Development)" สรุปได้ความว่า

เป็นความพยายามที่จะใช้ประโยชน์สูงสุดโดยกระบวนการบริหาร อาศัยแนวคิดดังกล่าว การพัฒนาบุคลากรจึงเป็นกระบวนการที่จะใช้ประโยชน์สูงสุดของตัวบุคคลโดยมีแผนการ มีจุดมุ่งหมาย และเป้าหมายอย่างแน่ชัด การใช้ประโยชน์สูงสุดจากตัวบุคคลจะเกิดขึ้นได้ถ้าหากผู้บริหารสามารถปรับเปลี่ยนเสริมสร้างความคิด การกระทำ ความสามารถและท่าทีต่าง ๆ อันเป็นพื้นฐานสำคัญในการเตรียมบุคลากร สถานศึกษาให้ทันกับภาวะความเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา ซึ่งย่อมเกิดขึ้นเป็นประจำ กระบวนการพัฒนาบุคลากรจึงต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานที่เป็นหลักวิชาการมากกว่าสามัญสำนึกธรรมดาของบุคคล ¹⁴

ความสำคัญหรือประโยชน์ของการพัฒนาบุคลากร

ความสำคัญหรือประโยชน์ของการพัฒนาบุคลากรนั้น เมธี ปิลันธนานนท์ ได้กล่าวถึงความสำคัญที่จะต้องมีการพัฒนาบุคลากร ดังนี้

บรรดาครูทั้งหลายก็มีความแตกต่างกันในด้านการศึกษาที่ใฝ่รู้ เรียนมา เช่น บางคนสำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรีจากสถาบันต่าง ๆ กัน บางคนสำเร็จ

ป.ศ. บ้างก็สำเร็จวิชาครู ป.ป., พ.ป., ป.ม. หรือ พ.ม. เป็นต้น
 ดังนั้นจึงแตกต่างกันในด้านคุณภาพการศึกษา และเพราะความแตกต่างกันดัง
 กล่าวนี้อาจทำให้เกิดความจำเป็นที่จะต้องจัดให้มีแผนงานการพัฒนาบุคลากรขึ้น
 ในระบบโรงเรียน¹⁵

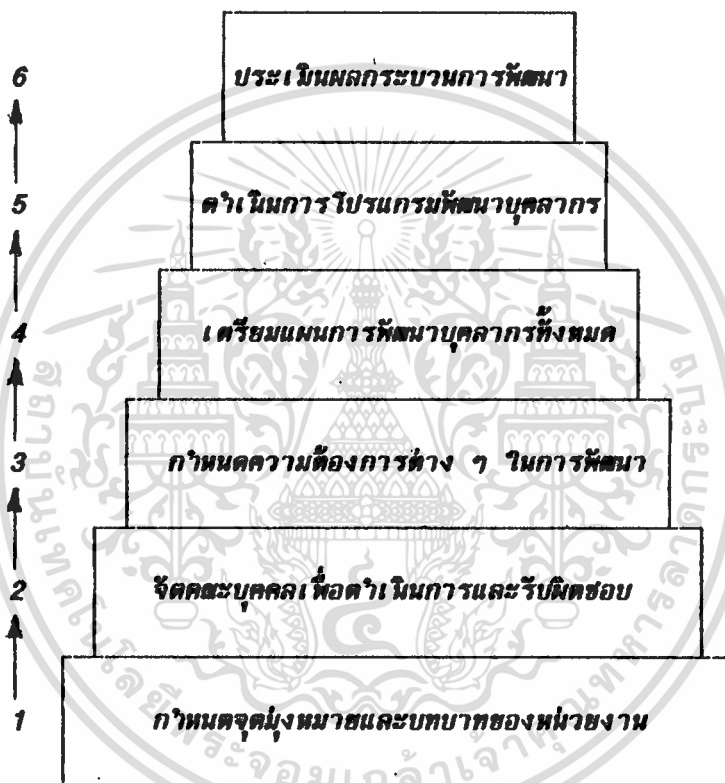
การพัฒนาบุคลากรจะสำเร็จได้ตามเป้าหมายหรือไม่นั้น คณะทำงานพัฒนาการ
 เรียนการสอนมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้ให้ข้อคิดเห็นสรุปได้ว่า ห้องมีองค์ประกอบ
 ที่สำคัญคือ

1. บุคลากร ประกอบด้วย
  - 1.1 ผู้ที่มีความตั้งใจและพร้อมที่จะพัฒนาตนเอง เพราะการพัฒนา
 นั้นจะต้องเริ่มต้นที่ตัวบุคคลก่อน
  - 1.2 วิทยาการหรือทฤษฎีทางด้านทฤษฎีและภาคปฏิบัติ
  - 1.3 ผู้บังคับบัญชาทุกระดับจะต้องมองเห็นความสำคัญและการให้
 การช่วยเหลือสนับสนุนอย่างแท้จริง
2. งบประมาณ คือเงิน วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ในการ
 พัฒนารวมทั้งสิ่งจูงใจทั้งทางเศรษฐกิจ การบำรุงขวัญ และกำลังใจ
3. บรรยากาศและสภาพแวดล้อม ได้แก่ สถานที่ เวลา บุคลิกภาพ
 และพฤติกรรมของบุคคล และอื่น ๆ ที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนา
4. การสื่อข้อความและการประสานงาน ทั้งการจัดการที่ดีที่จะหาให้ผู้
 ที่เกี่ยวข้องได้ทราบถึงวัตถุประสงค์ นโยบาย และข้อความที่เสริมสร้าง
 เจตคติ ความเข้าใจอันดีในเรื่องที่จะพัฒนาในแต่ละครั้ง
5. อื่น ๆ เช่น การยอมรับ กำลังใจ และความมีน้ำหนึ่งใจเดียว
 กันจากมวลสมาชิกทุกคนทุกระดับ¹⁶

กระบวนการพัฒนาบุคลากร

เมธี บิลันธานนท์ ได้จัดแบ่งกระบวนการพัฒนาบุคลากรออกเป็น 6 ขั้นตอน ดังแสดงในภาพที่ 4

ภาพที่ 4 แสดงกระบวนการพัฒนาบุคลากร¹⁷

ความหมายของการพัฒนาคณาจารย์

คำว่า "พัฒนาคณาจารย์" ตรงกับคำว่า "Faculty Development" ซึ่ง Ceyer ได้กล่าวไว้ว่า การพัฒนาคณาจารย์คือ การช่วยให้คณาจารย์ในมหาวิทยาลัยเป็นผู้สอนที่ดี มีความพยายาม และเห็นความสำคัญของการเตรียมการสอนโปรแกรมที่จัดให้ประสบผลสำเร็จ¹⁸ ขณะที่ Guff ได้ให้ความเห็นว่า การพัฒนาคณาจารย์มุ่งพัฒนาอาจารย์ที่ตัวอาจารย์เป็นการพัฒนาความก้าวหน้าของแต่ละบุคคลในด้านความรู้ ทักษะ การรับรู้

และเทคนิคต่าง ๆ ในการเรียนการสอน รวมทั้งส่งเสริมความสัมพันธ์กับนักศึกษาและเพื่อนร่วมงาน¹⁹ในตนเองเดียวกัน สมคิด แก้วสนธิ ก็ได้ให้ความหมายของการพัฒนาผาจารย์ว่า "เป็นนโยบายของสถาบันที่จัดขึ้นเพื่อเอื้ออำนวยให้คณาจารย์ได้มีโอกาสปรับปรุงและพัฒนาตนเองให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ ทั้งด้านความรู้ในศาสตร์ของตนและทักษะในด้านอื่น ๆ สร้างเจตคติที่ดีต่องานและองค์การ"²⁰ ส่วนไพฑูรย์ สีนลารัตน์ ได้ให้ความหมายการพัฒนาผาจารย์ว่า "การพัฒนาผาจารย์เน้นที่การเรียนการสอน มีความหมายเทียบได้กับคำว่าปรับปรุงหรือส่งเสริมการสอน"²¹ และ ทิพวรรณ สิตลรัศมี ได้ให้ความหมายของการพัฒนาผาจารย์ไว้ว่า "เป็นการช่วยให้คณาจารย์ได้มีโอกาสเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ รวมทั้งปรับปรุงเจตคติและเทคนิคต่าง ๆ ในการสอนหรือการทำงาน"²²

แนวคิดของนักการศึกษาดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่า การพัฒนาผาจารย์หมายถึงการช่วยให้อาจารย์ได้มีโอกาสเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ มีทักษะในการปฏิบัติงานรวมทั้งปรับปรุงเจตคติต่อองค์การและงานให้ทันต่อเหตุการณ์ และรับรู้เทคนิคต่าง ๆ ในด้านการปฏิบัติงานและการสอน ซึ่งเป็นการส่งเสริมประสิทธิภาพทางด้านการเรียนการสอนและการปฏิบัติงานด้านต่าง ๆ ของอาจารย์ให้ดีขึ้น

วิธีพัฒนาบุคลากร

เมื่อกำหนดกระบวนการหรือขั้นตอนในการพัฒนาบุคลากรของหน่วยงานแล้ว จึงเลือกวิธีการพัฒนาบุคลากรและดำเนินการโปรแกรมพัฒนาบุคลากร กิจกรรมที่จะเลือกใช้เพื่อพัฒนาบุคลากรนั้นมีหลายชนิด เช่น การบรรยาย การประชุม การสัมมนา การอภิปราย การจัดการฝึกงาน การจัดทัศนศึกษา การฝึกอบรม การเยี่ยมชมกิจการและอื่น ๆ เป็นต้น

การพัฒนาด้านวิชาการของครู

การจัดการศึกษาในโรงเรียนให้ เกิดประสิทธิภาพและเกิดความก้าวหน้าทางวิชาการ ครูใหญ่จะต้องอำนวยความสะดวกให้ครูได้ปฏิบัติงานอย่างเข้มแข็ง มีประสิทธิภาพและ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เกิดผลดีต่อการเรียนการสอน ครูใหญ่จะต้องส่งเสริมความก้าวหน้าของครูอย่างจริงจังซึ่ง

Sanlor และ Petty ได้เสนอแนะสำหรับครูใหญ่ที่ควรปฏิบัติต่อครูในโรงเรียน ดังนี้คือ

1. การปฐมนิเทศครูใหม่ (Orientation for new teacher) เพื่อให้ครูใหม่ได้คุ้นเคยกับระเบียบ กฎเกณฑ์ของโรงเรียน นโยบายของโรงเรียน และคุ้นเคยกับครูเก่า เพื่อช่วยให้ครูใหม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมได้เป็นอย่างดี
2. การประชุมครู (Staff Meeting) ก่อนปีการศึกษาและก่อนเริ่มการศึกษาใหม่ ครูใหญ่จำเป็นต้องมีการประชุมครูในโรงเรียนเพื่อข้อความเข้าใจในเรื่องนโยบายการบริหารโรงเรียน ตลอดจนมอบหมายหน้าที่สำหรับการศึกษาใหม่ให้แก่ครูโดยทั่วถึงกัน
3. การส่งเสริมความก้าวหน้าในวิชาชีพ ครูใหญ่พึงสนับสนุนครูที่มีความรู้ ความสามารถ มีความคิดริเริ่ม มีความขยันหมั่นเพียร ด้วยการสนับสนุนให้เขียนตำราแบบเรียน
4. จัดให้มีการประเมินผลการสอนของครู เพื่อที่จะได้ทราบถึงประสิทธิภาพการสอนของครูและหาทางปรับปรุงแก้ไขต่อไป
5. จัดบริการแนะนำแก่ครู เพราะครูเป็นผู้รับผิดชอบต่อวิชาชีพครู จึงต้องประพฤติปฏิบัติในทางที่เหมาะสมแก่การได้ชื่อว่าเป็นครู
6. จัดให้มีการเผยแพร่ข่าวสารในหมู่ครู ซึ่งอาจใช้วิธีการต่าง ๆ ดังนี้ การปิดป้ายประกาศสำหรับครู การปาฐกถา การรายงาน การอภิปราย การสัมภาษณ์ การสนทนาระหว่างรับประทานอาหารกลางวัน การสื่อสารภายใน การประชุม และการสาธิต²³

1. การประชุมปฏิบัติการ (Workshop) ก่อนเปิดภาคเรียนและระหว่างปิดภาคเรียน
2. การประชุมปฏิบัติการในวันสุคติบัตรทุกสัปดาห์ หรือสองสัปดาห์ต่อครั้งตลอดปี
3. การเยี่ยมโรงเรียนแต่ละโรงเรียน เพื่อให้ครูสังเกตการสอนหรือศึกษาปัญหา
4. จัดให้ครูที่มีความสามารถดี ด่นช่วย หรือแนะนำครูอื่น ๆ
5. การทดลองวิจัยแบบปฏิบัติการ (Action Research)
6. จัดนิทรรศการหนังสือหรืออุปกรณ์การสอน
7. การจัดทำเอกสารและให้บริการค้นคว้าในห้องสมุด²⁴

สำหรับสุนทร สุนันท์ชัย ได้แนะนำวิธีการส่งเสริมความรู้ความสามารถของครูในโรงเรียนว่าทำได้หลายวิธี ผู้บริหารสามารถที่จะเลือกนำมาเอาวิธีการต่าง ๆ ดังจะกล่าวต่อไปนี้โดยปฏิบัติ เพื่อสร้างเสริมความเจริญก้าวหน้าของครูตามความเหมาะสม คือ

1. การประชุมครูในลักษณะที่ส่งเสริมความรู้ของครู เช่น ครูใหญ่อาจเล่าความเคลื่อนไหวทางวิชาการที่ได้รับมาให้ครูฟัง หรือถ้ามีเจ้าหน้าที่มีความรู้เฉพาะเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่ตรงกับความต้องการมาเยี่ยมโรงเรียน อาจเชิญเป็นวิทยากรเพื่อพูดให้ครูฟัง
2. การจัดห้องสมุดสำหรับโรงเรียน แหล่งความรู้ที่สำคัญที่สุด ให้แก่หนังสือ ถ้าครู-อาจารย์ได้อ่านหนังสืออยู่เสมอจะทำให้มีความรู้ทันสมัย สถาบันควรสนับสนุนกิจการห้องสมุด โดยจัดหาหนังสือและวารสารทางวิชาการที่เป็นประโยชน์ไว้สำหรับให้ครูอาจารย์ให้ศึกษาค้นคว้าหาความรู้ จะเป็นการกระตุ้นให้ครูตระหนักถึงความเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงที่อยู่รอบตัว มีทัศนคติที่ยอมรับต่อการเปลี่ยนแปลงจะช่วยให้ครูสามารถปรับปรุงการเรียนการสอน

²⁴ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 23. การอบรมครู เมื่อสถาบันต้องการให้ครูอาจารย์เปลี่ยนแปลงวิธี

การสอนหรือเนื้อหาที่จะสอนแก่เด็ก หรือดำเนินการปรับปรุงเกี่ยวกับการเรียนการสอนอย่างใดอย่างหนึ่ง วิธีการที่ใช้มากที่สุดคือการอบรม ช่วยให้ครูได้มีโอกาสรับรู้เรื่องนั้น ๆ และสามารถปรับปรุงการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับแนวที่พึงประสงค์ได้

4. การทดลองทางวิชาการ เป็นการวิจัยแบบหนึ่ง การทดลองทางวิชาการที่นิยมทำกันในสถาบัน ได้แก่ การวิจัยเชิงปฏิบัติ (Action Research) ด้วยผู้ปฏิบัติงานจริง ๆ เป็นผู้ทำการวิจัย การวิจัยเชิงปฏิบัติการมีประโยชน์ต่อครูที่สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ปฏิบัติ ได้ทันที

5. การจัดกลุ่มหรือคณะกรรมการให้มีหน้าที่ศึกษาค้นคว้า เรื่องใด เรื่องหนึ่ง โดยเฉพาะเพื่อช่วยให้ครูมีความรู้ในเรื่องนั้น ๆ เพิ่มพูนยิ่งขึ้น

6. การพบปะเป็นรายบุคคลระหว่างผู้บริหารกับครูอาจารย์ การพบปะปรึกษาหารือ ควรมีบรรยากาศเป็นไปอย่างกันเอง โดยอาศัยความคิดเห็นจากบุคคลทั้งสองฝ่ายมากกว่าที่จะมาจากฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง

7. การเยี่ยมและศึกษาดูงานในสถาบันอื่น ๆ โดยปกติสถาบันต่าง ๆ จะหาครูอาจารย์ไปดูการศึกษาในสถาบันที่ถือว่าเจริญก้าวหน้า เป็นตัวอย่างในทางวิชาการ แต่มีข้อควรระวังประการหนึ่งคือ การเยี่ยมชมการศึกษาในระยะสั้นโดยผิวเผิน อาจได้เห็นในสิ่งที่ เป็นรูปธรรม ได้แก่ วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ แต่ผลการศึกษาโดยลึกซึ้งนั้นอาจมองไม่เห็น

8. การสาธิต นับว่าเป็นประโยชน์มากวิธีหนึ่ง ที่นิยมใช้กันโดยแพร่หลาย การสาธิตการสอนต้องวางวัตถุประสงค์ไว้อย่างชัดเจน ผู้สาธิตต้องเตรียมการอย่างดี และมีการแถลงจุดสำคัญของการสาธิตให้ผู้ดูเข้าใจ การสาธิตจะก่อประโยชน์และช่วยส่งเสริมความรู้ความสามารถของครูในหน้าที่การงานได้มากขึ้น

9. การฟังปาฐกถา การบรรยาย การอภิปราย ซึ่งหน่วยราชการ และองค์การต่าง ๆ ได้จัดให้มีขึ้นเสมอ ทำให้ครูอาจารย์สามารถที่จะรับรู้จากสื่อมวลชนต่าง ๆ ได้และทางสถาบันสามารถส่งเสริมให้อาจารย์ในข้อนี้โดยการรับหนังสือพิมพ์และวารสารต่าง ๆ ให้ครูมีโอกาสนำบทความต่าง ๆ อยู่เสมอ

10. การส่งเสริมให้เป็นสมาชิกของสมาคมที่มีวัตถุประสงค์ทางวิชาการ สมาคมดังกล่าวนี้จะจัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสมาชิก เช่น การอบรมความรู้ การบรรยาย การออกวารสาร การพิมพ์หนังสือ สมาคมทางวิชาการ ได้แก่ สมาคมการศึกษา สมาคมห้องสมุด สมาคมวิทยาศาสตร์ พุทธสมาคม และ สมาคมสังคมศาสตร์

11. ส่งเสริมให้มีการศึกษาเพื่อเลื่อนวิทยฐานะ เช่น การลาศึกษาต่อ ในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ตามความต้องการของกระทรวงศึกษาธิการ

12. การประเมินผลประสิทธิภาพของครู ช่วยเหลือครูปรับปรุงการปฏิบัติงานของตนได้ดีวิธีหนึ่ง การประเมินประสิทธิภาพของครูจึงควรพิจารณาอย่าง รอบคอบยุติธรรม²⁵

ส่วนการพัฒนาอาจารย์ในระดับมหาวิทยาลัย ปกรณ์ อังศุสิงห์ ได้เสนอทรรศนะ เกี่ยวกับการพัฒนาอาจารย์ด้านวิชาการว่ามหาวิทยาลัยควรรีบบรรเทาอุปสรรคในการสนับสนุนอาจารย์ในทาง วิชาการ ดังนี้

1. เนื่องจากการสอนและการวิจัยเป็นงานหลักของอาจารย์ในระดับ อุดมศึกษาอาจารย์ควรจะได้รับ การสนับสนุนให้มีการปรับปรุงความรู้ทางวิชา การของตนให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ

2. มหาวิทยาลัยควรรีบบรรเทาอุปสรรคอาจารย์ในเรื่องอุปกรณ์ และเครื่องมือในทางวิชาการ เช่น บริการห้องสมุด ห้องทดลอง ควรมีให้ พอเพียงแก่การสอน และการวิจัยของอาจารย์

3. มหาวิทยาลัยควรส่งเสริมให้อาจารย์มีโอกาสแสดงออกซึ่งผลงาน และความสำ เร็จทางวิชาการของอาจารย์ การหาทุนสนับสนุนในการวิจัยและ การเขียนตำรา จัดให้มีสำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย และการจัดออกวารสารทาง วิชาการ

4. มหาวิทยาลัยควรสนับสนุนให้มีการประชุมทางวิชาการ และการแลกเปลี่ยน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เปลี่ยนทางวิชาการ เพื่อเป็นปัจจัยกระตุ้นให้อาจารย์ตื่นตัวในทางวิชาการมากขึ้น

5. มหาวิทยาลัยควรสนับสนุนให้อาจารย์ได้มีโอกาสไปศึกษาต่อ หรือ เข้ารับการอบรมหรือสัมมนาอยู่เสมอ²⁶

ในขณะที่ Chester ได้ทำวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการบริหารวิชาการโดยสอบถามผู้บริหารการศึกษาทั่วประเทศ จำนวน 708 คน ผลปรากฏว่า

พฤติกรรมที่ทำให้การบริหารวิชาการมีประสิทธิภาพสูง เนื่องมาจากการส่งเสริมให้ครูมีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้น ได้แก่ การส่งเสริมให้ใช้เทคนิคการสอนหลาย ๆ วิธี ให้ครูมีส่วนร่วมในการวางแผน การจัดอบรม สัปดาห์วิธีการสอน เพื่อให้ครูคุ้นเคยกับวิธีการสอนแบบต่าง ๆ อภิปรายปัญหาการปรับปรุงการสอนในที่ประชุม จัดโครงการให้ครูในโรงเรียนสลับเปลี่ยนกันเยี่ยมชั้นเรียน และสังเกตการสอน จัดวิทยากรมาช่วยในการประชุมปฏิบัติการ การประชุมเกี่ยวกับปัญหาการสอน ประเมินผลและติดตามผลการประชุมปฏิบัติการ การประชุมปรึกษา และการสังเกตการสอน จัดปฐมนิเทศเพื่อช่วยเหลือครูใหม่ หาวิธีวิจารณ์งานของครูแบบดีเพื่อก่อ โดยมีให้เสียกำลังใจ ให้ครูมีเวลาว่างพอที่จะเข้าร่วมประชุมอภิปรายปัญหาการสอน ให้ครูได้มีเวลาว่างสำหรับการสอนมากขึ้น ให้ครูมีส่วนร่วมในการเลือกวัสดุทัศนวัสดุและอุปกรณ์การสอนอื่น ๆ จัดให้มีการอบรมความรู้เกี่ยวกับวิชาการศึกษาเพิ่มเติมแก่คณะครู ส่งเสริมให้ครูอ่านหนังสือหรือบทความเกี่ยวกับวิชาครู เพื่อปรับปรุงเทคนิคการสอน ส่งเสริมให้ครูใช้โครงการสอนเพื่อปรับปรุงการสอน ประชุมครูเพื่อประเมินผล การเยี่ยมห้องเรียน และจ่ายค่าเบี้ยเลี้ยงพาหนะและค่าที่พักให้แก่ครูที่ไปประชุมอบรมทางวิชาการ²⁷

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์หรือสงวนชื่อผู้พิมพ์/ผู้เผยแพร่/ผู้จัดพิมพ์/ผู้จำหน่าย/ผู้ดำเนินการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่งเสริมให้ครูอาจารย์มีโอกาสดูแล การศึกษาหาความรู้ให้ทันสมัย การประชุมอบรม สัมมนา การศึกษาหาความรู้ในห้องสมุด และการสนับสนุนงานเขียนตำราหรือเอกสารทางการสอน ซึ่งจะช่วยพัฒนาให้ครูเป็นบุคคลที่มีคุณภาพยิ่งขึ้นนั่นเอง

การประเมินผลการพัฒนาบุคลากร

การประเมินผลการพัฒนาบุคลากรนั้น เป็นการพยายามที่จะตอบคำถามสองคำถามคือ คำถามแรกเป็นความต้องการที่จะทราบว่าแผนการพัฒนาบุคลากรได้กระทำได้ด้วยความสำเร็จครบถ้วนเพียงไร เช่น ได้นำเทคนิคและวิธีการที่จะช่วยให้ เกิดการเรียนรู้มาใช้เพียงไร และมีการสร้างเครื่องมืออันเที่ยงตรงและแน่นอนสำหรับที่จะตรวจสอบความได้ผลของการพัฒนาบุคลากรไว้อย่างรอบครอบเพียงไร เป็นต้น

สำหรับประการที่สองนั้น เป็นคำถามที่ เกี่ยวกับการประเมินผล ความได้ผลของการจัดการพัฒนาบุคลากรที่จะให้ประโยชน์ต่อการทำงานในหน้าที่ทั้ง เฉพาะโรงเรียนหรือระบบโรงเรียน อย่างไรก็ตาม การประเมินผลตามคำถามที่สองนี้ยากที่จะทราบผลในระยะเวลายันสั้น เพราะเราจะต้องคอยดูผลที่ปรากฏแก่นักเรียน ซึ่งได้รับผลจากการทำงานของครูจึงเป็นธรรมดาที่จะต้องใช้เวลาพอสมควร นอกจากนี้ยังอาจจะมีคำถามที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบต่าง ๆ อีก คือ

1. ผลที่เกิดแก่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมว่าได้มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปมากน้อยเพียงใด
2. ผลที่เกิดแก่ตำแหน่งงาน ว่าการปฏิบัติงานของผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่กลับไปทำงานในตำแหน่งเดิมของตนดีขึ้นเพียงไร
3. ผลที่เกิดขึ้นแก่องค์กร เช่น โรงเรียน ว่าการฝึกอบรมทำให้ผู้ปฏิบัติงานสามารถปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายขององค์กรนั้น ๆ ดีขึ้นเพียงไร

ดังนั้น เราจะเห็นได้อย่างหนึ่งว่า ในการกำหนดจุดมุ่งหมายในการวางแผนพัฒนาบุคลากรนั้น จะต้องกระทำให้ชัดเจนและแน่นอนพอที่จะใช้เป็น เกณฑ์สำหรับการประเมินผล

เอกสารนี้เป็นชิ้นสุดท้ายได้... ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไปว่ากรณิดังนี้... และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การพัฒนาการอาชีวศึกษา

การพัฒนาการอาชีวศึกษาในปัจจุบันนั้น องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการจัดการอาชีวศึกษา ที่สามารถส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการจัด มี 4 องค์ประกอบ คือ ครู หลักสูตรและวิธีการสอน เครื่องมืออุปกรณ์ และผู้บริหารหรือการบริหาร

การจัดอาชีวศึกษาให้ได้คุณภาพนั้น อิทธิพลที่เกี่ยวกับตัวครูผู้สอนมีผลกระทบเป็น อย่างมากต่อคุณภาพการจัดอาชีวศึกษา ครูอาชีวศึกษาต้องมีลักษณะ เป็นผู้ถ่ายทอดวิชาความรู้ ด้านทฤษฎีได้เป็นอย่างดี พร้อม ๆ กับที่เป็นผู้ที่สามารถจัดระบบและกลวิธีการฝึกปฏิบัติให้ผู้ เรียนเกิดความชำนาญในอาชีพ และในขณะเดียวกันครูจะต้อง เป็นผู้ที่ เข้าใจธรรมชาติของ หลักสูตรการอาชีวศึกษา ซึ่งเป็นหลักสูตรทางวิชาชีพที่มีลักษณะ เฉพาะและแตกต่างกันออกไป เช่น หลักสูตรวิชาชีพที่ต้องการผลผลิตสำเร็จออกไปทำงานได้ ก็จะต้องฝึกฝนผู้เรียน ทางด้านทักษะมากกว่าทฤษฎี ส่วนหลักสูตรที่ต้องการให้ผู้เรียนสามารถศึกษาต่อในระดับสูง ก็จะมีลักษณะ เฉพาะที่แตกต่างกันออกไป

สิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือ วัสดุ อุปกรณ์ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญสำหรับการ อาชีวศึกษา การเรียนการสอนงานอาชีพให้คนสามารถปฏิบัติงานได้พฤติกรรมด้านทักษะ มี ความสำคัญทัดเทียมกับด้านทฤษฎี หรือบางกรณีอาจสำคัญมากกว่า ชั่วโมงการฝึกปฏิบัติต้อง ใช้ระยะเวลายาวนาน วัสดุฝึก เครื่องจักร เครื่องมือจะต้องมีพร้อมและเพียงพอ กับ จำนวนนักศึกษา

ผู้บริหารสถานศึกษาทางอาชีวศึกษาจะต้องมีความรู้และความเข้าใจอย่างแท้จริง ในสภาพงานแต่ละอาชีพ และสามารถเลือกใช้วิธีบริหารได้ถูกต้องเหมาะสมกับการจัดการ เรียนการสอน การจัดห้องทดลอง ห้องฝึกปฏิบัติงาน จัดกลุ่มผู้เรียน ตลอดจนลำดับขั้น ตอนของการฝึกทักษะ

องค์ประกอบเหล่านี้จุดสำคัญที่สุดคือครูจะต้องได้รับการพัฒนา แนวทางการพัฒนา ครูอาชีวศึกษา เป็นงานที่ต้องได้รับการพัฒนาอย่างเป็นระบบที่ต่อเนื่องและตลอดเวลาไม่ หยุดยั้ง ดังนั้นการพัฒนาครูซึ่งเป็นทรัพยากรบุคคลที่ เกี่ยวข้องกับการศึกษาจึงจัดได้ว่าเป็น

กับงานการวางแผนการดำเนินงานและการประเมินกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับระบบการศึกษา ดังนั้นความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการพัฒนาการศึกษาจึงขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพของการพัฒนาครูอาจารย์ การวางแผนดำเนินงานพัฒนาครูอย่างมีระบบจึงถือได้ว่าเป็นนครชัยคีติศทางและอัตราความก้าวหน้าของการศึกษา

ในระบบการศึกษา อาจกล่าวได้ว่าครูเป็นหัวใจของระบบ ครูเป็นผู้ที่กำหนดแผนการจัดทำหลักสูตร พัฒนากลยุทธ์การเรียนการสอน สร้างสภาพแวดล้อมทางการเรียนการสอน ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาตามความมุ่งหมาย ตลอดจนประเมินผลและปรับปรุงกลไกต่าง ๆ ของระบบ ให้มีความเปลี่ยนแปลงที่ก้าวหน้าตลอดเวลาโดยไม่หยุดยั้ง ดังนั้นการพัฒนาครูอาจารย์เป็นการลงทุนที่ได้รับผลตอบแทนอย่างคุ้มค่าในรูปของความเจริญก้าวหน้าทางการศึกษา ซึ่งส่งผลให้เกิดการพัฒนาประเทศชาติอีกทางหนึ่ง

สภาพและปัญหาที่ เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

รายงานการติดตามผลและการนิเทศการศึกษาโรงเรียนต่าง ๆ ในเขตการศึกษา 8 ระหว่างวันที่ 20 กรกฎาคม 2525 ถึงวันที่ 4 สิงหาคม 2525 ของ วีระชัย สันตินรนนท์ และคนอื่น ๆ ได้พบปัญหาและให้ข้อเสนอแนะโดยแบ่งเป็นด้าน ๆ ดังนี้

1. **ด้านบริหาร** โรงเรียนส่วนใหญ่ประสบปัญหาจำนวนนักเรียนลดลงอย่างมากจนทำให้บางโรงเรียนถึงกับต้องยุบชั้นเรียน อีกทั้งปัญหาทางด้านภาวะเศรษฐกิจมีหลายโรงเรียนที่ไม่สามารถขึ้นค่าธรรมเนียมการเรียนได้ หรือเก็บค่าธรรมเนียมการเรียนได้ไม่ครบตามจำนวนนักเรียน ทำให้โรงเรียนขาดทุนทรัพย์ในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ปัญหาอีกประการหนึ่งก็คือ นโยบายอุดหนุนการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนซึ่งไม่แน่นอน ทำให้โรงเรียนไม่กล้าเสี่ยงที่จะลงทุนสร้างหรือซ่อมแซมอาคารเรียน

2. **ด้านวิชาการ** โรงเรียนส่วนใหญ่สอนตามหลักสูตรใหม่ทั้งระดับ

ประถมศึกษาและมีธยมศึกษาตอนต้นถึงตอนปลาย แต่เนื่องจากโรงเรียนราษฎร์ต้องพึ่งตนเอง เพราะเจ้าหน้าที่ที่ไปนิเทศหรือตรวจเยี่ยมในส่วนมากไม่ได้ตรวจนิเทศในเรื่องวิชาการ ดังนั้นโรงเรียนราษฎร์จึงมีข้อบกพร่องในเรื่องต่าง ๆ ตามที่ได้รายงานไว้ข้างต้น สำหรับเรื่องเอกสารต่าง ๆ ที่กระทรวงศึกษาธิการส่งไปยังโรงเรียน ปรากฏว่ามีบางโรงเรียนไม่ได้รับหรือได้รับไม่ครบตามจำนวนหรือได้รับล่าช้ามาก

3. ด้านบุคลากร โดยมากโรงเรียนประสบปัญหาครูเข้า-ออกบ่อยมาก จึงทำให้กระทบกระเทือนถึงการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียน

4. ข้อเสนอแนะ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนควรให้ความช่วยเหลือโรงเรียนทางด้านวิชาการให้มากยิ่งขึ้น เช่น จัดอบรมให้แก่ครูผู้สอนรายวิชาต่าง ๆ ตรวจนิเทศแผนและให้คำปรึกษาทางด้านวิชาการอย่างสม่ำเสมอ โดยเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบ เป็นต้น²⁸

ปัญหาทั่วไปของครู

การที่จะปรับปรุงส่งเสริมคุณภาพของโรงเรียนเอกชนให้มีมาตรฐานดีได้นั้นจะต้องปรับปรุงปัจจัยการบริหารทั้ง 4 ประการ คือ คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ และวิธีการ จะปรับปรุงและส่งเสริมคุณภาพของโรงเรียนให้ดีก็จะต้องส่งเสริมครูด้วยการศึกษาถึงปัญหาและความต้องการของครู แล้วสนองตอบความต้องการนั้นอย่างถูกต้องและเหมาะสมเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการของครู ได้มีผู้ให้ความเห็นไว้ดังนี้

วิจิตร วรุตบางกูร และคนอื่น ๆ กล่าวไว้โดยสรุปว่า ปัญหาทั่วไปของครูอาจแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

1. ปัญหาส่วนตัว เป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับฐานะที่คนดำรงอยู่ในหมู่คณะ และเกียรติยศที่ได้รับ ซึ่งจะต้องแก้ด้วยการให้ครูเกิดความพึงพอใจในงานที่ทำ มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพและชนิดของงานที่ตนรับผิดชอบ และเกิดความพึงพอใจ

เอกสารนี้เป็นในครอบครองหรือความสัมพันธ์ในสังคม การศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ปัญหาเกี่ยวกับหนังสือและอุปกรณ์การสอน รวมทั้งอุปกรณ์โสตทัศนศึกษาทุกชนิด สิ่งเหล่านี้มักจะมีไม่เพียงพอ ครูไม่ทราบว่าจะไปหาที่ไหน
3. ปัญหาเกี่ยวกับวิธีการสอน ครูส่วนมากต้องการความช่วยเหลือแนะนำเกี่ยวกับความรู้ความชำนาญ เกี่ยวกับวิธีการสอนใหม่ ๆ ที่มีประสิทธิภาพ
4. ปัญหาเกี่ยวกับวิชาชีพ (Professional Problems) ซึ่งพบโดยทั่วไป ๆ ไปมีการขาดความพยายามอย่างจริงจังและซื่อสัตย์ต่องาน และขาดความขยันหมั่นเพียรต่องานหนัก ปัญหารายได้ไม่เพียงพอ ขาดโอกาสทำงานเพื่อเลื่อนเงินเดือน การขาดแคลนครู ครูมีมาตรฐานต่ำ และไม่เห็นคุณค่าของการอบรมครู และการลงทุนเพื่อการศึกษาหาความรู้ ปัญหาการพิจารณาความดีความชอบ ปัญหาการตั้งคณะกรรมการที่ไร้ประโยชน์ ปัญหาการขาดความสามัคคีในหมู่คณะที่มีอาชีพครู เหมือนกับการขาดความเป็นผู้นำในทางวิชาชีพ ปัญหาเกี่ยวกับผู้นำความเห็นที่ขัดแย้งกัน และปัญหาการได้รับมอบหมายงานให้ทำมากเกินไป
5. ปัญหาเกี่ยวกับความต้องการความเป็นเลิศทางวิชาการและทางวัฒนธรรมโอกาสที่ครูจะศึกษาหาความรู้ต่าง ๆ และวัฒนธรรมต่าง ๆ ที่ท้าทายให้ศึกษานั้นจะเปิดอยู่ เสมอตราบเท่าที่ครูต้องการและมีความพึงพอใจการทำอาชีพนี้ ซึ่งเป็นอาชีพที่ต้องแสวงหาความรู้อยู่เสมอ²⁹

Unruh และ Turner ได้กล่าวถึงปัญหาและความต้องการของครูว่า มีสาเหตุเกิดจากบุคลิกภาพของครู เช่น เป็นผู้มีความตึงเครียด สุขภาพไม่ดี ครูไม่เป็นที่ยอมรับของสังคม ครูยึดตนเองมากเกินไป ฐานะการเงินไม่ดี ขาดรายได้ค่าจ้าง ขาดความสามัคคีในหมู่คณะ เข้ากับเพื่อนไม่ได้ ขาดสื่อการเรียนการสอน ขาดผู้บริหาร และอื่น ๆ³⁰

ปัญหาต่าง ๆ ดังกล่าว มีส่วนทำให้ชีวิตและกำลังใจของครูตกต่ำ เป็นผลกระทบให้คุณภาพทางการศึกษาด้อยลงไป จึงเป็นหน้าที่ของผู้บริหารที่นำจะต้องเข้าไปมีบทบาทในการช่วยเหลือคลายและช่วยแก้ปัญหาต่าง ๆ ให้หมดไป เพื่อให้ครูมีกำลังใจในการทำงานให้มากขึ้น และช่วยเหลือ ให้บริการ ให้ความร่วมมือแก่ครูในการดำ เนินการหรือร่วมกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดำเนินการปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีคุณภาพมากขึ้น รวมทั้งช่วยกันพัฒนาการศึกษาให้มีมาตรฐานสูงขึ้น

ในแผนพัฒนาอาชีวศึกษา ฉบับที่ 7 กรมอาชีวศึกษาได้วางแนวทางการพัฒนาอาชีวศึกษาโดยแยกเป็นการพัฒนาบุคคลและอาชีพ การศึกษาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การกระจายโอกาสและพื้นฐานการศึกษา การพัฒนาหลักสูตรและเครือข่ายการเรียน การพัฒนาครู-อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา การบริหารและการระดมสรรพกำลัง เพื่อการจัดการศึกษา รวมทั้งสิ้น 15 นโยบาย สำหรับนโยบายที่เกี่ยวกับการพัฒนาครูอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษานั้น ประกอบด้วยนโยบาย 1 ชื่อ คือ นโยบาย ชื่อ 11 เร่งพัฒนาคุณภาพบุคลากร ครู-อาจารย์ และผู้บริหารให้มีความรู้ ทักษะ สอดคล้องกับวิทยาการและเทคโนโลยีใหม่ ซึ่งมีมาตรการ เพื่อ เป็นแนวทางปฏิบัติดังต่อไปนี้

1. สร้างแรงจูงใจในด้านต่าง ๆ เพื่อให้บุคลากรเร่งพัฒนาตนเองให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางวิชาการและเทคโนโลยี
2. จัดให้มีหรือแสวงหาทุนการศึกษาทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ เพื่อให้มีการพัฒนาบุคลากรอย่างกว้างขวาง
3. ส่งเสริมการจัดตั้งกองทุน เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานตามภารกิจของสถานศึกษา
4. ให้มีการศึกษาวิเคราะห์ทำการเปลี่ยนแปลงวิทยาการและเทคโนโลยี เผยแพร่ความรู้แก่บุคลากรและศึกษาความต้องการในการพัฒนาของบุคลากร
5. พัฒนาระบบและกลไกในการศึกษาความต้องการในการพัฒนา การวางแผนบุคลากร การพัฒนา และการติดตามและประเมินผลอย่างจริงจังและต่อเนื่อง
6. ให้มีการกำหนดทดสอบ และควบคุมมาตรฐานครูวิชาชีพในสาขาวิชาชีพที่จำเป็น
7. ส่งเสริมให้มีการวางแผน การพัฒนาและฝึกอบรม เพื่อการพัฒนาบุคลากรการศึกษา ครูอาจารย์ และผู้บริหาร³¹

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกไปเผยแพร่ และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นโยบายและมาตรการดังกล่าวนั้น เป็นผลให้มีการพัฒนาอาชีวศึกษาอย่างรีบด่วน เพื่อเร่งพัฒนากำลังคนในด้านอาชีวศึกษา ให้ทันกับการที่ประเทศไทยกำลังก้าวเข้าสู่การเป็นประเทศอุตสาหกรรม ความต้องการกำลังคนด้านอาชีวศึกษาจึงมีเพิ่มสูงขึ้น ดังคำกล่าวของ โกวศล เพ็ชรสุวรรณ "ที่ว่าความสำเร็จในการพัฒนาประเทศจะขึ้นอยู่กับความสำเร็จในการจัดการ อาชีวศึกษาและเทคนิคศึกษาของประเทศ"³²

ในเรื่องของผลงานวิจัยที่ เกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรด้านวิชาการ ได้มีผู้ทำการวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้ให้หลายท่านคือ พว ไชยเดช ได้ทำการศึกษาริวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างผู้บริหารโรงเรียนราชฤกษ์กับครูโรงเรียนราชฤกษ์ พบว่า

ครู เป็นบุคลากรหลักของ โรงเรียน มีหน้าที่ให้การศึกษาอบรมทั้งด้านศีลธรรม วัฒนธรรม และเทคนิคทางการสอนแก่นักเรียน แต่บุคลากรหลักเหล่านี้ขาดความมั่นคงในการทำงาน ขาดโอกาสที่จะก้าวหน้า ขาดความรับผิดชอบและความตั้งใจที่จะทำงานให้แก่โรงเรียนอย่างเต็มที่ขาดสวัสดิการที่เหมาะสม จึงทำให้โรงเรียนราชฤกษ์ประสบปัญหาครูลาออกอย่างไม่มีที่สิ้นสุด³³

ผลการวิจัยของ พว ไชยเดช ผู้วิจัยสรุปได้ว่า เป็นการศึกษาทางด้านบุคลาณัติที่ขาดการได้รับการบำรุงรักษาจากองค์กร จึงทำให้โรงเรียนราชฤกษ์นั้นไม่ประสบผลสำเร็จในการบริหาร และผลการวิจัยของ ชำนาญ เงินทอง ซึ่งได้ทำการศึกษาริวิจัยทางด้านองค์การณัติเรื่อง การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนราชฤกษ์ระดับประถมศึกษาในกรุงเทพมหานคร สรุปได้ว่า

ผู้บริหารและกลุ่มนักวิชาการ ปฏิบัติงานด้านวิชาการแสวงหา คัดเลือกและจัดวางตัวบุคลากรในโรงเรียน งานจัดสรรเวลาและสถานที่เพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน งานจัดหาและจัดใช้วัสดุอุปกรณ์ และอาคารสถานที่เพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน งานจัดบริการส่งเสริมการเรียนการสอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

งานจัดโปรแกรมอบรม โรงเรียนจัดทำในเกณฑ์น้อย และได้ให้ข้อเสนอแนะไว้รวม 4 ประการ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับครูและงานวิชาการมี 2 ประการคือ ควรให้การอบรมครูโรงเรียนราษฎร์ในทางวิชาการอย่างกว้างขวาง ควรให้งบประมาณอุดหนุนครูโรงเรียนราษฎร์ที่เข้ารับกรอบรมเช่นเดียวกับที่ทางราชการได้ให้ครูโรงเรียนรัฐบาล และควรพิจารณาตำแหน่งผู้จัดการโรงเรียนให้รับผิดชอบงานธุรการและการเงินอย่างเดียว ไม่ควรให้ก้าวทำงานของครูใหญ่ในงานวิชาการ การปกครองครูและนักเรียน³⁴

สำหรับ สุวรรณี ศรีคุณ ได้วิจัยเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการที่มีต่อการพัฒนาด้านวิชาการของอาจารย์วิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งเป็นการวิจัยในเรื่องการดำเนินการโปรแกรมพัฒนาบุคลากรที่วิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือกำหนดวิธีการพัฒนาบุคลากรขึ้น ผลการวิจัยพบว่า

ในการพัฒนาด้านวิชาการ ปรากฏว่าอาจารย์ได้รับการพัฒนาในด้านเกี่ยวกับการประชุม อบรม สัมมนาทางวิชาการมากที่สุด กวาคิดเลือกอาจารย์เข้ารับการประชุม อบรม สัมมนาทางวิชาการกระจายออกไปอย่างทั่วถึงทุกหมวดวิชา อายุราชการ วุฒิ และระดับชั้นที่สอน ส่วนการสนับสนุนให้อาจารย์ได้มีโอกาสศึกษาต่อได้รับการพัฒนารองลงมา และการพัฒนาด้านอื่น ๆ มีอัตราของการพัฒนาดำเนินการ

จากการเปรียบเทียบปัญหาและความต้องการในการพัฒนาด้านวิชาการของอาจารย์ที่มีวุฒิต่างกัน มีปัญหาในด้านโอกาสการลาศึกษาต่อต่างกัน ส่วนด้านการจัดประชุม อบรม ด้านการวิจัย ด้านการปรับปรุงห้องสมุดให้เป็นศูนย์วิชาการ และด้านการส่งเสริมให้สตรีที่สนใจประกอบการสอนมีปัญหาไม่แตกต่างกัน แต่ในด้านความต้องการนั้นมีความต้องการไม่ต่างกันในทุก ๆ ด้าน และในการเปรียบเทียบเกี่ยวกับอาจารย์ที่มีอายุราชการต่างกัน พบว่า

อาจารย์ที่มีอายุราชการต่างกันมีปัญหาไม่ต่างกันในทุก ๆ ด้าน แต่ความต้อง

การนั้น พบว่า อาจารย์ที่มีอายุราชการ ต่างกันมีความต้องการด้านการลา
ศึกษาต่อแตกต่างกัน ส่วนด้านอื่นมีความต้องการไม่แตกต่างกัน³⁵

กัญญา ทศนสุวรรณ ได้ทำการวิจัยเรื่อง การบริหารบุคลากรในสถานศึกษา
พยาบาลในกรุงเทพมหานคร พบว่าในด้านโครงการบริหารงานบุคลากร การพัฒนาบุคลากร
ทั้งผู้บริหารและอาจารย์เห็นว่าควรจะมีการปรับปรุงให้ดีขึ้นมากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน³⁶

ประสิทธิ์ ธรรมประสิทธิ์ ได้ทำการวิจัยทั้งด้านองค์การมิติและบุคลาณมิติ เกี่ยว
กับการส่งเสริมครูประจำการในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตการศึกษา 6 ตามทฤษฎี
ของกลุ่มผู้บริหารและครูประจำการ พบว่า ทั้งผู้บริหารและครูประจำการมีความเห็นตรง
กันว่า การสนับสนุนให้ครูมีโอกาสเลื่อนวิทยฐานะสูงขึ้นได้มีการปฏิบัติมากที่สุด ส่วนการ
ส่งเสริมรองลงไปคือการส่งเสริมให้ครูได้ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม โดยการแนะนำให้ครูอ่าน
หนังสือ ตำรา เอกสาร และวารสารต่าง ๆ³⁷

สุวรรณ นรพิศตร์ ได้ศึกษาการบริหารบุคลากรของผู้บริหารโรงเรียนมัธยม
ศึกษาส่วนภูมิภาค สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ด้านการพัฒนาบุคลากร
พบว่า

การปฏิบัติงานด้านการพัฒนาบุคลากร ไม่มีงานใดที่ผู้บริหารโรงเรียน
ปฏิบัติเป็นประจำเสมอ ส่วนมากเป็นงานที่ผู้บริหารโรงเรียนปฏิบัติอยู่บ่อย
คือการสนับสนุนให้ครูมีโอกาสลาศึกษาต่อ และในการเปรียบเทียบการปฏิบัติ
งานด้านการบริหารบุคลากรของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาในส่วนภูมิภาค
สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ทั้ง 5 ด้าน ตามสถานภาพของ
โรงเรียนและวุฒิ พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนทั้ง 3 กลุ่ม มีการปฏิบัติงานด้าน
การพัฒนาบุคลากรไม่แตกต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยสรุปว่า อาจเป็นเพราะผู้บริหาร
โรงเรียนส่วนใหญ่ต้องการให้บุคลากรที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนได้มีความรู้ความ
สามารถและมีประสิทธิภาพในการทำงาน เพื่อความเจริญก้าวหน้าของโรงเรียน
และความสำเร็จของงาน การบริหารบุคลากรด้านการพัฒนาบุคลากรของผู้

บริหารโรงเรียนทั้ง 3 กลุ่มจึงไม่แตกต่างกัน³⁸

บุตทั้น เผ่าเจริญ ได้ทำการวิจัยปัญหาและความต้องการของครูองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายและพะเยา ที่สัมพันธ์กับการปรับปรุงหลักสูตรและการให้บริการของวิทยาลัยครูเชียงรายแก่ครูประจำการ พบว่า

1. ครูที่มีวุฒิป.กศ., ป.กศ.สูง และวุฒิปริญญาตรี มีความต้องการทางด้านวิชาการไม่ต่างกัน
2. ครูที่มีอายุราชการต่ำกว่า 5 ปี 5-10 ปี มีความต้องการทางด้านวิชาการไม่ต่างกัน เมื่อพิจารณารายคู่ พบว่า ครูที่มีอายุราชการต่ำกว่า 5 ปี มีความต้องการต่างจากครูที่มีอายุราชการ 5-10 ปี และครูที่มีอายุราชการมากกว่า 10 ปี
3. ครูที่มีวุฒิป.กศ., ป.กศ.สูง วุฒิปริญญาตรี มีปัญหาด้านการเรียนการสอนแตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายคู่ พบว่า ครูที่มีวุฒิป.กศ. และป.กศ.สูง มีปัญหาในด้านการเรียนการสอนต่างจากคนอื่นที่มีวุฒิปริญญาตรี
4. ครูที่มีอายุราชการต่างกัน มีปัญหาการเรียนการสอนต่างกัน เมื่อทดสอบเป็นรายคู่ พบว่า ครูที่มีอายุราชการต่ำกว่า 5 ปี มีปัญหาด้านการเรียนการสอนต่างจากครูที่มีอายุราชการ 5 - 10 ปี และอายุราชการมากกว่า 10 ปี³⁹

มาลี วิษณุกุล ได้ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์เกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษา พบว่า

การพัฒนาบุคลากรที่ปฏิบัติจริงทั้ง 8 ด้าน กลุ่มผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการพัฒนาบุคลากรที่ได้ปฏิบัติจริงอยู่ในระดับมาก 5 วิธี ได้แก่ การปฐมนิเทศ การฝึกอบรมหรือประชุมเชิงปฏิบัติการ การเผยแพร่ข่าวสารทางการทำงาน

ส่วนที่เห็นว่าปฏิบัติจริงอยู่ในระดับน้อยมี 3 ด้าน คือ การสัมมนาทางวิชาการ การจัดสัปดาห์ทางวิชาการ และการแต่งตั้ง โยกย้ายสลับ เปลี่ยน หน้าที่การทำงาน ส่วนกลุ่มอาจารย์มีความคิดเห็นว่าการพัฒนาบุคลากรที่ได้ปฏิบัติจริงทั้ง 8 ด้าน อยู่ในระดับน้อย

เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในเรื่องการพัฒนาบุคลากร กลุ่มผู้บริหารส่วนใหญ่ พบว่า ขาดแคลนด้านงบประมาณ ขาดวิทยากรที่เชี่ยวชาญ ความไม่เพียงพอของกำลังคน และความไม่พร้อมด้านอุปกรณ์ เครื่องมือต่าง ๆ ส่วนกลุ่มอาจารย์ พบว่า ขาดแคลนด้านงบประมาณ กำลังคน วิทยากรผู้เชี่ยวชาญ ความไม่เพียงพอของหนังสือคู่มือทางวิชาชีพ ความไม่พร้อมด้านโรงฝึกงานตลอดจนวัสดุ อุปกรณ์และเครื่องมือต่าง ๆ และผลของการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้บริหารและอาจารย์เกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรที่ปฏิบัติ จริงทั้ง 8 ด้าน พบว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากผลงานวิจัยที่เกี่ยวกับกระบวนการและวิธีการพัฒนาบุคลากรนั้น พอสรุปได้ว่า ในระดับมัธยมศึกษาได้มีการสนับสนุนให้ครูได้มีโอกาสเลื่อนวิทยฐานะสูงขึ้นโดยให้ไปศึกษาต่อ สำหรับระดับอุดมศึกษานั้น พัฒนาการในหน่วยงานโดยวิธีการปฐมนิเทศ ประชุมเผยแพร่ข่าวสาร ส่วนการให้ไปศึกษาต่อนั้นได้รับการพัฒนาลดลงมา⁴⁰

ชอุ่ม มงคล ได้ศึกษาเรื่อง มหาวิทยาลัยกับความต้องการกำลังคน พบว่า

การจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาควรจะได้มีการวางแผนและกำหนด สัดส่วนในการเข้า เรียนให้สอดคล้องกับหลักการที่ว่าด้วยความต้องการกำลังคน และหลักการที่ว่าด้วยการเลือก เรียนอย่างอิสระ เพื่อให้ได้บุคลากรที่เหมาะสมกับงานหลาย ๆ แบบ และเพื่อสนองความต้องการทางด้านเศรษฐกิจของประเทศแม้แต่ในประเทศสหรัฐอเมริกาเองซึ่งมีการจัดการศึกษาอย่างดี มลิตบุคคลที่เหมาะสมกับงานอาชีพสาขาต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก แต่ตลาดแรงงาน

ก็ไม่สามารถรับจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาที่เฉพาะเจาะจง หรือสาขาอื่น ๆ ทั้งหมดได้ ฉะนั้นการศึกษาในมหาวิทยาลัยก็ควรจะได้กำหนดอัตราส่วนให้สอดคล้องกับความต้องการกำลังคน จุดมุ่งหมายเบื้องต้นของการศึกษาสำหรับการเตรียมคนในอาชีพเฉพาะอย่าง ถือเป็นการศึกษาที่สูงเปล่า ถ้าไม่เตรียมการศึกษาให้ตรงกับอาชีพที่สังคมต้องการ ในบางครั้งแนวความคิดจะเตรียมคนให้ตรงกับงานอาชีพอาจจะล้มเหลว เพราะฉะนั้นจึงควรจะมีคนให้มีความสามารถหลาย ๆ อย่าง เพื่อที่จะได้ช่วยทำงานในสภาพที่สังคมต้องการ⁴¹

ชิต ปุริโสคม ได้วิจัย เรื่อง การบริหารงานบุคคลของวิทยาลัยครูในประเทศไทย พบว่า ปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญในการบริหารงานบุคคลของวิทยาลัยครูในด้านที่เกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากร คือ วิทยาลัยครูขาดงบประมาณ ขาดการวางแผนบุคลากรไม่สนใจในการพัฒนาตนเอง การพัฒนาไม่ตรงสาขาที่จำเป็น และวิทยาลัยครูไม่สนับสนุนการพัฒนาบุคลากรอย่างจริงจัง⁴²

เรื่องศักดิ์ กล่ำสกุล ได้ทำการวิจัย เรื่อง การบริหารบุคลากรของครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิษณุโลก ผลการวิจัยพบว่า ในด้านการพัฒนาบุคลากร งานที่ครูใหญ่ปฏิบัติมากคือ การสนับสนุนให้ครูมีโอกาสศึกษาต่อ งานที่ปฏิบัติน้อยคือ การเชิญวิทยากรมาให้ความรู้พิเศษในโรงเรียน⁴³

ทองกษัตริย์ วิชโรทยาน ได้ศึกษาการพัฒนาบุคลากรทางการพยาบาลกว้างขวางขึ้น ซึ่งเป็นการศึกษาการพัฒนาบุคลากรของสถานศึกษาพยาบาลทั่วประเทศ พบว่า

หน้าที่การพัฒนาบุคลากรเป็นหน้าที่ของผู้บริหารสถาบัน ดำเนินการโดยวิธีจัดฝึกอบรมสัมมนา ประชุมทางวิชาการ และการให้ลาไปศึกษาต่อ และพบว่า อุปสรรคสำคัญในการพัฒนาบุคลากรทางการพยาบาลเกิดจากตัวพยาบาลเอง งบประมาณ และผู้บริหารกล่าวคือ พยาบาลไม่สนใจการพัฒนาตนเองเท่าที่ควร งบประมาณดำเนินการไม่ได้รับการกำหนดไว้ในแผนงาน และผู้บริหารยังไม่ให้ความสนใจอย่างจริงจัง⁴⁴

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมธี ธิสันธนานนท์ ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาการจัดอัตราค่าจ้างอาจารย์ใน
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร พบว่า

คุณภาพของอาจารย์ส่วนใหญ่เป็นระดับปริญญาโท และอยู่ในตำแหน่งทาง
วิชาการระดับอาจารย์มากที่สุด อาจารย์ส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการทำวิจัยและ
การเขียนตำรา และยังทำงานบริการวิชาการอีกด้วย ปริมาณงานสอนของ
อาจารย์มีสัดส่วนไม่สมดุลกัน อาจารย์ได้ทำงานสอนตรงกับประสบการณ์และ
ความสนใจของอาจารย์พอสมควร แต่ค่าความสัมพันธ์ระหว่างพื้นฐานความรู้
อาจารย์ ประสบการณ์และความสนใจยังมีความสัมพันธ์ต่ำ ซึ่งในส่วนนี้ผู้วิจัย
ได้เสนอให้มหาวิทยาลัยศิลปากรปรับปรุง ให้มีความสัมพันธ์สูงมากที่สุด และยัง
เสนอให้มีการพัฒนาบุคลากรให้มีคุณภาพสูงขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับแผนงานที่จะ
ขยายมหาวิทยาลัยในอนาคต⁴⁵

ชูชัย รัตนภิญโญ ได้ศึกษาการพัฒนาคณาจารย์ในโรงเรียนมัธยมสาธิต
สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า

ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อการพัฒนาอาจารย์ในด้าน
การสอน ด้านการวิจัย เขียนบทความและตำรา ด้านบริการสังคม และด้าน
ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม อยู่ในระดับน้อยถึง 4 ด้าน ส่วนความคิดเห็นทาง
ด้านอุปสรรคและปัญหาในการพัฒนาคณาจารย์ พบว่า อุปสรรคและปัญหาสำคัญ
คือ นโยบายในเรื่องนี้กำหนดไว้ไม่ชัดเจนและไม่นำมาปฏิบัติอย่างแท้จริง นอก
จากนี้ยังขาดแคลนงบประมาณที่จะใช้ในการพัฒนาคณาจารย์อีกด้วย⁴⁶

รัตนา เตชะวาลัญญ ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพและการดำเนินงาน
ห้องสมุดวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทย พบว่า

ห้องสมุดวิทยาลัย เอกชนส่วนใหญ่ ไม่มีสภาพ เป็นศูนย์วิชาการอย่างเต็มที่ เนื่องจากห้องสมุดไม่ได้เป็นหน่วยงานของฝ่ายวิชาการอย่างแท้จริง มีปัญหาได้ รับงบประมาณและค่าใช้จ่ายของห้องสมุดไม่เพียงพอจะนำมาใช้ในการดำเนินงาน ห้องสมุด และบรรณารักษ์ไม่ทราบงบประมาณและค่าใช้จ่ายของห้องสมุด ห้องสมุดส่วนใหญ่ ไม่ทันสมัยและไม่ได้สัดส่วนกับจำนวนนักศึกษา นักศึกษาของ วิทยาลัย เอกชนส่วนใหญ่ ไม่รู้จักวิธีใช้ห้องสมุดอย่างถูกต้อง ห้องสมุดส่วนใหญ่มี อาคารห้องสมุดไม่เป็นเอกเทศ มีความคับแคบ มีเสียงรบกวนจากภายนอก และมีครุภัณฑ์ไม่ครบ ไม่เพียงพอและมีขนาดไม่เหมาะสม⁴⁷

ทศนี้อยู่ ขวัญสุวรรณ ทำการวิจัย เรื่อง การสำรวจความต้องการการให้บริการ ห้องสมุดของอาจารย์มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ พบว่า

อาจารย์ส่วนมากนิยมใช้หนังสือตำราภาษาต่างประเทศสำหรับการค้นคว้าวิจัยและเตรียมการสอน รองลงมาคือ ใช้วารสารภาษาต่างประเทศและ ภาษาไทย และพบว่า อาจารย์จำนวนมากไม่เคยใช้บริการหลายประเภทของ หอสมุดกลางและไม่ทราบว่ามีการบริการเหล่านั้นในห้องสมุดด้วย เช่น บริการ ยืมระหว่างห้องสมุดและบริการ โสตทัศนวัสดุอุปกรณ์ บริการที่อาจารย์นิยมใช้ มากที่สุด คือ บริการยืมหนังสือ รองลงมาคือใช้บริการหนังสือสำรองและ บริการถ่ายเอกสาร ซึ่งสองบริการนี้อาจารย์ต้องการให้ปรับปรุงให้มากที่สุด ด้วย สำหรับบริการที่อาจารย์ต้องการให้จัดเพิ่มขึ้นนั้น ได้แก่ บริการจัดทำราย ชื่อหนังสือใหม่พร้อมบรรณนิทัศน์ บริการหมุนเวียนวารสารทางวิชาการแก่ อาจารย์ภาควิชาต่าง ๆ การจัดทำคู่มือแนะนำวิธีใช้หนังสือสิ่งพิมพ์ที่มีวิธีการใช้ ยุ่งยากตลอดจนการถ่ายสำเนาสารบัญบทความทางวิชาการของวารสารฉบับ ใหม่ด้วย⁴⁸

สมสรวง พุดติกุล ได้ทำการวิจัยเรื่อง บทบาทผู้บริหารและความคาดหวัง เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ของบรรณาธิการในการบริหารงานห้องสมุดในวิทยาลัยครู พบว่า

ผู้บริหารและหัวหน้าบรรณาธิการ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่ปฏิบัติจริง ของผู้บริหารงานห้องสมุดทุกด้าน โดยเฉลี่ยแล้วไม่สอดคล้องกัน โดยที่ผู้บริหาร มีความเห็นว่าตนเอง ได้มีบทบาทที่ปฏิบัติจริง ในการบริหารงานห้องสมุดทุกด้าน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับหัวหน้าบรรณาธิการมีความคิดเห็น ว่าผู้บริหาร ได้มีบทบาทปฏิบัติจริง ในการบริหารงานห้องสมุดทุกด้าน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ส่วนบทบาทที่คิดว่าควรปฏิบัติของผู้บริหารนั้น ทั้งผู้บริหารและหัวหน้าบรรณาธิการ ต่างก็มีความเห็นตรงกันว่าผู้บริหารควรปฏิบัติงานห้องสมุดทุกด้านในระดับมากกว่าที่ได้ปฏิบัติอยู่จริง⁴⁹

✓ จินตนา กระแสชัย ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการใช้ทรัพยากรห้องสมุด เพื่อ การเขียนตำราของคณาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒวิทยาเขตพิษณุโลก พบว่า

คณาจารย์ส่วนใหญ่เห็นว่าห้องสมุดมีความสำคัญต่อการเขียนตำราเป็น อย่างมาก ประเภทและจำนวนสิ่งพิมพ์ที่คณาจารย์ใช้ในการเขียนตำรามาก กว่าสิ่งพิมพ์อื่น ๆ คือ หนังสือภาษาต่างประเทศ และหนังสือภาษาไทย (ที่ไม่ใช่หนังสืออ้างอิง) รองลงมาคือ สิ่งพิมพ์รัฐบาล และวารสารภาษาไทย ในการใช้ทรัพยากรห้องสมุดเพื่อการเขียนตำรานั้น คณาจารย์เห็นว่าทรัพยากร ห้องสมุดทุกประเภทมีความพอเพียงในระดับน้อย

ปัญหาในการใช้ทรัพยากรห้องสมุดที่คณาจารย์ส่วนใหญ่ประสบ คือ หนังสือที่ต้องการค้นคว้า ไม่มีในห้องสมุด นอกจากนั้นคณาจารย์ยังประสบปัญหา อาคารห้องสมุดคับแคบและอากาศร้อนอบอ้าว และคณาจารย์เห็นว่าบุคลากร ห้องสมุดยังมีจำนวนไม่เพียงพอ⁵⁰

สิทธิ์ สายหน้า ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการปฏิบัติงานวิชาการตามหลัก เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2524 ประเภทวิชาคหกรรมของวิทยาลัยอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า วิทยาลัยอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีปัญหาในเรื่องงบประมาณ ในการสนับสนุนกิจกรรมห้องสมุดไม่เพียงพอ สื่อการสอนไม่เพียงพอต่อการบริหาร ห้องสมุดมีหนังสือไม่เพียงพอต่อการค้นคว้า ห้องสมุดไม่จัดระบบหมวดหมู่ตามหลักวิชาการ⁵¹

เกรียงศักดิ์ สังข์ชัย ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบสภาพห้องสมุดโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญและอาชีวศึกษากับเกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำของห้องสมุดโรงเรียนของกระทรวงศึกษาธิการ พบว่า ห้องสมุดของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในส่วนภูมิภาค ส่วนใหญ่เป็นห้องโดยเฉพาะไม่ได้มาตรฐานขั้นต่ำ วิทยะ เก้าอี้ ชั้นหนังสือ มีจำนวนไม่เพียงพอ และมีขนาด แตกต่างกันไป วิทยะทำงานของเจ้าหน้าที่ห้องสมุดส่วนใหญ่ไม่ได้มาตรฐานขั้นต่ำ ตู้เก็บสื่อทัศนวัสดุ ตกเป็นหนังสือส่วนใหญ่ไม่ได้มาตรฐานขั้นต่ำ⁵²

วัลลภ ภูโชติ ได้ทำการวิจัยเรื่อง สภาพการและความต้องการใช้สื่อการสอนของครู โรงเรียนผู้นำการใช้หลักสูตรในระดับชั้นมัธยมศึกษาว่า พบว่า

1. โรงเรียนผู้นำ ขนาดใหญ่ส่วนมากจะมีบุคลากรและสถานที่ทำงาน ด้านสื่อการสอนโดยเฉพาะในขณะที่โรงเรียนผู้นำ ขนาดกลาง ขนาดเล็ก และที่สังกัด สช. ส่วนใหญ่ไม่มี
2. โรงเรียนผู้นำ ส่วนใหญ่นอกจาก สังกัด สช. มีการจัดสรรงบประมาณด้านสื่อการสอนโดยเฉพาะ ครูประจำวิชาเป็นผู้จัดหาสื่อการสอนเป็นส่วนใหญ่และมีการใช้บ้างเป็นบางครั้ง ครูโรงเรียนผู้นำ ขนาดใหญ่และขนาดเล็กเลือกใช้สื่อการสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชามากที่สุด ส่วนครูโรงเรียนผู้นำ ขนาดกลางและที่สังกัด สช. เลือกใช้สื่อการสอนที่ตรงจุดมุ่งหมายของเรื่องที่สอนมากที่สุด
3. สื่อการสอนที่ใช้อยู่เป็นประจำของครูโรงเรียนผู้นำ ขนาดใหญ่ และขนาดเล็ก คือ กระดาน ชอล์ค ครูโรงเรียนผู้นำ ขนาดกลาง ใช้ตำรา

เรียน ส่วนครูโรงเรียนผู้นำ ที่สังกัด สช. ใช้กระดาน ชอล์ค และตำราเรียน

4. ความต้องการการบริการ ครูโรงเรียนผู้นำ ขนาดใหญ่ต้องการมีศูนย์สื่อการสอนโดยเฉพาะมากที่สุด ครูโรงเรียนผู้นำ ขนาดกลางและขนาดเล็กต้องการมีวัสดุอุปกรณ์สำหรับผลิตสื่ออย่างสมบูรณ์มากที่สุด ส่วนครูโรงเรียนผู้นำ ที่สังกัด สช. ต้องการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการด้านการผลิตสื่อการสอนมากที่สุด

5. ความต้องการใช้สื่อการเรียนการสอนประเภทวัสดุ ครูโรงเรียนผู้นำ ขนาดใหญ่ ต้องการใช้นั่งสื่ออ่านประกอบและภาพถ่าย ส่วนครูโรงเรียนผู้นำ ขนาดกลาง ต้องการใช้นั่งสื่อแบบเรียนมากที่สุด ครูโรงเรียนผู้นำ ขนาดเล็กต้องการใช้นั่งสื่ออ่านประกอบและภาพถ่าย ส่วนครูโรงเรียนผู้นำ ที่สังกัด สช. ต้องการใช้นั่งสื่ออ่าน นั่งสื่อแบบเรียนมากที่สุด สื่อการสอนประเภทอุปกรณ์ครูโรงเรียนผู้นำ ทั้งหมดส่วนใหญ่ต้องการใช้เครื่องอัดสำเนา มากที่สุด และครูโรงเรียนผู้นำ ที่สังกัด สช. ยังต้องการใช้เครื่องขยายเสียงมากที่สุดอีกด้วย สำหรับสื่อการสอนประเภทวิธีการที่ต้องการใช้มากที่สุดของครูโรงเรียนขนาดใหญ่ คือ การค้นคว้าจากห้องสมุด ของโรงเรียนขนาดกลาง คือ การสาธิต ของครูโรงเรียนขนาดเล็กและ ที่สังกัด สช. คือ การทดลอง

6. ปัญหาการใช้สื่อการสอนของครูโรงเรียนผู้นำ ขนาดใหญ่และที่สังกัด สช. ส่วนมากคือ มีเวลาในชั่วโมงที่ใช้สื่อน้อยเกินไป ของครูโรงเรียนขนาดกลาง คือ ไม่มีเวลาที่จะประเมินผลการใช้ และของโรงเรียนที่สังกัด สช. คือ ทั้งมีเวลาในชั่วโมงที่ใช้สื่อน้อยเกินไป และไม่มีเวลาที่จะประเมินผลการใช้⁵³

สภาพ ทศวงศ์ ได้วิจัย เรื่อง การวิเคราะห์สถานภาพและความต้องการใช้สื่อการสอนของอาจารย์สาขาวิทยาศาสตร์ ในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พบว่า

อาจารย์ส่วนใหญ่ได้รับความรู้และประสบการณ์ทางสื่อการสอนโดยการสังเกตการใช้สื่อการสอนของผู้อื่นและฝึกการใช้สื่อการสอนด้วยตนเอง วิธี

สอนที่อาจารย์ใช้ คือการบรรยายแล้วมีสื่อการสอนมาประกอบด้วย นอกจากนั้น ก็สนับสนุนให้นักศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมจากห้องสมุด ความต้องการในการใช้สื่อการสอนของอาจารย์เมื่อเทียบกับสภาพการใช้ในปัจจุบัน ปรากฏว่าค่าเฉลี่ยของความต้องการใช้สื่อการสอนทุกชนิดมีมากกว่าสภาพการใช้ในปัจจุบันทั้งสิ้น สื่อการสอนที่อาจารย์มีความต้องการใช้อยู่ในเกณฑ์มากที่สุด คือ เอกสารและตำรา ที่อยู่ในเกณฑ์มาก คือ เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ เครื่องฉายสไลด์ ภาพประกอบการสอน การทดลองหรือปฏิบัติการของจริง การสาธิต แผนภูมิ แผนสถิติ และโปสเตอร์ ส่วนความต้องการที่จะได้รับบริการทางด้านสื่อการสอนค่าเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์มากอันดับแรก ๆ ได้แก่ การช่วยผลิตสื่อการสอนบางอย่างตามที่ต้องการ มีห้องผลิตสื่อการสอนพร้อมวัสดุอุปกรณ์ที่จะอำนวยความสะดวกในการผลิต มีห้องเก็บอุปกรณ์สื่อการสอนรวมไว้เพื่อสะดวกต่อการบริการ ปัญหาและอุปสรรคในการใช้สื่อการสอน อาจารย์ส่วนใหญ่เห็นว่ามหาวิทยาลัยยังขาดผู้นำที่มีความสามารถในการดำเนินงานและผลิตสื่อการสอน ห้องเรียนยังไม่อำนวยความสะดวกในการใช้อุปกรณ์บางอย่าง ขาดการสนับสนุนทางการเงินจากผู้บริหาร ทางด้านสื่อการสอน สื่อการสอนในแต่ละคณะมีน้อย และไม่ตรงกับบทเรียนที่สอน ขาดศูนย์หรือหน่วยงานสื่อการสอนสำหรับเป็นที่เก็บรักษาอุปกรณ์และให้บริการแก่อาจารย์ในคณะ⁵⁴

พรหมทิพย์ สุนันท์ลิขานนท์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง เปรียบเทียบความต้องการและปัญหาการใช้สื่อการสอนของครูและวิทยาลัยเกษตรกรรม สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในภาคกลาง พบว่า โรงเรียนสังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคกลาง ส่วนใหญ่ ขาดเงินซื้อวัสดุที่ใช้ทำสื่อการสอน และจำนวนสื่อการสอนไม่เพียงพอกับความต้องการ⁵⁵

ดังนั้นการศึกษาความต้องการของครูที่จะพัฒนาทางวิชาการจึงเป็นเรื่องสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง เพื่อประโยชน์ในการหาแนวทางพัฒนาให้ตรงกับความต้องการของครูอื่นจะส่งผลให้ครูพัฒนาตนเองให้สูงขึ้นและมีประสิทธิภาพในการเรียนการสอนมากขึ้น จากการศึกษาทฤษฎีและผลงานการวิจัยของนักการศึกษาหลาย ๆ ท่าน ทำให้ผู้วิจัยทราบปัญหาและอุปสรรค

ในการพัฒนาบุคลากรของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษานำมารวบรวมและสรุปเป็นแนวทางในการศึกษาความต้องการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษารวมทั้งหมด 5 ด้าน คือ ด้านการส่งเสริมให้ครูมีโอกาสศึกษาต่อ ด้านการจัดประชุม อบรม สัมมนาทางวิชาการต่าง ๆ ด้านการส่งเสริมงานวิจัยและพิมพ์เผยแพร่คู่มือการสอนของครู ด้านการส่งเสริมการใช้ห้องสมุดให้เป็นศูนย์วิชาการ และด้านการส่งเสริมการสอนและการใช้สื่อทัศนวัสดุประกอบการสอน

เชิงอรท

1 สิริลักษณ์ บุณวงศ์, "การประเมินความต้องการเกี่ยวกับการนิเทศการสอนของครูอาจารย์ในสถานศึกษา สังกัดกองวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา," วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530, หน้า 32.

2 เรื่องเดียวกัน.

3 Abraham H. Maslow, Motivation and Personality (New York: Harper and Brothers, 1954), p. 411.

4 อนันต์ เกตุวงศ์, หลักและเทคนิคการวางแผน (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2526), หน้า 275.

5 สุวัฒน์ วัฒนวงศ์, การศึกษาผู้ใหญ่สำหรับประเทศกำลังพัฒนา (กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, 2524), หน้า 136.

6 สำนักงานปลัดกระทรวง, โครงการวิจัยการเปลี่ยนแปลงความต้องการทางการศึกษาของประชาชนในการพัฒนาชนบท (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2530), หน้า 10.

7 เรื่องเดียวกัน.

8 สำนักปลัดกระทรวง, เรื่องเดียวกัน, หน้า 12.

9 ดิน รัชฎพฤทธิ, ทฤษฎีองค์การ (กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2527), หน้า 62.

10 ปิยะดา ชุณหวงษ์ และ นินนาท โอบารวารุณี, พฤติกรรมทางธุรกิจ (กรุงเทพมหานคร : บางกอกพิมพ์, 2527), หน้า 28.

11 เรื่องเดียวกัน, หน้า 91.

12 เมธี บิลันธนานนท์, การบริหารงานบุคคลในวงการศึกษา (กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, 2533), หน้า 106.

13 เรื่องเดียวกัน.

14 Fred W. Riggs, Administration in Developing Countries: The Theory of Prismatic Society (Boston: Houghton Mifflin Company, 1964), p. 277.

15 เมธี บิลันธนานนท์, สิ่งที่ได้ข้างมาแล้ว, หน้า 107.

16 คณะทำงานพัฒนาการเรียนการสอน, "มโนทัศน์ด้านการพัฒนาอาจารย์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์," เอกสารประกอบการสัมมนา ผูกอบรมทางการเรียนการสอน (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2523), หน้า 65.

17 เมธี บิลันธนานนท์, สิ่งที่ได้ข้างมาแล้ว, หน้า 108.

18 รัตนา สุขปรดี, "การพัฒนาอาจารย์ด้านวิชาการในมหาวิทยาลัย เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศรีนครินทรวิโรฒ," ปริศนาคำพจนานุกรมศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2528, หน้า 18.

¹⁹Jerry G. Guff, Toward Faculty Renewal (California:
 Jessey-Base, 1975), p. 216.

²⁰สมคิด แก้วสนธิ, "ทัศนะเกี่ยวกับการพัฒนาอาจารย์," เอกสารประกอบ
การสัมมนาโครงการพัฒนาอาจารย์ด้านการเรียนการสอน ข่าวสารหน่วยพัฒนาคณาจารย์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520.

²¹ไพฑูรย์ สีนลาวัฒน์, "การพัฒนาอาจารย์ในประเทศสหรัฐอเมริกา,"
อุดมศึกษา, 63 : 16 (วันที่ 22 พฤษภาคม 2525), หน้า 23.

²²ทิหารธรรม ลิตลรัศมี, "โครงการพัฒนาคณาจารย์ของวิทยาลัยครูลำปาง,"
วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522, หน้า 199.

²³หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา, สิ่งที่ได้เอามาแล้ว, หน้า 125.

²⁴Edward A. Pires, Student Teaching Practices in Primary
Teacher Training Institution in Asia (Bangkok: UNESCO Regional
 Office for Education in Asia, 1967), p. 19.

²⁵สุนทร สุนันท์ชัย, "การส่งเสริมความรู้ของครู," คู่มือครูให้ครูโรงเรียน
ประถมศึกษา (กรุงเทพมหานคร : หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา, 2517),
หน้า 255.

26 ปรภรณ อังศุสิงห์, "สถานะและสวัสดิการของอาจารย์มหาวิทยาลัย," รายงานการสัมมนาวิทยาลัย ครั้งที่ 2 การบริหารงานวิทยาลัย (วันที่ 29 - 31 กรกฎาคม 2510), หน้า 140 - 141.

27 Nolte M. Chester, An Introduction to School Administration Select Reading (New York: The MacMillan Company, 1966), p. 413.

28 รัชชย สันตินรนนท์ และคนอื่น ๆ, รายงานผลการนิเทศการศึกษา 2525, หน้า 3, (เอกสารอัดสำเนา).

29 รัชชย วรุตบางกูร, กาญจนา ศรีภาพสินธุ์ และสุพิชญา อีระกุล, นิเทศการศึกษา (สมุทรปราการ : ชนิษฐาการพิมพ์และโฆษณา, 2520), หน้า 266.

30 Adolph Unruh and Harold E. Turner, Supervision for Change and Change and Innovation (Boston: Houghton Mifflin Company, 1970); p. 333.

31 โกศล เพ็ชรสุวรรณ, "กลยุทธ์ในการพัฒนาคุณภาพและการใช้กำลังคนระดับอาชีวศึกษาและเทคนิคศึกษา, "เอกสารประกอบการสัมมนาเพื่อความร่วมมือระหว่างผู้บริหารอาชีวศึกษาและเทคนิคศึกษากับผู้บริหารสถานประกอบการและองค์การเอกชน, (วันที่ 15 - 16 มีนาคม 2534), สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, หน้า 19 - 20.

32 เรื่องเดียวกัน.

33 พา ไซยเดช, "ความสัมพันธ์ระหว่างผู้บริหารโรงเรียนราษฎร์กับครูโรงเรียนราษฎร์, "วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2514, หน้า 180 - 181.

34 ชำนาถ เงินทอง, "งานบริหารงานวิชาการของโรงเรียนราษฎร์ระดับประถมศึกษาในกรุงเทพมหานคร, " วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521, หน้า 173.

35 สุวรณี ศรีคุณ, "ปัญหาและความต้องการการพัฒนาด้านวิชาการของอาจารย์ในวิทยาลัยครูในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ, " วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2521, หน้า 87.

36 กัญญา ทัศนสุวรณ, "การบริหารบุคลากรในสถานศึกษาพยาบาลในกรุงเทพฯ" บรรณานุกรมสรุปความ (กรุงเทพมหานคร, ม.ป.บ.2527), หน้า 256.

37 ประสิทธิ์ ธรรมประสิทธิ์, "การส่งเสริมครูประจำการระดับมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา 6 : ความต้องการของครู การปฏิบัติการและปัญหา, " วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520, หน้า 44.

38 สุวรณ นรพิภคร์, "การบริหารบุคลากรของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาในส่วนภูมิภาค สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ด้านการพัฒนาบุคลากร, " วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิชญ์โลก, 2524, หน้า 65.

39 บุญทัน เผ่าเจริญ, "ปัญหาและความต้องการของครูองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายและพะเยา ที่สัมพันธ์กับการปรับปรุงหลักสูตรและการให้บริการของ

วิทยาลัยครูประจำการ," ปริชญาพันธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2521, หน้า 115.

40 มาลี วิษณุกุล, "ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์เกี่ยวกับการพัฒนา
 บุคลากรในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษา," รวมบทความวิทยานิพนธ์ ปีการศึกษา 2525
 (กรุงเทพมหานคร : ม.ป.ท., 2525), หน้า 60.

41 ชุ่ม มงคล, "มหาวิทยาลัยกับความต้องการกำลังคน," การศึกษาแห่งชาติ,
 ปีที่ 1 ฉบับที่ 2 (23 - 26 ; ธันวาคม 2519 - มกราคม 2520), หน้า 16.

42 อิต บุรีโสคม, "การบริหารบุคคลของวิทยาลัยครูในประเทศไทย,"
 วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522, หน้า 32.

43 รุ่งศักดิ์ กล่ำสกุล, "การบริหารบุคลากรของครูใหญ่โรงเรียนประถม
 ศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิษณุโลก," ปริชญาพันธ์การศึกษามหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก, 2523, หน้า 34.

44 ทองชัตริย์ รัชโรทยาน, "การพัฒนาบุคลากรของสถานศึกษาพยาบาลใน
 ประเทศไทย," วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523,
 หน้า 20.

45 เมธี บิลันธนานนท์, การบริหารงานบุคคลในวงการศึกษา (กรุงเทพมหานคร :
 จรัสสินทวงศ์การพิมพ์, 2523), หน้า 105.

46 ชูชัย รัตนภิญโญพงษ์, "การพัฒนาคณาจารย์ในโรงเรียนมัธยมสาธิต สังกัด
 ทบวงมหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร," รวมบทความวิทยานิพนธ์ปีการศึกษา 2525

(กรุงเทพมหานคร : ม.ป.ท., 2527), หน้า 28.

47 รุตนา เตชะวสีฤฎ, "การศึกษาสภาพและการดำเนินงานห้องสมุดวิทยาลัย
เอกชนในประเทศไทย," วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520,
หน้า 237.

48 ทศนีย์ ขวัญสุวรรณ, "การสำรวจความต้องการในการใช้บริการห้องสมุด
ของอาจารย์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่," วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหา
วิทยาลัย, 2521, หน้า 274.

49 สมสรวง พฤติกุล, "บทบาทผู้บริหารและความคาดหวังของบรรณรักษ์ในการ
บริหารงานห้องสมุดในวิทยาลัยครู," วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหา
วิทยาลัย, 2522, หน้า 182.

50 จินตนา กระแสชัย, "ปัญหาการใช้ทรัพยากรห้องสมุดเพื่อการเขียนตำราของ
คณาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒวิทยาเขตพิษณุโลก," วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524, หน้า 161.

51 สิทธิ ส่วยหล้า, "ปัญหางานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ
พุทธศักราช 2534 ประเภทวิชาคหกรรมของวิทยาลัยอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียง
เหนือ" รวมบทความวิจัยทางการศึกษาและการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ปีการศึกษา
2532 (กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี
ร่วมกับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2532), หน้า 1520.

52 เกรียงศักดิ์ สังข์ชัย, "เปรียบเทียบสภาพห้องสมุดโรงเรียนเอกชนประเภท
สามัญศึกษาและอาชีวศึกษากับเกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำของห้องสมุดโรงเรียนของกระทรวง

ศึกษาธิการ," วารสารกองทุนสงเคราะห์, 3 (25): 46 ; เมษายน, 2533.

53วัลลภ ภูโชติ, "สภาพและความต้องการใช้สื่อการสอนของครูโรงเรียนผู้นำ
การใช้หลักสูตรในระดับมัธยมศึกษา," รวมบทความวิทยานิพนธ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2527 (กรุงเทพมหานคร : ม.ป.ท., 2529), หน้า 379.

54สถาพร ทัดวงศ์, "การวิเคราะห์สถานภาพและความต้องการใช้สื่อการสอน
ของอาจารย์สาขาวิทยาศาสตร์ในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์," รวมบทความวิทยานิพนธ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2527 (กรุงเทพมหานคร : ม.ป.ท., 2527),
หน้า 382.

55พรสมทิพย์ สุนันท์ลีพานนท์, "เปรียบเทียบความต้องการและปัญหาการใช้
สื่อการสอนของครู - อาจารย์เกษตรในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญและวิทยาลัย
เกษตรกรรม สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในภาคกลาง," รวมบทความวิทยานิพนธ์มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์ ปีการศึกษา 2528 (กรุงเทพมหานคร : ม.ป.ท., 2528), หน้า 36.

บทที่ 3

วิธีการวิจัย

ในการวิจัย เพื่อศึกษาปัญหาและความต้องการการพัฒนาทางวิชาการของครู
โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 7 ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามหัวข้อ ดัง
ต่อไปนี้

1. การกำหนดกลุ่มประชากร
2. กลุ่มตัวอย่างและวิธีการสุ่มตัวอย่าง
3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในเขตการ
ศึกษา 7 จำนวน 14 โรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ซึ่ง
ประกอบไปด้วย 6 จังหวัด คือ จังหวัดพิษณุโลก นครสวรรค์ อุตรดิตถ์ สุโขทัย พิจิตร
และกำแพงเพชร ซึ่งมีจำนวนครูที่สอนอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2532 ทั้งสิ้น
430 คน จากการสำรวจข้อมูลเบื้องต้นโดยการออกหนังสือจากผู้วิจัยไปยังอาจารย์ใหญ่
ของแต่ละโรงเรียน และได้รับหนังสือตอบรับ 14 โรงเรียน ข้อมูลแสดงไว้ในตารางที่ 1

ตารางที่ 1

แสดงจำนวนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา และจำนวนครูโรงเรียนเอกชน
อาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน
ในเขตการศึกษา 7

จังหวัด	โรงเรียน	จำนวนครู (คน)	จำนวนครูที่เป็นกลุ่ม ตัวอย่าง (คน)
พิษณุโลก	1. เทคนิคพาณิชยการพิษณุโลก	58	44
	2. บริหารธุรกิจและเทคโนโลยีพิษณุโลก	65	49
	3. เทคโนโลยีไทยสุริยะพิษณุโลก	18	14
กำแพงเพชร	1. บริหารธุรกิจพาณิชยการ	15	11
นครสวรรค์	1. พาณิชยการนครสวรรค์	38	29
	2. เทคนิคไทยสุริยนครสวรรค์	42	32
	3. สหนครสวรรค์พาณิชยการ	28	21
	4. พาณิชยการวิทยาลัยนครสวรรค์	59	44
	5. บริหารธุรกิจนครสวรรค์	25	19
	6. เทคนิคตาคลี	12	9
พิจิตร	1. เทคโนโลยีอาชีวศึกษาตะพานหิน	20	15
สุโขทัย	1. พาณิชยการสุโขทัย	7	5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 1 (ต่อ)

จังหวัด	โรงเรียน	จำนวนครู (คน)	จำนวนครูที่เป็นกลุ่ม ตัวอย่าง (คน)
อุตรดิตถ์	1. อุตรดิตถ์เทคโนโลยี	37	28
	2. เปี่ยมเมธิ์โบสถ์เทคนิค	6	5
รวม	14 โรงเรียน	430	325

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ เป็นครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตการศึกษา 7 ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่าง โดยสุ่มจากครูที่สอนในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาโรงเรียนละ 75 % ให้จำนวนครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 325 คน จากจำนวนครูในโรงเรียนทั้งสิ้น 430 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยพัฒนาจากงานวิจัยของ สุวรรณี ศรีคุณ¹ แบ่งออกเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามรายละเอียดข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีจำนวน 6 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการพัฒนาครูทางวิชาการด้านต่าง ๆ 5 ด้าน ซึ่งเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย ไม่มีเลย จำนวน 43 ข้อ คือ

ด้านการส่งเสริมให้ครูได้มีโอกาสศึกษาต่อ	จำนวน	12	ข้อ
ด้านการประชุม อบรม สัมมนาทางวิชาการ	จำนวน	7	ข้อ
ด้านการส่งเสริมงานวิจัยและการพิมพ์เผยแพร่คู่มือการสอน	จำนวน	6	ข้อ
ด้านการส่งเสริมการใช้ห้องสมุดเป็นศูนย์วิชาการ	จำนวน	6	ข้อ
ด้านการส่งเสริมการสอนและการใช้วัสดุทัศนวัสดุ			
ประกอบการสอน	จำนวน	12	ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามความต้องการในการพัฒนาครูทางวิชาการด้านต่าง ๆ 5 ด้าน ซึ่งเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย ไม่มีเลย จำนวน 32 ข้อ คือ

ด้านการส่งเสริมให้ครูได้มีโอกาสศึกษาต่อ	จำนวน	5	ข้อ
ด้านการจัดประชุม อบรม สัมมนาทางวิชาการต่าง ๆ	จำนวน	6	ข้อ
ด้านการส่งเสริมงานวิจัยและการพิมพ์เผยแพร่คู่มือการสอน	จำนวน	5	ข้อ
ด้านการส่งเสริมการใช้ห้องสมุดเป็นศูนย์วิชาการ	จำนวน	7	ข้อ
ด้านการส่งเสริมการสอนและการใช้วัสดุทัศนวัสดุประกอบการสอน	จำนวน	9	ข้อ

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามชนิดปลายเปิด เพื่อสอบถามทรรศนะและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับวิธีพัฒนาทางอาชีพศึกษาที่ครูต้องการ มี 5 ด้าน คือ

- ด้านการส่งเสริมให้ครูได้มีโอกาสศึกษาต่อ
- ด้านการจัดประชุม อบรม สัมมนาทางวิชาการต่าง ๆ
- ด้านการส่งเสริมงานวิจัยและการพิมพ์เผยแพร่คู่มือการสอน
- ด้านการส่งเสริมการใช้ห้องสมุดเป็นศูนย์วิชาการ
- ด้านการส่งเสริมการสอนและการใช้วัสดุทัศนวัสดุประกอบการสอน

เกณฑ์การให้คะแนน

การให้คะแนนกำหนดค่าน้ำหนักของตัวเลือกนั้น ผู้วิจัยกำหนดตามน้ำหนักสมมติ (Arbitrary Weighting) คือแต่ละข้อในแบบสอบถามทั้งตอนที่ 2 และตอนที่ 3 ให้คะแนนเป็น 5 ระดับ คือ

- ให้คะแนน 5 สำหรับการตอบที่แสดงว่ามีปัญหาหรือความต้องการมากที่สุด
- ให้คะแนน 4 สำหรับการตอบที่แสดงว่ามีปัญหาหรือความต้องการมาก
- ให้คะแนน 3 สำหรับการตอบที่แสดงว่ามีปัญหาหรือความต้องการปานกลาง
- ให้คะแนน 2 สำหรับการตอบที่แสดงว่ามีปัญหาหรือความต้องการน้อย
- ให้คะแนน 1 สำหรับการตอบที่แสดงว่าไม่มีปัญหาหรือความต้องการเลย

วิธีสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

การสร้างเครื่องมือเพื่อใช้ในการรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาปัญหาและความต้องการทางวิชาการของบุคลากรจากสิ่งต่อไปนี้
  - 1.1 ประสบการณ์ในการทำงานของผู้วิจัย
  - 1.2 เอกสาร สิ่งพิมพ์ วารสาร ข้อคิดเห็นและทัศนะของบุคคลในวงการศึกษาเอกชน
  - 1.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเอกชนที่มีผู้วิจัยไว้
  - 1.4 การสัมภาษณ์ครูในโรงเรียน ผู้บริหารโรงเรียน
2. ศึกษาการสร้างแบบสอบถามจากหนังสือวิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย²
3. กำหนดนิยามศัพท์ปฏิบัติการ เกี่ยวกับปัญหาอุปสรรคในการพัฒนาบุคลากรในสถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษา
4. สร้างแบบสอบถามฉบับร่าง โดยอาศัยแนวความคิดและหลักทฤษฎีในข้อ 1 และตัดแปลงรูปแบบการสร้างเครื่องมือจากงานวิจัยของ สุวรรณศรี³ แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบ ผู้วิจัยคิดขึ้นเองตามตัวแปรที่กำหนดไว้ ส่วนตอนที่ 2 เป็นปัญหาเกี่ยวกับการพัฒนาทางวิชาการ และ ตอนที่ 3

เป็นความต้องการการพัฒนาทางด้านวิชาการ ดัดแปลงมาจากงานวิจัยของ สุวรรณ ศรีคุณ โดยแบ่งคำถามออกเป็น 5 ด้านใหญ่ ๆ คือ

- 4.1 ปัญหาและความต้องการด้านการส่งเสริมให้ครูมีโอกาสศึกษาต่อ
- 4.2 ปัญหาและความต้องการด้านการจัดประชุม อบรม สัมมนาทางวิชาการต่าง ๆ
- 4.3 ปัญหาและความต้องการด้านการส่งเสริมงานวิจัยและการพิมพ์เผยแพร่คู่มือการสอน
- 4.4 ปัญหาและความต้องการด้านการส่งเสริมการใช้ห้องสมุดเป็นศูนย์วิชาการ
- 4.5 ปัญหาและความต้องการด้านการส่งเสริมการสอนและการใช้วัสดุทัศนวัสดุประกอบการสอน

ส่วนในข้อความแต่ละข้อนั้นผู้วิจัยได้ดัดแปลงมาจากงานวิจัยของ พา โขยเดช⁴ รัตนา สุขปรีดี⁵ สุวรรณ ศรีคุณ⁶ และของผู้วิจัยเอง โดยยึดหลักปัญหาและประสบการณ์ที่ผู้วิจัยได้มา เป็นแนวทาง

5. นำแบบสอบถามฉบับร่างที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาตรวจสอบแก้ไขเพิ่มเติมให้ได้ข้อความและคำชี้แจงที่สมบูรณ์และชัดเจนยิ่งขึ้น ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่านมีดังนี้ คือ

5.1 รองศาสตราจารย์บำรุง กลัดเจริญ รองอธิการวิทยาลัยบัณฑิต ศึกษาศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยครูพิบูลสงคราม พิชญะโลก ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านภาษา

5.2 นายธวัช เจริญสะอาด อาจารย์ภาควิชาภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยครูพิบูลสงคราม พิชญะโลก ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านภาษา

5.3 ผู้ช่วยศาสตราจารย์เทียมจันทร์ พานิชย์พลินไชย ภาควิชาพื้นฐานของการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านสถิติการวิจัยและการวัดผลการศึกษา

5.4 รองศาสตราจารย์ ดร.เมธี บิลันธนานนท์ ภาควิชาบริหารการศึกษาศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ วิทยาลัย บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คุณทหารลาดกระบัง ผู้ทรงคุณวุฒิทางการบริหารการศึกษา

5.5 ดร.ประมวล เสนาฤทธิ์ สังกัดกองแผนงาน กรมอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ ผู้ทรงคุณวุฒิทางการอาชีวศึกษา

6. เมื่อผู้ทรงคุณวุฒิได้พิจารณาตรวจสอบ แก้ไข เพิ่มเติมข้อคำถามแล้ว ผู้วิจัย
ได้นำแบบสอบถามเสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์อีกครั้งหนึ่ง เพื่อตรวจสอบความ
ครอบคลุมของเนื้อหาในแบบสอบถาม และแก้ไขแบบสอบถามตามที่คณะกรรมการเสนอแนะ
แล้วจึงนำไปทดลองใช้

7. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try-out) กับครูโรงเรียน
เทคนิคศรีวัฒนา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร
จำนวนครู 30 คน แล้วนำไปคำนวณหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีหา
สัมประสิทธิ์แอลฟา (α Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่า
กับ .9320 หลังจากนี้ผู้วิจัยได้ปรับปรุงข้อคำถามให้ดีขึ้น

8. ในการวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น ผู้วิจัยได้นำไปวิเคราะห์โดยใช้เครื่อง
คอมพิวเตอร์

9. นำแบบสอบถามที่ผ่านการหาค่าความเชื่อมั่นแล้วมาปรับปรุง และนำเสนอ
คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์อีกครั้งหนึ่ง เพื่อปรับปรุงแบบสอบถามเป็นฉบับจริงขั้น
สุดท้ายก่อนนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเริ่มรวบรวมข้อมูลตั้งแต่เดือนธันวาคม ปี พ.ศ. 2532 ซึ่งเป็นภาคเรียน
ที่ 2 ปีการศึกษา 2532 โดยมีวิธีการดังต่อไปนี้

1. ขอนหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง เพื่อนำไปใช้ในการขออนุญาตเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาเอกชนเพื่อเก็บข้อมูลจากโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาเอกชน เขตการศึกษา 7 จำนวน 6 จังหวัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ผู้วิจัยเดินทางไปส่งแบบสอบถามให้อาจารย์ใหญ่หรือผู้รับใบอนุญาต เป็นเจ้าของ-ผู้จัดการโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาด้วยตนเองและขอความร่วมมือจากหัวหน้าหน่วยงานนั้น ๆ เป็นผู้แจกแบบสอบถามให้แก่ครูในโรงเรียน วันที่ 26 ธันวาคม 2532 ด้วยตนเองและรอรับเก็บแบบสอบถามโดยใช้เวลาครูในโรงเรียนตอบแบบสอบถาม 1 สัปดาห์

3. ผู้วิจัยได้ขอให้ครูในโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กรอกแบบสอบถามและรอรับกลับคืนมา ในกรณีที่ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามไม่ครบผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปเติมเต็มและติดตามทางถามด้วยตนเอง

4. การรวบรวมข้อมูลดังกล่าว ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาจำนวน 325 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามคืนแล้ว ผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับขั้นต่อไปนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม แล้วหาค่าร้อยละ และจำนวน โดยจำแนกตามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม คือ อายุการทำงาน คุณวุฒิ ระดับชั้นที่สอน หมวดวิชาที่สอน และขนาดของโรงเรียน

2. นำแบบสอบถามตอนที่ 2 ที่เกี่ยวกับปัญหาการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตการศึกษา 7 มาวิเคราะห์โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ (Computer) และใช้โปรแกรม SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ดังนี้

2.1 วิเคราะห์เพื่อศึกษาปัญหาการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เขตการศึกษา 7 ตามจุดมุ่งหมายข้อที่ 1 โดยวิเคราะห์เป็นรายด้าน และรวมทุกด้าน โดยกระทำดังนี้

2.11 วิเคราะห์แบบสอบถามตอนที่ 2 ซึ่งเป็นคำถามประเภทมาตราส่วนประมาณค่า นำมาตรวจให้คะแนนหาความถี่ของจำนวนผู้ตอบ และคิดออกมา

เอกสารนี้เป็นค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของระดับปัญหาแต่ละข้อกระทง ไม่ว่าจะกรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และแต่ละด้าน เพื่อแสดงความชัดเจนของปัญหา

2.12 คำนวณค่าสถิติเบื้องต้นสำหรับใช้เป็นพื้นฐานในการวิเคราะห์ค่าสถิติอื่น ๆ คือ ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2.2 ในการแปลความหมายจากคะแนนว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีปัญหาปานกลาง น้อย โดยใช้เกณฑ์ของ John W. Best ดังนี้

2.21 ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.67 - 5.00 หมายถึง ระดับที่ประสบปัญหามาก

2.22 ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.34 - 3.66 หมายถึง ระดับที่ประสบปัญหาปานกลาง

2.23 ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 2.33 หมายถึง ระดับที่ประสบปัญหาน้อย⁷

3. วิเคราะห์เพื่อศึกษาความต้องการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เขตการศึกษา 7 โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์และใช้โปรแกรม SPSS เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ

3.1 วิเคราะห์เพื่อศึกษาความต้องการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เขตการศึกษา 7 ตามจุดมุ่งหมายข้อที่ 2 โดยวิเคราะห์เป็นรายด้านและรวมทุกด้าน โดยกระทำดังนี้

3.11 นำแบบสอบถามตอนที่ 3 ซึ่งเป็นคำถามประเภทมาตราส่วนประมาณค่า นำมาตรวจให้คะแนนค่าความถี่ของจำนวนผู้ตอบ และคิดค่าออกมาเป็นค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความต้องการของแต่ละข้อกระทง และแต่ละด้าน เพื่อแสดงความชัดเจนของปัญหา

3.12 คำนวณค่าสถิติเบื้องต้นสำหรับใช้เป็นพื้นฐานในการวิเคราะห์ค่าสถิติอื่น ๆ คือ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3.2 ในการแปลความหมายจากคะแนนที่ได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความต้องการมาก ปานกลาง น้อย โดยใช้เกณฑ์ของ John W. Best ดังนี้

3.21 ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.67 – 5.00 หมายถึง ระดับความต้องการพัฒนาทางวิชาการมาก

3.22 ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.34 – 3.66 หมายถึง ระดับความต้องการพัฒนาทางวิชาการปานกลาง

3.23 ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 2.33 หมายถึง ระดับความต้องการพัฒนาทางวิชาการน้อย⁸

4. วิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เขตการศึกษา 7 โดยเปรียบเทียบในลักษณะอายุการทำงาน คุณวุฒิ ระดับชั้นที่สอน หมวดวิชาที่สอน และขนาดของโรงเรียน ตามจุดมุ่งหมายข้อที่ 3 โดยวิเคราะห์เปรียบเทียบเป็นรายด้าน ซึ่งผู้วิจัยจะจัดกระทำดังนี้ นำค่าสถิติเบื้องต้น ($\bar{X}$, S.D.) มาใช้วิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติค่าที (t-test) ทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม และใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way Analysis of Variance) ทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม เพื่อเปรียบเทียบปัญหาว่าแตกต่างกันหรือไม่ โดยทดสอบที่นัยสำคัญ .05 สำหรับการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ถ้าพบความแตกต่างก็น้อย่ามีนัยสำคัญ ผู้วิจัยจะกระทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของ Scheffe/

5. วิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความต้องการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตการศึกษา 7 โดยเปรียบเทียบในลักษณะ อายุการทำงาน คุณวุฒิ ระดับชั้นที่สอน หมวดวิชาที่สอน และขนาดของโรงเรียน ตามจุดมุ่งหมายข้อที่ 4 โดยวิเคราะห์เปรียบเทียบเป็นรายด้าน ซึ่งผู้วิจัยจัดกระทำตามแนวทางเหมือนในข้อ 4 ทุกประการ

6. วิเคราะห์เพื่อประมวลข้อเสนอแนะที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 4 เพื่อใช้ในการแก้ปัญหา หรือเป็นแนวทางให้ทางการศึกษาวิจัยเพิ่มเติมต่อไป ผู้วิจัยนำเสนอในรูปแบบของค่าความถี่ เป็นค่าสถิติในการประมวล ทั้งนี้โดยแยกข้อเสนอแนะออกเป็นด้านต่าง ๆ 5 ด้าน คือ ด้านการส่งเสริมให้ครูได้มีโอกาสศึกษาต่อ ด้านการจัดประชุม อบรม สัมมนา

ทางวิชาการต่าง ๆ ด้านการส่งเสริมงานวิจัยและพิมพ์เผยแพร่คู่มือการสอน ด้านการส่งเสริมการใช้ห้องสมุดเป็นศูนย์วิชาการ ด้านการส่งเสริมการสอนและการใช้วัสดุทัศนวัสดุประกอบการสอน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ ทำการหาโดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum s_i^2}{s^2} \right]$$

เมื่อ α คือ ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
 n คือ จำนวนข้อของเครื่องมือ
 s_i^2 คือ คะแนนความแปรปรวนเป็นรายข้อ
 s^2 คือ ความแปรปรวนของเครื่องมือทั้งฉบับ
 $\sum s_i^2$ คือ ผลรวมของค่าความแปรปรวนรายข้อ

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล จากสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยจะทำการหาค่าสถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์ค่าสถิติอื่น ๆ คือ ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2.1 หาค่าร้อยละจากสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จากสูตร

$$\text{ค่าร้อยละของรายการใด} = \frac{\text{ความถี่ในแต่ละรายการ}}{\text{ความถี่ทั้งหมด}} \times 100$$

2.2 ค่าคะแนนเฉลี่ย จากสูตร

$$\bar{X} = \frac{\Sigma X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

ΣX แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนข้อมูลที่ศึกษา

2.3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากสูตร

$$S = \sqrt{\frac{N \Sigma X^2 - (\Sigma X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ΣX แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

ΣX^2 แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

N แทน จำนวนข้อมูลที่ศึกษา

3. สูตรที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ผู้วิจัยจะทำการทดสอบด้วยวิธีการทางสถิติต่าง ๆ โดยใช้ระดับ .05 เป็นระดับนัยสำคัญในการทดสอบ กล่าวคือ

3.1 สมมติฐานการวิจัยที่ว่า "ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่มีคุณวุฒิต่างกัน มีปัญหาในการพัฒนาทางวิชาการต่างกัน" ผู้วิจัยทดสอบด้วยค่าที (t-test) โดยใช้สูตรดังนี้ (สองหาง)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{s_1^2/n_1 + s_2^2/n_2}}$$

เมื่อ t แทน ค่าที่ใช้พิจารณา

$\bar{X}_1$ แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนนกลุ่มที่ 1

$\bar{X}_2$ แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนนกลุ่มที่ 2

s_1^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มที่ 1

s_2^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มที่ 2

n_1 แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1

n_2 แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2

3.2 สมมติฐานการวิจัยที่ว่า "ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่มีระดับชั้นที่สอนต่างกัน มีปัญหาในการพัฒนาทางวิชาการต่างกัน" เป็นการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวน ใช้สูตร

$$F = \frac{MS_A}{MS_B}$$

เมื่อ F แทน ค่าที่ใช้พิจารณาใน F-distribution

MS_A แทน ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองระหว่างกลุ่ม

MS_B แทน ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองภายในกลุ่ม

หากพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนของ Scheffe/

3.3 สมมติฐานการวิจัยที่ว่า "ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่มีอายุการทำงานต่างกัน มีปัญหาในการพัฒนาทางวิชาการต่างกัน" เป็นการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวน ใช้สูตร F-test และทดสอบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญด้วยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนของเซฟเฟ่ เช่นเดียวกับข้อ 3.2

3.4 สมมติฐานการวิจัยที่ว่า "ครูที่สอนหมวดวิชาต่างกัน มีปัญหาในการพัฒนาทางวิชาการต่างกัน" เป็นการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวน ใช้สูตร F-test และทดสอบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติด้วยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนของ Scheffe/

3.5 สมมติฐานการวิจัยที่ว่า "ครูที่สอนในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่มีขนาดของโรงเรียนต่างกัน มีปัญหาในการพัฒนาทางวิชาการต่างกัน" เป็นการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวน ใช้สูตร F-test และทดสอบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติด้วยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนของ Scheffe/

4. ในการทดสอบสมมติฐานจากข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 3 ซึ่งเป็นแบบสอบถามความต้องการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาใน 5 ด้าน ผู้วิจัยใช้วิธีทดสอบสมมติฐานด้วยวิธี t-test และ F-test เช่นเดียวกับกระบวนการตั้งที่กล่าวมาในข้อ 3.1, 3.2, 3.3 และ 3.4

เชิงอรรถ

¹สุวรรณี ศรีคุณ, "ปัญหาและความต้องการพัฒนาด้านวิชาการของอาจารย์วิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือ," ปริศณานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2521, หน้า 74 - 83.

²ฉัตรพงษ์ เจริญพิทย, วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย (พิษณุโลก : แผนกเอกสารและการพิมพ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก, 2526), หน้า 406.

³พาไชยเดช, "ความสัมพันธ์ระหว่างผู้บริหารโรงเรียนราษฎร์กับครูโรงเรียนราษฎร์," วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2514, หน้า 180 - 181.

⁴สุวรรณี ศรีคุณ, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 87.

⁵รัตนา สุขบริดี, "การพัฒนาอาจารย์ด้านวิชาการในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ," ปริศณานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528, หน้า 208 - 215.

⁶สุวรรณี ศรีคุณ, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 87.

⁷John W. Best, Research in Education (Englewood cliffs, New Jersey : Prentice - Hall, Inc., 1959), p. 410.

⁸Ibid.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล เรื่องความต้องการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียน เอกชนอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตการศึกษา 7 มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยคือ เพื่อศึกษาเปรียบเทียบปัญหาและความต้องการพัฒนาทางวิชาการของครูในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน รวมทั้งหมด 5 ด้าน คือด้านการส่งเสริมให้ครูได้มีโอกาสศึกษาต่อ ด้านการจัดประชุม อบรม สัมมนาทางวิชาการต่าง ๆ ด้านการส่งเสริมงานวิจัยและพิมพ์เผยแพร่คู่มือการสอน ด้านการส่งเสริมการใช้ห้องสมุดให้เป็นศูนย์วิชาการ และด้านการส่งเสริมการสอนและการใช้วัสดุทัศนวัสดุประกอบการสอน

นอกจากนี้ยังมีวัตถุประสงค์ที่จะเปรียบเทียบปัญหาและความต้องการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตการศึกษา 7 ที่มีลักษณะของอายุการทำงาน คุณวุฒิ ระดับชั้นที่สอน หมวดวิชาที่สอน และขนาดของโรงเรียนที่แตกต่างกัน

ในบทนี้ ผู้วิจัยได้ เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
2. วิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับความมุ่งหมายของการวิจัยที่กำหนดไว้ กล่าวคือ
  - 2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อศึกษาปัญหาการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนใน 5 ด้าน คือ
    - 2.11 การส่งเสริมให้ครูได้มีโอกาสศึกษาต่อ
    - 2.12 การจัดประชุม อบรม สัมมนาทางวิชาการต่าง ๆ
    - 2.13 การส่งเสริมงานวิจัยและพิมพ์เผยแพร่คู่มือการสอน
    - 2.14 การส่งเสริมการใช้ห้องสมุด เป็นศูนย์วิชาการ

2.15 การส่งเสริมการสอนและการใช้สื่อทัศนวัสดุประกอบการสอน โดยเปรียบเทียบลักษณะของ อายุการทำงาน คุณวุฒิ ระดับชั้นที่สอน หมวดวิชาที่สอน และขนาดของโรงเรียน

2.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตการศึกษา 7 ใน 5 ด้านคือ

2.21 การส่งเสริมให้ครูได้มีโอกาสศึกษาต่อ

2.22 การจัดประชุม อบรม สัมมนาทางวิชาการต่าง ๆ

2.23 การส่งเสริมงานวิจัยและพิมพ์เผยแพร่คู่มือการสอน

2.24 การส่งเสริมการใช้ห้องสมุดเป็นศูนย์วิชาการ

2.25 การส่งเสริมการสอนและการใช้สื่อทัศนวัสดุประกอบการสอน

2.3 ผลการวิเคราะห์ เพื่อเปรียบเทียบปัญหาเกี่ยวกับการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตการศึกษา 7 โดยเปรียบเทียบในลักษณะอายุการทำงาน คุณวุฒิ ระดับชั้นที่สอน หมวดวิชาที่สอน และขนาดของโรงเรียน

2.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อเปรียบเทียบความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาทางด้านวิชาการของครูโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตการศึกษา 7 โดยเปรียบเทียบในลักษณะของอายุการทำงาน คุณวุฒิ ระดับชั้นที่สอน หมวดวิชาที่สอน และขนาดของโรงเรียน

3. การทดสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้คือ

3.1 ครูที่มีอายุการทำงานต่างกัน มีปัญหาในการพัฒนาทางวิชาการต่างกัน

3.2 ครูที่มีคุณวุฒิต่างกันมีปัญหาในการพัฒนาทางวิชาการต่างกัน

3.3 ครูที่มีระดับชั้นที่สอนต่างกัน มีปัญหาในการพัฒนาทางวิชาการต่างกัน

3.4 ครูที่สอนหมวดวิชาต่างกันมีปัญหาในการพัฒนาทางวิชาการต่างกัน

- 3.5 ครูที่สอนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีปัญหาในการพัฒนาทางวิชาการต่างกัน
- 3.6 ครูที่มีอายุการทำงานต่างกัน มีความต้องการในการพัฒนาทางวิชาการต่างกัน
- 3.7 ครูที่มีคุณวุฒิต่างกัน มีความต้องการในการพัฒนาทางวิชาการต่างกัน
- 3.8 ครูที่มีระดับชั้นที่สอนต่างกัน มีความต้องการในการพัฒนาทางวิชาการต่างกัน
- 3.9 ครูที่สอนหมวดวิชาต่างกัน มีความต้องการในการพัฒนาทางวิชาการต่างกัน
- 3.10 ครูที่สอนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีความต้องการในการพัฒนาทางวิชาการต่างกัน

เกณฑ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของข้อมูล

กำหนดไว้ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง	3.67 - 5.00	หมายถึง	ระดับที่ประสบปัญหามาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	2.34 - 3.66	หมายถึง	ระดับที่ประสบปัญหาปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.00 - 2.33	หมายถึง	ระดับที่ประสบปัญหาน้อย

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอข้อมูล

N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

t	แทน ค่าที่ใช้พิจารณาในสถิติ t-distribution
F	แทน ค่าที่ใช้พิจารณาในสถิติ F-distribution
SS	แทน ค่าผลบวกกำลังสองของคะแนน
MS	แทน ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน
df	แทน ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (degree of freedom)
*	แทน นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 6 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาจำนวนของครู จำนวนแยกตามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามด้วยการหาค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาปัญหาของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่มีต่อการพัฒนาทางวิชาการ โดยการศึกษาเป็นรายข้อ รายด้าน และรวมทุกด้าน โดยคำนวณเป็นค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาความต้องการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่มีต่อการพัฒนาทางวิชาการ โดยการศึกษาเป็นรายข้อ รายด้าน และรวมทุกด้านด้วยค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เขตการศึกษา 7 โดยเปรียบเทียบในลักษณะ อายุการทำงาน คุณวุฒิ ระดับชั้นที่สอน หมวดวิชาที่สอน และขนาดของโรงเรียนโดยค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความแปรปรวนแบบทางเดียว ทดสอบความแตกต่างเป็นรายด้านด้วย t- test และ F - test และทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีของ Scheffe/

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความต้องการการพัฒนาทาง

วิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน
 ในเขตการศึกษา 7 โดยเปรียบเทียบในลักษณะ อายุการทำงาน คุณวุฒิ ระดับชั้นที่สอน
 หมวดวิชาที่สอน และขนาดของโรงเรียนโดยค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความ
 แปรปรวนแบบทางเดียว ทดสอบความแตกต่างเป็นรายด้านด้วย t- test และ F-
 test และทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธีของ Scheffe/

ตอนที่ 6 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อประมวลข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ
 ในการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาโดยการหาค่าความถี่

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อศึกษาจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง
 จำแนกตามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังแสดงในตารางที่ 2 - 8

ตารางที่ 2

แสดงจำนวนและร้อยละของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงาน
 คณะกรรมการการศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ในเขตการศึกษา 7
 จำแนกตามสถานภาพทางเพศ

รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศชาย	151	46.46
เพศหญิง	174	53.54
รวม	325	100.00

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนและร้อยละของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา
จำแนกตามสถานภาพทางเพศ รวม 325 คน โดยจำแนกเป็นเพศชาย 151 คน
คิดเป็นร้อยละ 46.46 และเพศหญิงจำนวน 174 คน คิดเป็นร้อยละ 53.54

ตารางที่ 3

แสดงจำนวนและร้อยละของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ในเขตการศึกษา 7
จำแนกตามสถานภาพอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 25 ปี	90	27.69
25 - 35 ปี	80	24.62
36 - 45 ปี	122	37.54
มากกว่า 45 ปี	33	10.15
รวม	325	100.00

ตารางที่ 3 พบว่า ครูที่มีอายุอยู่ในระหว่าง 36 - 45 ปี มีมากที่สุด คือมี
จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 37.54 ครูที่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี มีจำนวน 90 คน
คิดเป็นร้อยละ 27.69 ครูที่มีอายุระหว่าง 25 - 35 ปี มีจำนวน 80 คน คิดเป็น
ร้อยละ 24.62 และครูที่มีอายุมากกว่า 45 ปี มีจำนวนน้อยที่สุดคือ จำนวน 33 คน
คิดเป็นร้อยละ 10.15

ตารางที่ 4

แสดงจำนวนและร้อยละของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ในเขตการศึกษา 7
จำแนกตามสถานภาพอายุการทำงาน

อายุการทำงาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5 ปี	146	44.92
5 - 10 ปี	149	45.85
10 ปีขึ้นไป	30	9.23
รวม	325	100.00

ตารางที่ 4 พบว่า ครูที่มีอายุการทำงานระหว่าง 5 - 10 ปี มีจำนวนมากที่สุด คือจำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 45.85 ครูที่มีอายุการทำงานต่ำกว่า 5 ปี มีจำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 44.92 และครูที่มีอายุการทำงานตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป มีจำนวนน้อยที่สุด คือ จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 9.23

ตารางที่ 5

แสดงจำนวนและร้อยละของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ในเขตการศึกษา 7
จำแนกตามสถานภาพคุณวุฒิทางการศึกษา

คุณวุฒิทางการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	57	17.54
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	268	82.46
รวม	325	100.00

ตารางที่ 5 พบว่า ครูที่มีคุณวุฒิปริญญาตรีหรือสูงกว่า มีจำนวนที่มากที่สุด คือ 268 คน คิดเป็นร้อยละ 82.46 คน และครูที่มีคุณวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีมีจำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 17.54

ตารางที่ 6

แสดงจำนวนและร้อยละของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ในเขตการศึกษา 7
จำแนกตามสถานภาพระดับชั้นที่สอน

ระดับชั้นที่สอน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ปวช.	157	48.31
ปวท.	21	6.46
ปวส.	147	45.23
รวม	325	100.00

ตารางที่ 6 พบว่า ครูที่สอนระดับชั้น ปวช. มีจำนวนมากที่สุด คือ จำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 48.31 รองลงมาคือครูที่สอนระดับชั้น ปวส. มีจำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 45.23 และครูที่สอนระดับชั้น ปวท. มีจำนวนน้อยที่สุด คือจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 6.46

ตารางที่ 7

แสดงจำนวนและร้อยละของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ในเขตการศึกษา 7
จำแนกตามสถานภาพตามหมวดวิชาที่สอน

หมวดวิชาที่สอน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
วิชาชีพ	207	63.69
วิชาสามัญ	89	27.39
สอนทั้ง 2 หมวด	29	8.92
รวม	325	100.00

ตารางที่ 7 พบว่า ครูที่สอนหมวดวิชาชีพ มีจำนวนมากที่สุด คือจำนวน 207 คน คิดเป็นร้อยละ 63.69 ครูที่สอนหมวดวิชาสามัญ มีจำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 27.39 และครูที่สอนทั้ง 2 หมวดวิชา มีจำนวนน้อยที่สุดคือ จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 8.92

ตารางที่ 8

แสดงจำนวนและร้อยละของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงาน

คณะกรรมการการศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ในเขตการศึกษา 7

จำแนกตามสถานภาพตามขนาดของโรงเรียน

ขนาดโรงเรียน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ขนาดใหญ่	266	69.54
ขนาดกลาง	89	27.38
ขนาดเล็ก	10	3.08
รวม	325	100.00

ตารางที่ 8 พบว่า ครูที่สอนอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่มีจำนวนมากที่สุด คือ จำนวน 266 คน คิดเป็นร้อยละ 69.54 ครูที่สอนอยู่ในโรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 27.38 และครูที่สอนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดเล็กมีจำนวนน้อยที่สุดคือ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 3.08

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาปัญหาการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตการศึกษา 7 ในด้านการส่งเสริมให้ครูมีโอกาสศึกษาต่อ ด้านการจัดประชุม อบรม สัมมนาทางวิชาการ ด้านการส่งเสริมงานวิจัยและพิมพ์เผยแพร่คู่มือการสอน ด้านการส่งเสริมการใช้ห้องสมุดเป็นศูนย์วิชาการ ด้านการส่งเสริมการสอนและการใช้สื่อทัศนวัสดุประกอบการสอน ดังแสดงในตารางที่ 9 - 14

ตารางที่ 9

แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัญหาในด้าน
การส่งเสริมให้ครูมีโอกาสศึกษาต่อของครู
โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา

ข้อที่	ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา
1	เจ้าของโรงเรียนไม่สนับสนุนให้ครูลาศึกษาต่อ	2.763	1.491	ปานกลาง
2	สถาบันที่ศึกษาต่อส่วนใหญ่อยู่ในกรุงเทพฯ ซึ่งเป็นอุปสรรคในการเดินทาง	3.409	1.520	ปานกลาง
3	สาขาวิชาที่ต้องการศึกษาต่อไม่ตรงกับความต้องการของโรงเรียน	2.766	1.401	ปานกลาง
4	เนื้อหาวิชาที่ต้องการให้ศึกษาไม่ตรงกับพื้นฐานของท่าน	2.566	1.352	ปานกลาง
5	สถาบันที่จะศึกษาต่อไปเปิดสาขาวิชาที่ไม่ตรงกับพื้นฐานของท่าน	2.775	1.400	ปานกลาง
6	โรงเรียนจัดคาบให้สอนมากเกินไปจนไปทำให้ไม่มีเวลาศึกษาต่อ	2.603	1.379	ปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา
7	ไม่สามารถจัดแบ่งเวลาไปศึกษาต่อได้	2.846	1.476	ปานกลาง
8	สุขภาพร่างกายเป็นอุปสรรคต่อการศึกษาต่อ	1.585	0.973	น้อย
9	อายุทำให้เกิดปัญหาในการศึกษาต่อ	1.677	1.029	น้อย
10	ครอบครัวเป็นอุปสรรคต่อการศึกษาต่อ	2.02	1.270	น้อย
11	การเงินเป็นอุปสรรคในการศึกษาต่อ	2.972	1.524	ปานกลาง
12	ไม่สามารถสอบเข้าศึกษาต่อในสาขาที่ตนถนัด	2.797	1.366	ปานกลาง
รวม		2.565	1.452	ปานกลาง

ตารางที่ 9 พบว่า ไม่มีปัญหาใดในระดับมากแต่ภาพรวมของปัญหาด้านการส่งเสริมให้ครูมีโอกาสศึกษาต่อมีอยู่ในระดับปัญหามานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.56 แต่เมื่อพิจารณาตามรายชื่อ ส่วนใหญ่มีปัญหาในระดับปานกลาง และที่มีปัญหาระดับน้อยได้แก่ข้อที่ว่าสุขภาพร่างกายเป็นอุปสรรคต่อการศึกษาต่อ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.58 อายุทำให้เกิดปัญหาในการศึกษาต่อ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.67 และครอบครัวเป็นอุปสรรคต่อการศึกษาต่อมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.02

อย่างไรก็ดีข้อที่นำสังเกตจากการค้นพบ พบว่า แม้มีปัญหาส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลางก็จริงแต่เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยจะพบว่า สถาบันที่ศึกษาต่อส่วนใหญ่อยู่ในกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นอุปสรรคในการเดินทาง มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 ครูจึงไม่สามารถจัดแบ่งเวลาไปศึกษาต่อได้ และปัญหาเรื่องการเงินเป็นอุปสรรคในการศึกษาต่อ มีค่าเฉลี่ยรองลงมาตามลำดับ ส่วนที่มีปัญหาน้อยที่สุดคือสุขภาพร่างกายเป็นอุปสรรคต่อการศึกษาต่อแสดงว่าครูส่วนใหญ่ไม่มีปัญหา เรื่องนี้

ตารางที่ 10

แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัญหาในด้าน

การจัดประชุม อบรม สัมมนาทางวิชาการของครู

โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา

ข้อที่	ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา
1	ครูไม่เห็นประโยชน์ที่จะได้รับในวิชาที่รับการ อบรม สัมมนา	2.508	1.297	ปานกลาง
2	โรงเรียนไม่เคยส่งเข้ารับการอบรมหรือสัมมนา ด้านวิชาการ	2.462	1.287	ปานกลาง
3	ขาดวิทยากรที่ให้การอบรมหรือสัมมนาที่มีความรู้ และประสบการณ์	3.234	1.306	ปานกลาง
4	โรงเรียนไม่มีการจัดโครงการอบรม สัมมนาหรือ ออกไปศึกษาดูงานหรือเยี่ยมชมกิจการในหน่วย งานต่าง ๆ ทั่วไป	2.982	1.410	ปานกลาง
5	ขาดการนิเทศการสอนภายในโรงเรียน	2.723	1.344	ปานกลาง
6	มองไม่เห็นประโยชน์ในการนิเทศการสอน	2.545	1.226	ปานกลาง
7	การจัดประชุม อบรม สัมมนา แต่ละครั้ง ได้ เนื้อหาสาระทางวิชาการน้อย	2.932	1.145	ปานกลาง
	รวม	2.769	1.316	ปานกลาง

ตารางที่ 10 พบว่า ไม่มีปัญหาใดอยู่ในระดับมากแต่ภาพรวมของปัญหาด้าน

การจัดประชุม อบรม สัมมนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา อยู่ในระดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.76 แต่เมื่อพิจารณาตามรายชื่อ ส่วนใหญ่ก็มีปัญหา อยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ

แต่อย่างไรก็ตามมีข้อที่น่าสังเกตจากการค้นพบ พบว่า แม้มีปัญหาส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลางก็จริง แต่เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยจะพบว่า ข้อถามที่ว่า ขาดวิทยากรที่ให้การอบรม หรือสัมมนาที่มีความรู้และประสบการณ์มีระดับค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.23 และข้อที่ว่าครูไม่เห็นประโยชน์ที่จะได้รับในวิชาที่รับการอบรม สัมมนา มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.50

ตารางที่ 11

แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัญหาในด้าน
การส่งเสริมงานวิจัยและพิมพ์เผยแพร่คู่มือการสอน
ของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา

ข้อที่	ข้อคำถาม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา
1	ขาดความรู้และทักษะเกี่ยวกับงานวิจัย	3.489	1.137	ปานกลาง
2	ไม่เคยสนใจอ่านงานวิจัยทางการศึกษา	2.954	1.075	ปานกลาง
3	โรงเรียนขาดตำราและงานวิจัยในการศึกษา ค้นคว้า	3.409	1.210	ปานกลาง
4	ไม่เคยเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับงานวิจัย	3.560	1.217	ปานกลาง
5	โรงเรียนขาดผู้นำในการทำงานวิจัย	3.563	1.237	ปานกลาง
6	การทำงานวิจัยเป็นเรื่องยากสำหรับครู	3.068	1.208	ปานกลาง
	รวม	3.341	1.205	ปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 11 พบว่า ไม่มีปัญหาใดอยู่ในระดับมาก แต่ภาพรวมของปัญหาด้าน การส่งเสริมงานวิจัยและคิพิมพ์เผยแพร่คู่มือการสอนมีอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับค่าเฉลี่ย 3.34 แต่เมื่อพิจารณาตามรายชื่อ ส่วนใหญ่มีปัญหายู่ระดับปานกลางทุกข้อ

แต่อย่างไรก็ตามมีข้อที่น่าสังเกตจากการค้นพบ พบว่า แม้มีปัญหาล้วนใหญ่อยู่ในระดับ ปานกลางก็จริง แต่เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยจะพบว่า ปัญหาข้อที่ว่า โรงเรียนขาดผู้นำในการทำ งานวิจัย มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 และข้อปัญหาที่ว่าไม่เคยสนใจ อ่างงานวิจัยทางการศึกษามีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.95

ตารางที่ 12

แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัญหาในด้าน

การใช้ห้องสมุดให้เป็นศูนย์วิชาการของ

ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา

ข้อที่	ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา
1	ไม่ทราบวิธีการใช้ห้องสมุดที่ถูกต้อง	2.234	1.306	น้อย
2	ขาดคู่มือที่จะนำไปใช้ในการสอน	2.975	1.324	ปานกลาง
3	ห้องสมุดมีตำราภาษาต่างประเทศมากทำให้มี ปัญหาในการอ่าน	2.255	1.199	น้อย
4	โรงเรียนมีงบประมาณในการจัดซื้อหนังสือแต่ละปี น้อย	3.271	1.372	ปานกลาง
5	ไม่มีเวลาว่างสำหรับบริการใช้ห้องสมุดแต่ละวัน เพราะต้องปฏิบัติการสอนมาก	3.126	1.274	ปานกลาง
6	ไม่ชอบอ่านหนังสือ	1.874	0.949	น้อย
	รวม	2.623	1.349	ปานกลาง

ตารางที่ 12 พบว่า ไม่มีปัญหาใดอยู่ในระดับมากแต่ภาพรวมของปัญหาด้าน การส่งเสริมการใช้ห้องสมุดให้เป็นศูนย์วิชาการอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.62 แต่เมื่อพิจารณาตามรายข้อพบว่าส่วนใหญ่มีปัญหอยู่ในระดับปานกลาง และที่มีปัญหา ในระดับน้อย ได้แก่ ปัญหาข้อที่ว่าไม่ชอบอ่านหนังสือมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.87 ห้องสมุดมี ตำราภาษาต่างประเทศมากทำให้มีปัญหาในการอ่าน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.25 และไม่ทราบ วิธีการใช้ห้องสมุดที่ถูกต้องมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.23

แต่อย่างไรก็ตามมีข้อที่น่าสังเกตจากการค้นพบ พบว่า แม้มีปัญหาล้วนอยู่ใน ระดับปานกลางก็จริงแต่เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยพบว่า ข้อปัญหาที่ว่า โรงเรียนมีงบประมาณ ในการจัดซื้อหนังสือแต่ละปีน้อย มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.27 และข้อ ปัญหาที่ว่าไม่ชอบอ่านหนังสือ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.87

ตารางที่ 13

แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัญหาในด้าน การส่งเสริมการสอนและการใช้สื่อทัศนวัสดุประกอบการ สอนของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา

ข้อที่	ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา
1	จำนวนนัก เรียนในกลุ่มที่สอนมีจำนวนมากเกินไป	2.806	1.320	ปานกลาง
2	ขาดทักษะและประสบการณ์ในการสอนในระดับ อาชีวศึกษา	2.277	1.115	น้อย
3	จำนวนรายวิชาที่สอนในภาคเรียนหนึ่ง ๆ มีหลาย วิชา	2.803	1.234	ปานกลาง
4	ขาดความรู้ในการนำเทคนิคการสอนใหม่ๆ มาใช้	2.877	1.190	ปานกลาง
5	มีชั่วโมงสอนมากจนไม่มีเวลาเตรียมการสอน	2.609	1.236	ปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา
6	ห้องเรียนมีลักษณะไม่เอื้ออำนวยต่อการใช้เทคนิคการสอนใหม่ ๆ	2.954	1.257	ปานกลาง
7	จำนวนโสตทัศนวัสดุในโรงเรียนมีไม่เพียงพอ	3.486	1.254	ปานกลาง
8	ขาดความรู้ความชำนาญในการสร้างสื่อการสอน	3.037	1.242	ปานกลาง
9	ไม่ได้ได้รับความสะดวกในการจัดบริการด้านโสตทัศนวัสดุของหน่วยงานที่รับผิดชอบ	3.178	1.257	ปานกลาง
10	ขาดความชำนาญในการประเมินผลการสอนที่ถูกต้อง	2.729	1.133	ปานกลาง
11	มีปัญหาในการเลือกโสตทัศนวัสดุอุปกรณ์	2.895	1.243	ปานกลาง
12	โรงเรียนได้จัดงบประมาณในการทำวัสดุอุปกรณ์น้อย	3.329	1.303	ปานกลาง
	รวม	2.915	1.270	ปานกลาง

ตารางที่ 13 พบว่า ไม่มีปัญหาใดอยู่ในระดับมากแต่ภาพรวมของปัญหาด้านการส่งเสริมการสอนและการใช้โสตทัศนวัสดุประกอบการสอนมีอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.91 แต่เมื่อพิจารณาตามรายข้อส่วนใหญ่มีปัญหาระดับปานกลาง และมีปัญหาระดับน้อยได้แก่ ข้อปัญหาที่ว่า ขาดทักษะและประสบการณ์ในการสอนในระดับอาชีวศึกษา

แต่อย่างไรก็ตามข้อที่น่าสังเกตจากการค้นพบ พบว่า แม้มีปัญหาล้วนอยู่ในระดับปานกลางก็จริง แต่เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยพบว่า ข้อปัญหาที่ว่า จำนวนโสตทัศนวัสดุ ในโรงเรียนมีไม่เพียงพอมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 และปัญหาที่ว่า ขาดทักษะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และประสบการณ์ในการสอนในระดับอาชีวศึกษา มีค่าน้อยที่สุดคือ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.27

ตารางที่ 14

สรุปการแสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัญหา
รวมทุกด้าน ของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา

ข้อที่	ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา
1	การส่งเสริมให้ครูมีโอกาสศึกษาต่อ	2.565	1.452	ปานกลาง
2	การจัดประชุม อบรม สัมมนาทางวิชาการ	2.769	1.316	ปานกลาง
3	การส่งเสริมงานวิจัยและการพิมพ์เผยแพร่คู่มือ การสอน	3.341	1.205	ปานกลาง
4	การใช้ห้องสมุดให้เป็นศูนย์วิชาการ	2.623	1.349	ปานกลาง
5	การส่งเสริมการสอนและการใช้สื่อทัศนวัสดุ ประกอบการสอน	2.915	1.270	ปานกลาง
	รวม	2.843	1.318	ปานกลาง

ตารางที่ 14 พบว่า ไม่มีปัญหาใดในระดับมากแต่ภาพรวมของปัญหา การพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา รวมทั้ง 5 ด้าน มีอยู่ในระดับปานกลาง คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.84 และเมื่อพิจารณาตามรายด้านแล้วพบว่า มีปัญหาระดับปานกลางทุกด้านเช่นเดียวกัน

แต่อย่างไรก็ตามมีข้อที่น่าสังเกตจากการค้นพบ พบว่า แม้มีปัญหาล้วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลางก็จริงแต่เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยพบว่า ปัญหาด้านการส่งเสริมงานวิจัย และการพิมพ์เผยแพร่คู่มือการสอน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.34 และปัญหาด้านการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่งเสริมให้ครูมีโอกาสศึกษาต่อ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.56

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาความต้องการในการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตการศึกษา 7 ในด้านการส่งเสริมให้ครูมีโอกาสศึกษาต่อ ด้านการจัดประชุม อบรม สัมมนาทางวิชาการ ด้านการส่งเสริมงานวิจัยและพิมพ์เผยแพร่คู่มือการสอน ด้านการส่งเสริมการใช้ห้องสมุดเป็นศูนย์วิชาการ ด้านการส่งเสริมการสอนและการใช้โสตทัศนวัสดุประกอบการสอน ดังแสดงในตารางที่ 15 - 20

ตารางที่ 15

แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความต้องการในด้านการส่งเสริมให้ครูมีโอกาสศึกษาต่อของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา

ข้อที่	ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความต้องการ
1	ต้องการให้โรงเรียนจัดโครงการพัฒนาครูด้านวิชาการอย่างต่อเนื่องตลอดปี	4.089	0.979	มาก
2	ต้องการให้โรงเรียนจัดส่งครูไปศึกษาต่อโดยประสานงานกับสถาบัน หรือมหาวิทยาลัยที่เปิดสอน	4.246	0.896	มาก
3	โรงเรียนควรมีการประเมินผลงานด้านวิชาการของครูอย่างต่อเนื่องตลอดปี	3.945	0.957	มาก
4	โรงเรียนควรสนับสนุนให้ทุนครูไปศึกษาต่อให้ตรงกับสาขาวิชาที่ครูสอนอยู่หรือที่ขาดแคลน	4.120	1.046	มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อที่	ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความ ต้องการ
5	โรงเรียนควรวัดให้แรงจูงใจแก่ครู เพื่อการ สอบแข่งขันเข้าศึกษาต่อ	4.126	1.021	มาก
	รวม	4.105	0.985	มาก

ตารางที่ 15 พบว่า ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษามีความต้องการพัฒนาทางวิชาการในด้านการส่งเสริมให้ครูมีโอกาสศึกษาต่อ ในภาพรวมอยู่ระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 แต่เมื่อพิจารณาตามรายชื่อพบว่า ครูมีความต้องการอยู่ในระดับมากทุกข้อ แต่อย่างไรก็ตามมีข้อที่น่าสังเกตจากการค้นพบ พบว่า แม้มีความต้องการอยู่ระดับมากก็จริง แต่เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยพบว่า ความต้องการให้โรงเรียนจัดส่งครูไปศึกษาต่อโดยประสานงานกับสถาบันหรือมหาวิทยาลัยที่เปิดสอนมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 และพบว่าโรงเรียนควรวัดมีการประเมินผลงานด้านวิชาการของครูอย่างต่อเนื่องตลอดปีมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 16

แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความต้องการ
 ในด้านการจัดประชุม อบรม สัมมนาทางวิชาการ
 ของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา

ข้อที่	ข้อความถาม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความต้องการ
1	ต้องการให้โรงเรียนกำหนดเกณฑ์ในการคัดเลือกครูเข้าประชุมอบรมหรือสัมมนา	3.932	0.960	มาก
2	ต้องการให้มีการจัดสัมมนาครูที่สอนระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในสาขาวิชาที่สอนตรงกัน	4.074	0.923	มาก
3	ต้องการให้โรงเรียนเชิญวิทยากรที่มีความรู้และมีประสบการณ์ในสาขาวิชาที่จัดอบรม สัมมนา มาให้ความรู้	4.200	0.903	มาก
4	ต้องการให้โรงเรียนนำครูไปศึกษาดูงานและอบรม สัมมนาในสถาบันที่จัดการเรียนการสอนในสาขาวิชาที่เปิดสอนในโรงเรียน	4.280	0.898	มาก
5	ต้องการให้โรงเรียนจัดนิเทศการสอนภายในโรงเรียน โดยผู้นิเทศที่มีความรู้และทักษะทางวิชาการ	3.917	0.976	มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อที่	ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความต้องการ
6	ต้องการให้ผู้บริหารจัดการนิเทศการสอนอย่างสม่ำเสมอ	3.695	1.090	มาก
	รวม	4.016	0.979	มาก

ตารางที่ 16 พบว่า ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษามีความต้องการพัฒนาทางวิชาการด้านการจัดประชุม อบรม สัมมนาทางวิชาการ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก คือมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 แต่เมื่อพิจารณาตามรายข้อพบว่า ครูมีความต้องการอยู่ในระดับมากทุกข้อ

แต่อย่างไรก็ตามมีข้อที่นำสังเกตจากการค้นพบ แม้ว่าจะมีความต้องการอยู่ในระดับมากก็จริง แต่เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยพบว่า ครูต้องการให้โรงเรียนนำครูไปศึกษาดูงานและอบรมสัมมนาในสถาบันที่จัดการเรียนการสอนในสาขาวิชาที่เปิดสอนในโรงเรียนมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 และต้องการให้ผู้บริหารจัดการนิเทศการสอนอย่างสม่ำเสมอมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69

ตารางที่ 17

แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความต้องการในด้าน

การส่งเสริมงานวิจัยและพิมพ์เผยแพร่คู่มือการสอน

ของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา

ข้อที่	ข้อความถาม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความต้องการ
1	ต้องการให้โรงเรียนเชิญหรือจัดหาผู้ที่มีความรู้ด้านการวิจัยมาเสนอแนะวิธีการแก่ครู	3.889	0.949	มาก
2	ต้องการให้โรงเรียนจัดสรรเงินเพื่อให้ครูใช้ในการทำวิจัยและเขียนคู่มือตำราการสอน	3.883	1.009	มาก
3	ต้องการให้โรงเรียนนำผลงานวิจัยของครูที่มีประโยชน์ต่อโรงเรียนมาปฏิบัติ	4.040	0.900	มาก
4	ต้องการให้โรงเรียนพิจารณาความดีความชอบแก่ครูที่มีผลงานวิจัยที่มีประโยชน์ต่อโรงเรียน	4.086	0.990	มาก
5	ต้องการให้โรงเรียนนำใช้ผลงานวิจัยของครูมาใช้ประโยชน์ต่อการบริหารงานวิชาการที่เป็นปัญหา	4.163	0.896	มาก
	รวม	4.012	0.955	มาก

ตารางที่ 17 พบว่า ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา มีความต้องการพัฒนาทางวิชาการในด้านการส่งเสริมงานวิจัยและพิมพ์เผยแพร่คู่มือการสอน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 แต่เมื่อพิจารณาตามรายข้อพบว่า ครูมีความต้องการมากทุกข้อ

แต่อย่างไรก็ตามข้อที่น่าสังเกตจากการค้นพบแม้ว่ามีความต้องการอยู่ในระดับมากก็จริง แต่เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยพบว่า ครูต้องการให้โรงเรียนใช้ผลงานวิจัยของครูมาใช้ประโยชน์ต่อการบริหารงานวิชาการที่เป็นปัญหามีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือมีเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 และความต้องการให้โรงเรียนจัดสรรเงินเพื่อให้ครูใช้ในการทำวิจัย และเขียนคู่มือตำราการสอนมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88

ตารางที่ 18

แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความต้องการ
ในด้านการใช้ห้องสมุดให้เป็นศูนย์วิชาการ
ของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา

ข้อที่	ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความต้องการ
1	ต้องการให้ห้องสมุดจัดหาหนังสือและเอกสารทางวิชาการที่ทันสมัยกว่านี้	4.348	0.878	มาก
2	ต้องการให้ห้องสมุดเป็นศูนย์ในการเผยแพร่ข่าวสารใหม่ ๆ ให้แก่ครูในโรงเรียน	4.425	0.733	มาก
3	ต้องการให้ห้องสมุดพิมพ์รายชื่อหนังสือใหม่แจ้งให้ครูทราบ	4.129	0.924	มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อที่	ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความ ต้องการ
4	ต้องการให้ห้องสมุดจัดหาวารสาร การศึกษาให้มากขึ้น	4.308	0.756	มาก
5	ต้องการให้ห้องสมุดปรับปรุงการให้บริการ การยืมหนังสือของครู	3.837	1.161	มาก
6	ต้องการให้ห้องสมุดจัดบริการถ่ายเอกสาร ให้แก่ครูและนักเรียน	4.114	1.109	มาก
7	ต้องการให้โรงเรียนจัดสรรงบประมาณ เพื่อใช้จ่ายเกี่ยวกับห้องสมุดให้มากกว่าที่ เป็นอยู่	1.120	0.988	มาก
	รวม	4.183	0.965	มาก

ตารางที่ 18 พบว่า ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา มีความต้องการพัฒนา
ทางวิชาการในด้านการส่งเสริมการใช้ห้องสมุดเป็นศูนย์วิชาการ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก
คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 แต่เมื่อพิจารณาตามรายข้อพบว่า มีความต้องการในระดับมาก
ทุกข้อ

แต่อย่างไรก็ตามมีข้อที่น่าสังเกตจากการค้นพบ พบว่า แม้มีความต้องการในระดับ
มากก็จริง แต่เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ย พบว่า ต้องการให้ห้องสมุดเป็นศูนย์เผยแพร่ข่าวสาร
ใหม่ ๆ ให้แก่ครูในโรงเรียนมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.42 และต้องการให้
ห้องสมุดจัดหาวารสารการศึกษาให้มากขึ้นมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 19

แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความต้องการในด้าน
การส่งเสริมการสอนและการใช้วัสดุทัศนวัสดุประกอบการสอน
ของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา

ข้อที่	ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความ ต้องการ
1	ต้องการให้โรงเรียนสนับสนุนให้ครูไป ศึกษาการสอนของครูในโรงเรียนอาชีว ศึกษา	3.982	0.997	มาก
2	ต้องการให้ครูในสาขาวิชาเดียวกันได้ สังเกตการสอนซึ่งกันและกัน	3.720	1.065	มาก
3	ต้องการให้โรงเรียนจัดอบรมการใช้การผลิต และการเก็บรักษา วัสดุทัศนวัสดุ	3.831	1.036	มาก
4	ต้องการให้โรงเรียนสนับสนุนครูในการจัด สร้างวัสดุอุปกรณ์ เพื่อช่วยในการสอน	4.145	0.868	มาก
5	ต้องการให้มีศูนย์ปฏิบัติการด้านสื่อการ เรียนการสอน	4.148	0.833	มาก
6	ต้องการให้มีการประชุมปฏิบัติการเกี่ยวกับ การสร้างและใช้วัสดุทัศนวัสดุประกอบการ สอน	3.880	0.953	มาก
7	ต้องการให้โรงเรียนจัดสรรงบประมาณ เพื่อผลิตสื่อการเรียนการสอนโดยเฉพาะ ต่อเนื่องตลอดปี	4.043	0.922	มาก

ข้อที่	ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความ ต้องการ
8	ต้องการให้โรงเรียนจัดการอบรมวิธีการ สร้างแบบสอบถาม	3.806	1.010	มาก
9	ต้องการให้โรงเรียนจัดการอบรมวิธีการ ประเมินผล	3.815	1.005	มาก
	รวม	3.930	0.978	มาก

ตารางที่ 19 พบว่า ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษามีความต้องการพัฒนาทางวิชาการด้านการส่งเสริมการสอนและการใช้สื่อนวัตกรรมประกอบการสอนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 แต่เมื่อพิจารณาตามรายชื่อพบว่า ครูมีความต้องการในระดับมากทุกข้อ

แต่อย่างไรก็ตามมีข้อที่น่าสนใจ เกิดจากการค้นพบแม้ว่ามีความต้องการในระดับมากก็จริง แต่เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยพบว่า ครูต้องการให้มีศูนย์ปฏิบัติการด้านสื่อการเรียนการสอนมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 และต้องการให้ครูในสาขาเดียวกันได้สังเกตการสอนซึ่งกันและกันมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72

ตารางที่ 20

สรุปการแสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความต้องการ
รวมทุกด้าน ของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา

ข้อที่	ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความ ต้องการ
1	การส่งเสริมให้ครูมีโอกาสศึกษาต่อ	4.105	0.985	มาก
2	การจัดประชุม อบรม สัมมนาทางวิชาการ	4.016	0.979	มาก
3	การส่งเสริมงานวิจัยและพิมพ์เผยแพร่คู่มือ การสอน	4.012	0.955	มาก
4	การใช้ห้องสมุดเป็นศูนย์วิชาการ	4.183	0.968	มาก
5	การส่งเสริมการสอนและการใช้วัสดุทัศน วัสดุประกอบการสอน	3.930	0.978	มาก
	รวม	4.049	0.973	มาก

ตารางที่ 20 พบว่า ไม่มีความต้องการด้านใดที่มีระดับน้อยในภาพรวมพบว่ามี
ความต้องการรวมทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับมาก คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 แต่เมื่อ
พิจารณาตามรายด้านพบว่า ความต้องการด้านการใช้ห้องสมุดให้เป็นศูนย์วิชาการมีค่าเฉลี่ย
มากที่สุด คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 และความต้องการด้านการส่งเสริมการสอนและ
การใช้วัสดุทัศนประกอบการสอนมีค่าน้อยที่สุด คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาในการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตการศึกษา 7

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบคะแนนปัญหาในการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ที่มีอายุทำงานต่ำกว่า 5 ปี 5 - 10 ปี และ 10 ปีขึ้นไป ปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูลซึ่งแจกแจงเป็นรายด้าน ดังแสดง ในตารางที่ 21- 22

ตารางที่ 21

ผลการเปรียบเทียบคะแนนปัญหาครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่มีอายุการทำงานต่ำกว่า 5 ปี 5 - 10 ปี และ 10 ปีขึ้นไป

อายุการทำงาน	ต่ำกว่า 5 ปี		5 - 10 ปี		10 ปีขึ้นไป		F
	N = 146		N = 149		N = 30		
ปัญหาการพัฒนาทางวิชาการด้าน	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
การส่งเสริมให้ครูมี มีโอกาศศึกษาต่อ	28.651	8.810	31.826	10.022	35.967	9.346	9.169*
การประชุม อบรม สัมมนาทางวิชาการ	19.164	6.372	19.248	6.508	21.133	7.229	1.196
การส่งเสริมงานวิจัย และพิมพ์เผยแพร่คู่มือ การสอน	19.904	5.196	19.987	5.664	21.000	4.355	0.538

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อายุการทำงาน	ต่ำกว่า 5 ปี		5 - 10 ปี		10 ปีขึ้นไป		F
	N = 146		N = 149		N = 30		
ปัญหาการพัฒนาทางวิชาการด้าน	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
การส่งเสริมการใช้ห้องสมุดเป็นศูนย์วิชาการ	15.562	5.088	15.899	4.733	15.767	4.554	0.177
การส่งเสริมการใช้โสตทัศนวัสดุประกอบการสอน	34.377	9.806	35.772	10.123	34.000	4.554	0.889
โดยส่วนรวมทุกด้าน	117.658	22.519	122.732	23.827	127.867	20.000	3.303*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 21 พบว่า ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่มีอายุการทำงานต่ำกว่า 5 ปี 5 - 10 ปี และ 10 ปีขึ้นไป มีปัญหาการพัฒนาทางวิชาการ ในด้านการส่งเสริมให้ครูมีโอกาสดูแลศึกษาต่อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนปัญหาการพัฒนาทางวิชาการด้านการจัดประชุม อบรม สัมมนาทางวิชาการ ด้านการส่งเสริมงานวิจัยและการพิมพ์เผยแพร่คู่มือการสอน ด้านการส่งเสริมการใช้ห้องสมุดเป็นศูนย์วิชาการ และด้านการส่งเสริมการสอนและการใช้โสตทัศนวัสดุประกอบการสอน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้แต่เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมทุกด้านแล้ว พบว่า ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่มีอายุการทำงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต่ำกว่า 5 ปี, 5 - 10 ปี และ 10 ปีขึ้นไป มีปัญหาการพัฒนาทางวิชาการทั้ง 5 ด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

แต่อย่างไรก็ดีเมื่อพิจารณาแนวคะแนนปัญหาในการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในเขตการศึกษา 7 ที่มีอายุการทำงานต่ำกว่า 5 ปี, 5- 10 ปี และ 10 ปีขึ้นไป ด้านการส่งเสริมให้ครูมีโอกาสศึกษาต่อมาเปรียบเทียบกับคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีด้วยวิธีของ Scheffe/ดังแสดงในตารางที่ 22-23

ตารางที่ 22

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ปัญหาในการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่มีอายุการทำงานต่ำกว่า 5 ปี 5 - 10 ปี และ 10 ปีขึ้นไป ในด้านการส่งเสริมให้ครูมีโอกาสศึกษาต่อ

อายุการทำงาน		ต่ำกว่า 5 ปี	5 - 10 ปี	10 ปีขึ้นไป
	$\bar{X}$	28.651	31.826	35.967
ต่ำกว่า 5 ปี	28.651	-	4.176*	7.484*
5-10 ปี	31.826		-	2.406
10 ปีขึ้นไป	31.967			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 22 พบว่า ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ที่มีอายุการทำงานต่ำกว่า 5 ปี กับครูที่มีอายุการทำงาน 5 - 10 ปี และครูที่มีอายุการทำงานต่ำกว่า 5 ปี กับครูที่มีอายุการทำงาน 10 ปีขึ้นไป มีปัญหาในการพัฒนาทางวิชาการในด้านการส่งเสริมให้ครูมีโอกาสศึกษาต่อ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนครูที่มีอายุการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทำงาน 5 - 10 ปี กับครูที่มีอายุการทำงาน 10 ปีขึ้นไป มีปัญหาการพัฒนาทางวิชาการ
ด้านการส่งเสริมให้ครูมีโอกาสศึกษาต่อ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 23

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ปัญหาในการพัฒนาทางวิชาการของ
ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่มีอายุการทำงานต่ำกว่า
5 ปี, 5 - 10 ปี และ 10 ปีขึ้นไป รวมทุกด้าน

อายุการทำงาน		ต่ำกว่า 5 ปี	5 - 10 ปี	10 ปีขึ้นไป
	X	117.658	122.732	127.867
ต่ำกว่า 5 ปี	117.658	-	1.796	2.454
5-10 ปี	122.732		-	0.623
10 ปีขึ้นไป	127.867			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 23 พบว่า ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่มีอายุการทำงานต่ำกว่า
5 ปี กับครูที่มีอายุการทำงาน 5 - 10 ปี, ครูที่มีอายุการทำงานต่ำกว่า 5 ปี กับ ครูที่มี
อายุการทำงาน 10 ปีขึ้นไป และครูที่มีอายุการทำงาน 5.- 10 ปี กับครูที่มีอายุการทำงาน
10 ปีขึ้นไป มีปัญหาการพัฒนาทางวิชาการรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการเปรียบเทียบคะแนนปัญหาการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียน
เอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 7 ที่มีอายุการทำงานต่างกัน มีปัญหาในการพัฒนาทาง
วิชาการแตกต่างกัน ซึ่งยอมรับว่าเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 24

ผลการเปรียบเทียบคะแนนปัญหาในการพัฒนาทางวิชาการของ

ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่มีคุณวุฒิทางการศึกษา

ต่ำกว่าปริญญาตรีและปริญญาตรีหรือ

สูงกว่าปริญญาตรี

ปัญหาการพัฒนาทางวิชาการด้าน	ต่ำกว่า ปริญญาตรี		ปริญญาตรีหรือ สูงกว่าปริญญาตรี		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
การส่งเสริมให้ครูมีโอกาสศึกษาต่อ	26.386	9.139	31.716	9.535	-3.968*
การประชุม อบรม สัมมนาทาง วิชาการ	17.702	6.884	19.743	6.396	-2.057*
การส่งเสริมงานวิจัยและการพิมพ์ เผยแพร่คู่มือการสอน	18.421	5.305	20.388	5.295	-2.543*
การส่งเสริมการใช้ห้องสมุด เป็นศูนย์วิชาการ	14.211	5.143	16.060	4.755	-2.497*
ด้านการส่งเสริมการสอนและการใช้ โสตทัศนวัสดุประกอบการสอน	33.018	10.081	35.399	9.866	-1.626
โดยส่วนรวมทุกด้าน	109.73	24.508	123.30	22.18	-3.856*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การส่งเสริมให้ครูมีโอกาสศึกษาต่อ ด้านการจัดประชุม อบรม สัมมนาทางวิชาการ ด้าน การส่งเสริมงานวิจัยและพิมพ์เผยแพร่คู่มือการสอน ด้านการส่งเสริมการใช้ห้องสมุดเป็นศูนย์ วิชาการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนด้านการส่งเสริมการสอนและการใช้วัสดุทัศนวัสดุประกอบการสอนพบว่า แตกต่าง กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้แต่เมื่อพิจารณา โดยส่วนรวมทุกด้านแล้วพบว่า ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่มีคุณวุฒิทางการศึกษาดำกว่า ปริญาตรีและปริญาตรีหรือสูงกว่าปริญาตรีมีปัญหาการพัฒนาทางวิชาการแตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สรุปผลการเปรียบเทียบคะแนนปัญหาการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียน เอกชนอาชีวศึกษาในเขตการศึกษา 7 ที่มีคุณวุฒิทางการศึกษาแตกต่างกัน มีปัญหาในการพัฒนา ทางวิชาการแตกต่างกัน ซึ่งยอมรับว่าเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบคะแนนปัญหาในการพัฒนาทางวิชาการ ของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่สอนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประกาศ นียบัตรวิชาชีพเทคนิค (ปวท.) และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ปราบผลการ วิเคราะห์ข้อมูลซึ่งแจกแจงเป็นรายด้านดังแสดงในตารางที่ 25 - 26

ตารางที่ 25

ผลการเปรียบเทียบคะแนนปัญหาในการพัฒนาทางวิชาการ
ของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่สอน
ระดับชั้น ปวช. ปวท. และ ปวส.

ระดับชั้นที่สอน	ปวช. N = 157		ปวท. N = 21		ปวส. N = 147		F
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
ปัญหาการพัฒนา วิชาการด้าน							
การส่งเสริมให้ครูมี มีโอกาสดูงานต่อ	30.325	10.198	32.714	8.707	30.993	9.226	0.629
การประชุม อบรม สัมมนาทางวิชาการ	19.280	6.860	18.571	5.482	19.612	6.307	0.272
การส่งเสริมงานวิจัย และการพิมพ์ เผยแพร่ คู่มือการสอน	19.866	5.221	20.000	5.301	20.238	5.501	0.184
การส่งเสริมการใช้ ห้องสมุด เป็นศูนย์ วิชาการ	15.229	5.123	14.429	3.749	16.463	4.645	3.291*

ระดับชั้นที่สอน	ปวช. N = 157		ปวท. N = 21		ปวส. N = 147		F
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
ปัญหาการพัฒนา วิชาการด้าน							
การส่งเสริมการใช้ โสตทัศนวัสดุประกอบ การสอน	34.312	10.166	33.143	10.116	35.959	9.615	1.433
โดยส่วนรวมทุกด้าน	119.006	22.906	118.857	22.240	123.265	23.000	1.377

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 25 พบว่า ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่สอนระดับชั้น ปวช. ปวท. และปวส. มีปัญหาการพัฒนาทางวิชาการในด้านการส่งเสริมการใช้ห้องสมุดเป็นศูนย์วิชาการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนด้านการส่งเสริมให้ครูมีโอกาสศึกษาต่อ ด้านการประชุมอบรม สัมมนาทางวิชาการ ด้านการส่งเสริมงานวิจัยและการพิมพ์เผยแพร่คู่มือการสอน และด้านการส่งเสริมการสอนและการใช้โสตทัศนวัสดุประกอบการสอนมีปัญหาการพัฒนาทางวิชาการแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่เมื่อพิจารณาโดยรวมทุกด้านแล้วพบว่า ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่สอนระดับชั้น ปวช. ปวท. และปวส. มีปัญหาการพัฒนาทางวิชาการแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน

แต่อย่างไรก็ดี เมื่อนำคะแนนปัญหาในการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชนอาชีวศึกษาในเขตการศึกษา 7 ที่สอนระดับชั้น ปวช. ปวท. และ ปวส. ด้านการส่งเสริมการใช้ห้องสมุดเป็นศูนย์วิชาการ มาเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe/ ดังแสดงในตารางที่ 26

ตารางที่ 26

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ปัญหาในการพัฒนาทางวิชาการของครู
โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่สอนระดับชั้น ปวช. ปวท. และ ปวส.
ในด้านการส่งเสริมการใช้ห้องสมุดเป็นศูนย์วิชาการ

ระดับชั้นที่สอน	$\bar{X}$	ปวช.	ปวท.	ปวส.
		15.229	14.429	16.463
ปวช.	15.229	-	0.254	3.021*
ปวท.	14.429	-	-	1.626
ปวส.	16.463	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 26 พบว่า ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่สอนระดับชั้น ปวช. กับระดับชั้น ปวส. มีปัญหาการพัฒนาทางวิชาการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนครูที่สอนระดับชั้น ปวช. กับระดับชั้น ปวท. และครูที่สอนระดับชั้น ปวท. กับระดับชั้น ปวส. มีปัญหาการพัฒนาทางวิชาการ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สรุปผลการเปรียบเทียบคะแนนปัญหาการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 7 ที่สอนระดับชั้นที่สอนต่างกัน มีปัญหาการพัฒนาทางวิชาการไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่ยอมรับว่าเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เป็นที่น่าสังเกตว่าปัญหาการพัฒนาทางวิชาการด้านการส่งเสริมการใช้ห้องสมุดเป็นศูนย์วิชาการ มีปัญหาแตก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต่างกัน ก็อาจเนื่องมาจากห้องสมุดมีอุปกรณ์ไม่ได้มาตรฐานขั้นต่ำและครูไม่ได้ใช้ห้องสมุดได้อย่างเต็มที่

4. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบคะแนนปัญหาในการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่สอนหมวดวิชาชีพ หมวดวิชาสามัญ และสอนทั้ง 2 หมวด ปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูลซึ่งแจกแจงเป็นรายด้านดังตารางที่ 27 - 29

ตารางที่ 27

ผลการเปรียบเทียบคะแนนปัญหาการพัฒนาทางวิชาการ
ของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่สอนหมวด
วิชาชีพ หมวดวิชาสามัญ และ
สอนทั้ง 2 หมวด

หมวดวิชาที่สอน	วิชาชีพ N = 207		วิชาสามัญ N = 89		สอนทั้ง 2 หมวด N = 29		F
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
ปัญหาการพัฒนา วิชาการด้าน							
การส่งเสริมให้ครูมี โอกาสศึกษาต่อ	29.845	9.640	30.584	8.949	38.069	9.196	9.724*
การประชุม อบรม สัมมนา ทางวิชาการ	18.957	6.282	19.618	6.667	21.724	7.392	2.390
การส่งเสริมงานวิจัย และพิมพ์ เผยแพร่คู่มือ							
การสอน	19.667	5.447	20.461	5.198	21.448	4.822	1.799

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมวดวิชาที่สอน	วิชาชีพ		วิชาสามัญ		สอนทั้ง 2 หมวด		F
	N = 207		N = 89		N = 29		
ปัญหาการพัฒนา วิชาการด้าน	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
การส่งเสริมการใช้ ห้องสมุด เป็นศูนย์ วิชาการ	15.517	5.088	15.708	4.310	17.379	4.716	1.873
การส่งเสริมการใช้ โสตทัศนวัสดุประกอบ การสอน	34.826	9.859	34.034	10.185	39.000	8.948	2.837
โดยส่วนรวมทุกด้าน	118.807	22.944	120.405	21.860	137.621	22.000	8.837*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 27 พบว่า ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่สอนหมวดวิชาชีพ หมวดวิชาสามัญ และสอนทั้ง 2 หมวด มีปัญหาการพัฒนาทางวิชาการด้านการส่งเสริมให้ครูมีโอกาสศึกษาต่อ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนด้านการประชุม อบรม สัมมนาทางวิชาการ ด้านการส่งเสริมงานวิจัย และพิมพ์เผยแพร่คู่มือการสอน ด้านการส่งเสริมการใช้ห้องสมุดเป็นศูนย์วิชาการ และด้านการส่งเสริมการสอนและการใช้โสตทัศนวัสดุประกอบการสอน มีปัญหาในการพัฒนาทางวิชาการแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่เมื่อพิจารณาปัญหาการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาโดยส่วนรวมทุกด้าน

แล้วพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งยอมรับว่าเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

แต่อย่างไรก็ดีเมื่อนำคะแนนปัญหาการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 7 ด้านการส่งเสริมให้ครูมีโอกาสศึกษาต่อมาวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนปัญหาเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe/ ดังแสดงในตารางที่ 28

ตารางที่ 28

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย เป็นรายคู่ปัญหาในการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่สอนหมวดวิชาชีพหมวดวิชาสามัญ และสอนทั้ง 2 หมวด ในด้านการส่งเสริมให้ครูมีโอกาสศึกษาต่อ

หมวดวิชาที่สอน		หมวดวิชาชีพ	หมวดวิชาสามัญ	สอนทั้ง 2 หมวด
	$\bar{X}$	29.845	30.584	38.069
หมวดวิชาชีพ	29.845	-	0.192	9.697*
หมวดวิชาสามัญ	30.584		-	6.907*
สอนทั้ง 2 หมวด	38.069			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 28 พบว่า ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่สอนหมวดวิชาชีพ กับสอนทั้ง 2 หมวด และที่สอนหมวดวิชาสามัญกับสอนทั้ง 2 หมวด มีปัญหาการพัฒนาทางวิชาการในด้านการส่งเสริมให้ครูมีโอกาสศึกษาต่อ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนครูที่สอนหมวดวิชาชีพกับสอนหมวดวิชาสามัญ มีปัญหาการพัฒนาทางวิชาการในด้านการส่งเสริมให้ครูมีโอกาสศึกษาต่อ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่

ตารางที่ 29

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย เป็นรายคู่ปัญหาในการพัฒนา
ทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่สอนหมวดวิชาชีพ
หมวดวิชาสามัญ และสอนทั้ง 2 หมวด รวมทุกด้าน

หมวดวิชาที่สอน	$\bar{X}$	หมวดวิชาชีพ	หมวดวิชาสามัญ	สอนทั้ง 2 หมวด
		118.807	120.405	137.612
หมวดวิชาชีพ	118.807	-	0.155	8.805*
หมวดวิชาสามัญ	120.405		-	6.340*
สอนทั้ง 2 หมวด	137.621			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 29 พบว่า ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่สอนหมวดวิชาชีพกับสอนทั้ง 2 หมวด และที่สอนหมวดวิชาสามัญกับสอนทั้ง 2 หมวด มีปัญหาการพัฒนาทางวิชาการรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ครูที่สอนหมวดวิชาชีพกับสอนหมวดวิชาสามัญ มีปัญหาการพัฒนาทางวิชาการรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการเปรียบเทียบคะแนนปัญหาการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 7 ที่สอนหมวดวิชาต่างกันมีปัญหาในการพัฒนาทางวิชาการ แตกต่างกัน ซึ่งยอมรับว่าเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

5. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบคะแนนปัญหาในการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่สอนในโรงเรียน ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก ปรากฏผลซึ่งแจ่มแจ้งเป็นรายด้าน ดังตารางแสดงที่ 30 - 34

ตารางที่ 30

ผลการเปรียบเทียบคะแนนปัญหาในการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่สอนในโรงเรียน ขนาดใหญ่
ขนาดกลาง ขนาดเล็ก

ขนาดของโรงเรียน	ขนาดใหญ่ N = 226		ขนาดกลาง N = 89		ขนาดเล็ก N = 10		F
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
ปัญหาการพัฒนาวิชาการด้าน							
การส่งเสริมให้ครูมี มีโอกาสศึกษาต่อ	31.080	9.784	30.315	9.423	28.200	95.578	0.566
การประชุม อบรม สัมมนา ทางวิชาการ	18.721	6.336	21.348	6.662	16.900	6.045	6.120*
การส่งเสริมงานวิจัย และพิมพ์ เผยแพร่คู่มือ							
การสอน	20.009	5.286	20.528	5.262	16.500	6.451	2.597
การส่งเสริมการใช้ ห้องสมุด เป็นศูนย์ วิชาการ	15.257	4.861	17.258	4.554	13.000	4.761	7.300*

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขนาดของโรงเรียน	ขนาดใหญ่ N = 226		ขนาดกลาง N = 89		ขนาดเล็ก N = 10		F
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
ปัญหาการพัฒนาวิชาการด้าน							
การส่งเสริมการใช้ โสตทัศนวัสดุประกอบ การสอน	34.420	9.994	37.169	9.284	28.200	10.185	4.971*
โดยส่วนรวมทุกด้าน	119.482	23.495	126.618	20.009	102.800	29.000	6.401*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 30 พบว่า ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก มีปัญหาการพัฒนาทางวิชาการ โดยส่วนรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่เมื่อพิจารณาปัญหาตามรายด้านพบว่า ด้านการส่งเสริมให้ครูมีโอกาสศึกษาต่อและด้านการส่งเสริมงานวิจัยและการพิมพ์เผยแพร่คู่มือการสอน มีปัญหาการพัฒนาทางวิชาการแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการประชุม อบรม สัมมนาทางวิชาการ ด้านการส่งเสริมการใช้ห้องสมุดเป็นศูนย์วิชาการ และด้านการส่งเสริมการสอนและการใช้โสตทัศนวัสดุประกอบการสอน มีปัญหาการพัฒนาทางวิชาการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แต่อย่างไรก็ดีเมื่อนำคะแนนปัญหาการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ด้านการจัดประชุม อบรม สัมมนาทางวิชาการ ด้านการส่งเสริมการใช้ห้อง

สมุดเป็นศูนย์วิชาการ และด้านการส่งเสริมการสอนและการใช้โสตทัศนวัสดุประกอบการสอน มาเปรียบเทียบคะแนนปัญหาเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe/ดังแสดงในตารางที่ 31- 34

ตารางที่ 31

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ปัญหาในการพัฒนาทางวิชาการของครู
โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่
ขนาดกลาง และขนาดเล็ก ในด้านการจัดประชุม
อบรม สัมมนาทางวิชาการ

ขนาดของโรงเรียน	ขนาดของโรงเรียน			ขนาดกลาง
	ขนาดเล็ก	ขนาดใหญ่	ขนาดกลาง	
	$\bar{X}_{คคค}$	16.900	18.721	21.348
ขนาดเล็ก	16.900	-	0.385	2.158
ขนาดใหญ่	18.721	-	-	5.347*
ขนาดกลาง	21.348	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 31 พบว่า ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่ที่สอนในโรงเรียนขนาดกลาง มีปัญหาการพัฒนาทางวิชาการในด้านการจัดประชุม อบรมและสัมมนาทางวิชาการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนครูที่สอนในโรงเรียนขนาดเล็กกับครูที่สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่ และครูที่สอนในโรงเรียนขนาดเล็กกับครูที่สอนในโรงเรียนขนาดกลาง มีปัญหาการพัฒนาทางวิชาการในด้านการจัดประชุม อบรมและสัมมนาทางวิชาการ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 32

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย เป็นรายคู่ปัญหาในการพัฒนาทางวิชาการของครู

โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่

ขนาดกลางและขนาดเล็กในการส่งเสริม

การใช้ห้องสมุดเป็นศูนย์วิชาการ

ขนาดของโรงเรียน	$\bar{X}$	ขนาดเล็ก	ขนาดใหญ่	ขนาดกลาง
		13.000	15.257	17.258
ขนาดเล็ก	13.000	-	1.069	3.573*
ขนาดใหญ่	15.257		-	5.608*
ขนาดกลาง	17.258			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 32 พบว่า ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่สอนในโรงเรียนขนาดเล็กกับที่สอนในโรงเรียนขนาดกลาง และครูที่สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่กับครูที่สอนในโรงเรียนขนาดกลาง มีปัญหาการพัฒนาทางวิชาการในการส่งเสริมการใช้ห้องสมุดเป็นศูนย์วิชาการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนครูที่สอนโรงเรียนขนาดเล็กกับสอนโรงเรียนขนาดใหญ่ มีปัญหาการพัฒนาทางวิชาการในการส่งเสริมการใช้ห้องสมุดเป็นศูนย์วิชาการ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 33

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ปัญหาในการพัฒนาทางวิชาการของครู

โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่สอนในโรงเรียน ขนาดใหญ่

ขนาดกลาง ขนาดเล็ก ในด้านการส่งเสริม

การสอนและการใช้สื่อที่สนวัสดุ

ประกอบการสอน

ขนาดของโรงเรียน	X	ขนาดเล็ก	ขนาดใหญ่	ขนาดกลาง
		28.200	34.420	
ขนาดเล็ก	28.200	-	1.925	3.757*
ขนาดใหญ่	34.420		-	2.505
ขนาดกลาง	37.169			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 33 พบว่า ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่สอนในโรงเรียนขนาดเล็กกับครูที่สอนในโรงเรียนขนาดกลาง มีปัญหาการพัฒนาทางวิชาการในด้านการส่งเสริมการสอนและการใช้สื่อที่สนวัสดุประกอบการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนครูที่สอนในโรงเรียนขนาดเล็กกับครูที่สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่ และครูที่สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่กับครูที่สอนในโรงเรียนขนาดกลาง มีปัญหาการพัฒนาทางวิชาการในด้านการส่งเสริมการสอนและการใช้สื่อที่สนวัสดุประกอบการสอน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 34

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ปัญหาในการพัฒนาทางวิชาการของครู

โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่สอนในโรงเรียน ขนาดใหญ่

ขนาดกลาง ขนาดเล็ก โดยส่วนรวมทุกด้าน

ขนาดของโรงเรียน	$\bar{X}$	ขนาดเล็ก	ขนาดใหญ่	ขนาดกลาง
		102.800	119.482	126.618
ขนาดเล็ก	102.800	-	2.569	4.916*
ขนาดใหญ่	119.482		-	3.134*
ขนาดกลาง	126.618			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 34 พบว่า ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่สอนในโรงเรียนขนาดเล็ก กับครูที่สอนในโรงเรียนขนาดกลางและครูที่สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่กับครูที่สอนในโรงเรียนขนาดกลาง มีปัญหาการพัฒนาทางวิชาการโดยส่วนรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนครูที่สอนในโรงเรียนขนาดเล็กกับครูที่สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่มีปัญหาการพัฒนาทางวิชาการโดยส่วนรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการเปรียบเทียบปัญหาในการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 7 ที่สอนในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีปัญหาการพัฒนาทางวิชาการแตกต่างกัน ซึ่งยอมรับว่าเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการในการพัฒนาทางวิชาการ
ของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ใน
เขตการศึกษา 7

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบคะแนนความต้องการในการพัฒนาทาง
วิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่มี อายุการทำงานต่ำกว่า 5 ปี, 5 - 10 ปี
และ 10 ปีขึ้นไป

ตารางที่ 35

ผลการเปรียบเทียบคะแนนความต้องการในการพัฒนาทางวิชาการ
ของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ที่มีอายุการทำงาน
ต่ำกว่า 5 ปี 5 - 10 ปี และ 10 ปีขึ้นไป

อายุการทำงาน	ต่ำกว่า 5 ปี		5 - 10 ปี		10 ปี ขึ้นไป		F
	N = 146		N = 149		N = 30		
ความต้องการพัฒนา วิชาการด้าน	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
การส่งเสริมให้ครูมี โอกาสศึกษาต่อ	20.301	4.156	20.725	3.670	20.633	4.853	0.423
การประชุม อบรม สัมมนา ทางวิชาการ	23.795	4.296	24.383	3.772	24.167	6.221	0.699
การส่งเสริมงานวิจัย การพิมพ์และเผยแพร่ คู่มือการสอน	19.548	4.046	20.685	3.490	19.467	4.562	3.603*

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อายุการทำงาน	ต่ำกว่า 5 ปี		5 - 10 ปี		10 ปี ขึ้นไป		F
	N = 146		N = 149		N = 30		
ความต้องการพัฒนา วิชาการด้าน	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
การส่งเสริมการใช้ ห้องสมุดเป็นศูนย์ วิชาการ	28.733	4.927	29.933	4.244	28.700	5.127	2.718
การส่งเสริมการใช้ โสตทัศนวัสดุประกอบ การสอน	34.753	6.120	36.067	6.174	34.900	9.444	1.586
โดยส่วนรวมทุกด้าน	127.130	12.802	131.792	12.271	127.867	21.000	4.523*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 35 พบว่า ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่มีอายุการทำงานต่ำกว่า 5 ปี, 5 - 10 ปี และ 10 ปีขึ้นไป มีความต้องการพัฒนาทางวิชาการ โดยส่วนรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่เมื่อพิจารณาตามรายด้านพบว่า ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่มีอายุการทำงาน ต่ำกว่า 5 ปี, 5 - 10 ปี และ 10 ปีขึ้นไป มีความต้องการพัฒนาทางวิชาการด้านการส่งเสริมงานวิจัยและการพิมพ์เผยแพร่คู่มือการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการส่งเสริมให้ครูมีโอกาสศึกษาต่อ ด้านการประชุม อบรม สัมมนาทางวิชาการด้านการใช้ห้องสมุดเป็นศูนย์วิชาการ และด้านการส่งเสริมการสอนและการใช้โสตทัศนวัสดุประ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กอบการสอน ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษามีความต้องการพัฒนาทางวิชาการแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

แต่อย่างไรก็ดี เมื่อนำคะแนนความต้องการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในด้านการส่งเสริมงานวิจัยและการพิมพ์เผยแพร่คู่มือการสอนมาเปรียบเทียบคะแนนความต้องการเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe/ ดังแสดงในตารางที่ 36-37

ตารางที่ 36

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ความต้องการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ที่มีอายุการทำงานต่ำกว่า 5 ปี, 5 - 10 ปี และ 10 ปีขึ้นไป ในด้านการส่งเสริมงานวิจัยและการพิมพ์เผยแพร่คู่มือการสอน

อายุการทำงาน	— X	ต่ำกว่า 5 ปี	5 - 10 ปี	10 ปีขึ้นไป
		19.548	20.685	19.467
ต่ำกว่า 5 ปี	19.548	—	3.209*	0.006
5 - 10 ปี	20.685		—	1.248
10 ปีขึ้นไป	19.467			—

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 36 พบว่า ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่มีอายุการทำงานต่ำกว่า 5 ปี กับครูที่มีอายุการทำงาน 5 - 10 ปี มีความต้องการพัฒนาทางวิชาการในด้านการส่งเสริมงานวิจัยและการพิมพ์เผยแพร่คู่มือการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนครูที่มีอายุการทำงาน ต่ำกว่า 5 ปี กับครูที่มีอายุการทำงาน 10 ปีขึ้นไป และครูที่มีอายุ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การทำงาน 5 - 10 ปีกับครูที่มีอายุการทำงาน 10 ปีขึ้นไป มีความต้องการทางวิชาการในด้านการส่งเสริมงานวิจัยและการพิมพ์เผยแพร่คู่มือการสอน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 37

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ความต้องการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ที่มีอายุการทำงานต่ำกว่า 5 ปี, 5 - 10 ปี และ 10 ปีขึ้นไป โดยส่วนรวมทุกด้าน

อายุการทำงาน		ต่ำกว่า 5 ปี	5 - 10 ปี	10 ปีขึ้นไป
	$\bar{X}$	127.130	131.792	127.867
ต่ำกว่า 5 ปี	127.130	-	4.330*	0.036
5 - 10 ปี	131.792		-	1.040
10 ปีขึ้นไป	127.867			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 37 พบว่า ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่มีอายุการทำงานต่ำกว่า 5 ปีกับครูที่มีอายุการทำงาน 5 - 10 ปี มีความต้องการในการพัฒนาทางวิชาการโดยส่วนรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนครูที่มีอายุการทำงานต่ำกว่า 5 ปีกับครูที่มีอายุการทำงาน 10 ปีขึ้นไป และครูที่มีอายุการทำงาน 5 - 10 ปี กับครูที่มีอายุการทำงาน 10 ปีขึ้นไป มีความต้องการพัฒนาทางวิชาการโดยส่วนรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการเปรียบเทียบคะแนนความต้องการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกชนอาชีพศึกษา ในเขตการศึกษา 7 ที่มีอายุการทำงานต่างกัน มีความต้องการพัฒนาทางวิชาการแตกต่างกัน ซึ่งยอมรับว่าเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบคะแนนความต้องการในการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีพศึกษาที่มีคุณวุฒิทางการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีและปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรี

ตารางที่ 38

ผลการเปรียบเทียบคะแนนความต้องการในการพัฒนาทางวิชาการ
ของครูโรงเรียนเอกชนอาชีพศึกษาที่มีคุณวุฒิทางการศึกษา
ต่ำกว่าปริญญาตรีและปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรี

ความต้องการพัฒนาทางวิชาการด้าน	ต่ำกว่า ปริญญาตรี		ปริญญาตรีหรือ สูงกว่าปริญญาตรี		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
	ในด้านการส่งเสริมให้ครูมีโอกาส ศึกษาต่อ	20.982	4.002	20.429	
ในด้านการประชุม อบรม สัมมนาทาง วิชาการ	24.351	4.510	24.045	4.234	0.470
ในด้านการส่งเสริมงานวิจัยและการ พิมพ์ เผยแพร่คู่มือการสอน	19.649	4.211	20.149	3.813	-0.827
ในด้านการส่งเสริมการใช้ห้องสมุดเป็น ศูนย์วิชาการ	28.614	4.617	29.422	4.677	-1.197

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความต้องการพัฒนาทางวิชาการด้าน	ต่ำกว่า		ปรีฤฤฤหรือ		t
	ปรีฤฤฤ		สูงกว่าปรีฤฤฤ		
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ในด้านการส่งเสริมการสอนและการใช้					
โสดที่สนวิศฤฤฤประกอบการสอน	35.614	5.580	35.317	6.717	0.351
โดยส่วนรวมทุกด้าน	129.21	14.146	29.36	13.69	-0.074

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 38 พบว่า ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่มีคุณวุฒิทางการศึกษาต่ำกว่าปรีฤฤฤและปรีฤฤฤ หรือสูงกว่าปรีฤฤฤ มีความต้องการพัฒนาทางวิชาการโดยส่วนรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่เมื่อพิจารณาตามรายด้านพบว่า ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา มีความต้องการพัฒนาทางวิชาการในด้านการส่งเสริมให้ครูมีโอกาสศึกษาต่อ ด้านการประชุม อบรม สัมมนาทางวิชาการ ด้านการส่งเสริมงานวิจัยและพิมพ์เผยแพร่คู่มือการสอน ด้านการส่งเสริมการใช้ห้องสมุดเป็นศูนย์วิชาการ และด้านการส่งเสริมการสอนและการใช้โสดที่สนวิศฤฤฤประกอบการสอน ทั้ง 5 ด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการเปรียบเทียบคะแนนความต้องการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่มีคุณวุฒิทางการศึกษาต่างกัน มีความต้องการพัฒนาทางวิชาการไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่ยอมรับตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบคะแนนความต้องการในการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่สอนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

ประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค (ปวท.) และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ปรากฏเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ผลซึ่งแจกแจงเป็นรายด้านแสดงในตารางที่ 39

ไม่ว่ากรณีใดทางสน ออกทงห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 39

ผลเปรียบเทียบคะแนนความต้องการในการพัฒนาทางวิชาการ
ของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ที่สอนระดับชั้น
ปวช. ปวท. และ ปวส.

ระดับชั้นที่สอน	ปวช. N = 157		ปวท. N = 21		ปวส. N = 147		F
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
ความต้องการพัฒนา วิชาการด้าน							
การส่งเสริมให้ครูมี โอกาสศึกษาต่อ	20.548	4.380	19.762	3.534	20.612	3.644	0.418
การประชุม อบรม สัมมนาทางวิชาการ	24.102	4.681	23.667	3.786	24.156	3.899	0.120
การส่งเสริมงานวิจัย และพิมพ์เผยแพร่คู่มือ							
การสอน	19.790	4.137	19.762	4.369	20.395	3.516	0.987
การส่งเสริมการใช้ ห้องสมุดเป็นศูนย์ วิชาการ	28.866	4.965	28.762	5.338	29.796	4.202	1.650

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระดับชั้นที่สอน	ปวช. N = 157		ปวท. N = 21		ปวส. N = 147		F
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
ความต้องการพัฒนา วิชาการด้าน							
การส่งเสริมการสอน และการใช้โสตทัศน							
วัสดุประกอบการสอน	35.172	6.995	34.429	6.712	35.714	5.978	0.494
โดยส่วนรวมทุกด้าน	128.478	14.840	126.381	14.260	130.673	12.000	1.489

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 39 พบว่า ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่สอนระดับชั้น ปวช. ปวท. และ ปวส. มีความต้องการพัฒนาทางวิชาการโดยส่วนรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่เมื่อพิจารณาตามรายด้านพบว่า ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษามีความต้องการพัฒนาทางวิชาการ ด้านการส่งเสริมให้ครูมีโอกาสศึกษาต่อ ด้านการประชุมอบรม สัมมนาทางวิชาการ ด้านการส่งเสริมงานวิจัยและพิมพ์เผยแพร่คู่มือการสอน ด้านการส่งเสริมการใช้ห้องสมุดเป็นศูนย์วิชาการ และด้านการส่งเสริมการสอนและการใช้โสตทัศนวัสดุประกอบการสอน ทั้ง 5 ด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สรุปผลการเปรียบเทียบคะแนนความต้องการพัฒนาทางวิชาการที่สอนระดับชั้นที่ต่างกัน มีความต้องการพัฒนาทางวิชาการไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่ยอมรับว่าเป็นไปตามสมมติฐาน

เอกสารที่จัดไว้ เอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไปว่ากรณีใดบ้าง ลึกซึ้งห่างไกลหัดมองไปหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบคะแนนความต้องการในการพัฒนาทางวิชาการครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่สอนหมวดวิชาชีพ หมวดวิชาสามัญ และสอนทั้ง 2 หมวด ปรากฏผลซึ่งแจ่มแจ้งเป็นรายด้าน ดังแสดงในตารางที่ 40

ตารางที่ 40

ผลการเปรียบเทียบคะแนนความต้องการในการพัฒนาทางวิชาการของครู
โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่สอนหมวดวิชาชีพ หมวดวิชาสามัญ
และสอนทั้ง 2 หมวด

หมวดวิชาที่สอน	วิชาชีพ N = 207		วิชาสามัญ N = 89		สอนทั้ง 2 หมวด N = 29		F
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
ความต้องการพัฒนา วิชาการด้าน							
การส่งเสริมให้ครูมี โอกาสศึกษาต่อ	20.391	4.140	20.506	3.911	21.552	3.180	1.070
การประชุม อบรม สัมมนาทางวิชาการ	24.169	4.312	23.539	4.416	25.310	3.328	1.964
การส่งเสริมงานวิจัย และพิมพ์เผยแพร่คู่มือ							
การสอน	20.092	3.975	19.551	3.858	21.414	2.958	2.559
การส่งเสริมการใช้ ห้องสมุดเป็นศูนย์							
วิชาการ	29.184	4.568	29.213	5.258	30.172	3.317	0.581

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมวดวิชาที่สอน	วิชาชีพ		วิชาสามัญ		สอนทั้ง 2 หมวด		F
	N = 207		N = 89		N = 29		
ความต้องการพัฒนา วิชาการด้าน	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
การส่งเสริมการสอน การใช้สื่อทัศนวัสดุ ประกอบการสอน	35.469	6.310	34.539	7.310	37.207	5.102	1.905
โดยส่วนรวมทุกด้าน	129.304	12.956	127.348	15.255	135.655	12.000	4.069*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 40 พบว่า ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่สอนหมวดวิชาชีพ หมวดวิชาสามัญ และสอนทั้ง 2 หมวด โดยส่วนรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่เมื่อพิจารณาตามรายด้านทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านการส่งเสริมให้ครูมีโอกาสศึกษาต่อ ด้านการประชุม อบรม สัมมนาทางวิชาการ ด้านการส่งเสริมงานวิจัยและพิมพ์เผยแพร่คู่มือการสอน และด้านส่งเสริมการสอนและการใช้สื่อทัศนวัสดุประกอบการสอน แตกต่างกันอย่างไม่มีความนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการเปรียบเทียบคะแนนความต้องการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 7 ที่สอนหมวดวิชาต่างกัน มีความต้องการพัฒนาทางวิชาการต่างกัน ซึ่งยอมรับว่าเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้แต่เป็นที่น่าสังเกตว่าครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่สอนหมวดวิชาต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้วไม่แตกต่างกัน อย่างไรก็ตามเมื่อน่าจะคะแนนความต้องการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่สอน

หมวดวิชาต่างกันโดยส่วนรวมทุกด้านมาเปรียบเทียบคะแนนความต้องการด้วยวิธีของ Scheffe จะเห็นความแตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 41

ตารางที่ 41

ผลการเปรียบเทียบเป็นรายคู่คะแนนความต้องการในการพัฒนาทางวิชาการ
ของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่สอนหมวดวิชาชีพ หมวดวิชาสามัญ
และสอนทั้ง 2 หมวดรวมทุกด้าน

หมวดวิชาที่สอน	หมวดวิชาที่สอน			สอนทั้ง 2 หมวด
	X	หมวดวิชาชีพ	หมวดวิชาสามัญ	
		129.304	127.348	135.655
หมวดวิชาชีพ	129.304	-	0.642	2.764
หมวดวิชาสามัญ	127.348		-	4.067*
สอนทั้ง 2 หมวด	135.655			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 41 พบว่า ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่สอนหมวดวิชาสามัญ กับที่สอนทั้ง 2 หมวดมีความต้องการพัฒนาทางวิชาการรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้น พบว่า ไม่แตกต่างกัน

สรุปผลการเปรียบเทียบความต้องการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ที่สอนหมวดวิชาต่างกัน มีความต้องการพัฒนาทางวิชาการแตกต่างกันซึ่งยอมรับว่าเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

5. การวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อเปรียบเทียบคะแนนความต้องการในการพัฒนาทาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก ปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูลแจกแจงเป็นรายด้านดังแสดงในตารางที่ 42

ตารางที่ 42

ผลการเปรียบเทียบคะแนนความต้องการในการพัฒนาทางวิชาการของครู
โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่สอนในโรงเรียน
ขนาดใหญ่ ขนาดกลางและขนาดเล็ก

ขนาดของโรงเรียน	ขนาดใหญ่ N = 226		ขนาดกลาง N = 89		ขนาดเล็ก N = 10		F
	X	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
ปัญหาการพัฒนาวิชา การด้าน							
การส่งเสริมให้ครูมี โอกาสศึกษาต่อ	20.588	3.938	20.225	4.193	21.800	3.853	0.785
การประชุม อบรม สัมมนาทางวิชาการ	24.190	4.197	23.764	4.444	25.000	4.807	0.544
การส่งเสริมงานวิจัย และพิมพ์เผยแพร่คู่มือ							
การสอน	19.898	4.047	20.315	3.433	21.500	3.837	1.075
การส่งเสริมการใช้ ห้องสมุดเป็นศูนย์ วิชาการ	28.836	4.824	30.169	4.179	31.400	3.864	3.723*

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขนาดของโรงเรียน	ขนาดใหญ่		ขนาดกลาง		ขนาดเล็ก		F
	N = 226		N = 89		N = 10		
ปัญหาการพัฒนาวิชาการด้าน	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
การส่งเสริมการสอนการใช้วัสดุประกอบการสอน	35.217	6.659	35.528	6.116	37.400	7.260	0.571
โดยส่วนรวมทุกด้าน	128.730	13.861	130.000	12.998	137.100	16.000	1.927

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 42 พบว่า ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก มีความต้องการพัฒนาทางวิชาการโดยส่วนรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่เมื่อพิจารณาตามรายด้านพบว่า ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา มีความต้องการทางวิชาการในด้านการส่งเสริมการใช้ห้องสมุดเป็นศูนย์วิชาการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนความต้องการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาอีก 4 ด้าน คือ ด้านการส่งเสริมให้ครูมีโอกาสศึกษาต่อ ด้านการประชุม อบรม สัมมนาทางวิชาการ ด้านการส่งเสริมงานวิจัยและพิมพ์เผยแพร่คู่มือการสอน และด้านการส่งเสริมการสอนและการใช้วัสดุประกอบการสอน ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษามีความต้องการพัฒนาทางวิชาการแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แต่อย่างไรก็ดี เมื่อนำคะแนนความต้องการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียน เอกชนอาชีวศึกษาที่สอนในโรงเรียนที่มีขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก ในด้านการส่งเสริมการใช้ห้องสมุดให้เป็นศูนย์วิชาการมาเปรียบเทียบคะแนนความต้องการเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe/ ดังแสดงในตารางที่ 43

ตารางที่ 43

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่คะแนนความต้องการในการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก ในด้านการส่งเสริมการใช้ห้องสมุดให้เป็นศูนย์วิชาการ

ขนาดของโรงเรียน		ขนาดใหญ่	ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก
	$\bar{X}$	28.836	30.169	31.400
ขนาดใหญ่	28.836	-	3.022*	1.467
ขนาดกลาง	30.169		-	0.318
ขนาดเล็ก	31.400			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 43 พบว่า ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่ กับขนาดกลาง มีความต้องการพัฒนาทางวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้น พบว่า ไม่แตกต่างกัน

สรุปผลการเปรียบเทียบคะแนนความต้องการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 7 ที่สอนในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีความต้องการ

พัฒนาทางวิชาการไม่แตกต่างกันซึ่งไม่ยอมรับว่าเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อประมวลข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาและความต้องการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตการศึกษา 7 ในด้านการส่งเสริมให้ครูมีโอกาสศึกษาต่อ ด้านการจัดประชุม อบรม สัมมนาทางวิชาการ ด้านการส่งเสริมงานวิจัยและพิมพ์เผยแพร่คู่มือการสอน ด้านการส่งเสริมการใช้ห้องสมุดเป็นศูนย์วิชาการ ด้านการส่งเสริมการสอนและการใช้สื่อดัดแปลงวัสดุประกอบการสอน มีผลการวิเคราะห์ประมวลผลปรากฏดังตารางที่ 44 - 48

ตารางที่ 44

แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อประมวลความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ในการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา
ในด้านการส่งเสริมให้ครูมีโอกาสศึกษาต่อ

ข้อที่	ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ	จำนวน N = 83
1	ควรส่งเสริมให้ครูมีโอกาสศึกษาต่อ เพื่อ เพิ่มประสบการณ์และความรู้	65
2	โรงเรียนควรสนับสนุนในเรื่องของทุนสนับสนุนการศึกษาต่อ โดยมี ข้อผูกพันว่าต้องกลับมาทำงานที่โรงเรียนภายในระยะเวลาที่ทาง โรงเรียนและครูเป็นผู้ร่วมกันกำหนด	63
3	ควรส่งเสริมให้ครูมีโอกาสศึกษาต่อโดยให้โควตาในแต่ละปี พิจารณา ตามความเหมาะสม เช่น อายุการทำงาน คุณวุฒิ	61
4	ครูมีความต้องการที่จะศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นโดยไม่ต้องทำการสอบ คัดเลือก	52
5	ต้องการศึกษาต่อในสาขาวิชาที่ครูถนัดและตรงกับความต้องการ	50

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 44 พบว่า ความต้องการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียน
เอกชนอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตการศึกษา 7
ด้านการส่งเสริมให้ครูมีโอกาสศึกษาต่อ ข้อที่มีความสูงสุดคือ ความต้องการให้โรงเรียน
ส่งเสริมให้ครูมีโอกาสศึกษาต่อ เพื่อเพิ่มประสบการณ์และความรู้

ตารางที่ 45

แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อประมวลความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ในการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา

ในด้านการจัดประชุม อบรม สัมมนาทางวิชาการ

ข้อที่	ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ	จำนวน N = 78
1	โรงเรียนควรจัดการประชุม อบรม สัมมนาทางวิชาการเป็นรายวิชา และควรจัดให้ทุกสาขาวิชาอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง	70
2	โรงเรียนควรจัดอบรม สัมมนา เพื่อให้ครูได้มีโอกาสแลกเปลี่ยน ความรู้	67
3	โรงเรียนควรสนับสนุนให้ครูเข้ารับการอบรม สัมมนา เพื่อเพิ่มพูน ความรู้และประสบการณ์	65
4	โรงเรียนควรจัดการอบรม เรื่องการวัดผลและประเมินผล	52
5	โรงเรียนควรจัดหาวิทยากรผู้มีความรู้และเชี่ยวชาญทางสาขาวิชามา ให้การอบรมแก่ครูตามโอกาสอันควร	50
6	เนื้อหาวิชาที่ให้การอบรมควรรให้ครูได้รับความเข้าใจมาก	50

ตารางที่ 45 พบว่า ความต้องการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกชนอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตการศึกษา 7 ด้านการจัดประชุม อบรม สัมมนาทางวิชาการ ข้อที่มีความถี่สูงสุดคือ ความต้องการให้โรงเรียนจัดการประชุม อบรม สัมมนาทางวิชาการเป็นรายวิชาและควรถ้าให้ทุกสาขาวิชาอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

ตารางที่ 46

แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อประมวลความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ในการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียน เอกชนอาชีวศึกษาในด้านการส่งเสริมงานวิจัยและพิมพ์เผยแพร่คู่มือการสอน

ข้อที่	ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ	จำนวน N = 79
1	ให้หน่วยงานที่รับผิดชอบ เรื่อง การศึกษาระดับอาชีวศึกษา จัดทำตำรา เอกสารการสอนทุกรายวิชา เพื่อประกอบการสอนของครู	61
2	โรงเรียนควรจัดทุนสำหรับสนับสนุนงานวิจัย ตำรา หรือเอกสารทางการสอนให้แก่ครูที่มีความประสงค์จะทำ	60
3	โรงเรียนควรจัดคาบเวลาให้ครูสอนน้อยลง เพื่อครูจะได้มีโอกาสในการผลิตตำรา เพื่อใช้สอน	61
4	ขาดผู้ที่มีความรู้ในด้านการวิจัยมาให้การแนะนำแก่ครูในการเขียนงานวิจัย ตำรา หรือเอกสารทางการสอน	61

ตารางที่ 46 พบว่า ความต้องการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียน เอกชนอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตการศึกษา 7 ด้านการส่งเสริมงานวิจัยและพิมพ์เผยแพร่คู่มือการสอน ข้อที่มีความถี่สูงสุดคือ ให้หน่วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

งานที่รับผิดชอบ เรื่อง การศึกษาระดับอาชีวศึกษา จัดทำตำรา เอกสารการสอนทุกรายวิชา
เพื่อประกอบการสอนของครู

ตารางที่ 47

แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อประมวลความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ในการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาใน
ด้านการส่งเสริมการใช้ห้องสมุดเป็นศูนย์วิชาการ

ข้อที่	ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ	จำนวน N = 80
1	ห้องสมุดของโรงเรียนควรจัดหาหนังสือใหม่และทันสมัยมาไว้บริการ คณาจารย์และนักศึกษา	61
2	ห้องสมุดควรมีเครื่องมือหรืออุปกรณ์ครบครันพร้อมที่จะบริการคณาจารย์ ได้	60
3	ควรจัดห้องสมุดให้อยู่ในสถานที่ที่เป็นเอกเทศเพื่อให้บริการทุกฝ่าย	61
4	ควรปรับปรุงห้องสมุดให้ดี เพราะนักศึกษาต้องใช้ด้วย	61
5	ต้องการให้มีผู้เชี่ยวชาญในการจัดห้องสมุดมาแนะนำ	61
6	ควรจัดหาหนังสือประเภทธุรกิจมาไว้บริการ เพื่อให้ทันสมัยกับสังคมที่ เป็นไปในรูปของธุรกิจก้าวหน้า	60

ตารางที่ 47 พบว่า ความต้องการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียน
เอกชนอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตการศึกษา 7
ด้านการส่งเสริมการใช้ห้องสมุดเป็นศูนย์วิชาการ ข้อที่มีความถี่สูงสุดคือ ต้องการให้ห้อง
สมุดของโรงเรียนจัดหาหนังสือใหม่และทันสมัยมาไว้บริการคณาจารย์และนักศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 48

แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อประมวลความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ในการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาใน

ด้านการส่งเสริมการสอนและการใช้

โสตทัศนวัสดุประกอบการสอน

ข้อที่	ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ	จำนวน N = 87
1	โรงเรียนควรจัดทำชุดอุปกรณ์การสอนแต่ละรายวิชาให้ครบ เพื่อให้บริการคณาจารย์	72
2	โรงเรียนควรรีบงบประมาณของโรงเรียนในการจัดทำอุปกรณ์	60
3	ควรจัดฝึกอบรม ประชุมพิเศษ ครูใหม่ให้รู้จักหลักการสอน	58
4	ครูมีปัญหามากในเรื่องการขาดเครื่องมืออุปกรณ์การสอนบางชนิด เช่น เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ	57

ตารางที่ 48 พบว่า ความต้องการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตการศึกษา 7 ด้านการส่งเสริมการสอนและการใช้โสตทัศนวัสดุประกอบการสอน ข้อที่มีความถี่สูงสุดคือ โรงเรียนควรจัดทำชุดอุปกรณ์การสอนแต่ละรายวิชาให้ครบ เพื่อให้บริการคณาจารย์

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

ในบทนี้เป็นการสรุป อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ เรื่องการศึกษา ความต้องการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 7 โดยกล่าวถึง สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล ข้อเสนอแนะ และข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต

สรุปผลการวิจัย

ผลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลในบทที่ 4 ของการวิจัยได้นำมาสรุปดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา พบว่า ครูที่เป็นเพศหญิงมากที่สุด ครูที่มีอายุระหว่าง 36 - 45 ปี มากที่สุด ครูที่มีอายุการทำงานระหว่าง 5 - 10 ปี มากที่สุด คุณวุฒิระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่ามีมากกว่าครูที่มีคุณวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี ครูที่สอนระดับชั้น ปวช. มีจำนวนมากที่สุด สอนในหมวดวิชาชีพมากที่สุด และมีครูที่สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่มากที่สุด

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ เพื่อศึกษาปัญหาการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา พบว่า ครูมีปัญหาการพัฒนาทางวิชาการโดยส่วนรวมทั้งด้าน มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน และพบว่า ปัญหาด้านการงานวิจัยและพิมพ์เผยแพร่คู่มือการสอนมีปัญหามากที่สุด แต่โดยสรุปแล้ว ครูมีปัญหาพัฒนาทางวิชาการในระดับปานกลาง

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ เพื่อศึกษาความต้องการในการพัฒนาทางวิชาการ

ของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา พบว่า โดยส่วนรวมทั้งด้านมีความต้องการอยู่ในระดับ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มากทุกด้าน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการใช้ห้องสมุดเป็นศูนย์วิชาการครุมีความต้องการมากที่สุด โดยสรุปแล้วครุมีความต้องการพัฒนาทางวิชาการอยู่ในระดับมาก

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนในเขตการศึกษา 7 ได้นำมาสรุปตามข้อสมมติฐานที่ตั้งขึ้นไว้ เพื่อทดสอบดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อ เปรียบเทียบปัญหาการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ที่มีอายุการทำงานต่างกัน มีปัญหาการพัฒนาทางวิชาการ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านการส่งเสริมให้ครุมีโอกาสศึกษาต่อ ส่วนปัญหาด้านอื่น ๆ พบว่า ไม่แตกต่างกัน

เมื่อวิเคราะห์โดยส่วนรวมทั้งด้านแล้ว พบว่า ยอมรับว่าเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อที่ 1

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อ เปรียบเทียบปัญหาการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ที่มีคุณวุฒิระดับต่ำกว่าปริญญาตรีกับครุที่มีคุณวุฒิปริญญาตรี หรือสูงกว่ามีปัญหาการพัฒนาทางวิชาการ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเกือบทุกด้าน ยกเว้นด้านที่ 5 คือ ด้านการส่งเสริมการสอน และการใช้วัสดุทัศนวัสดุประกอบการสอนซึ่งครุที่มีคุณวุฒิการศึกษาต่างกันมีปัญหาการพัฒนาทางวิชาการ ไม่แตกต่างกัน

เมื่อวิเคราะห์โดยส่วนรวมทั้งด้านแล้ว พบว่า ยอมรับว่าเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อที่ 2

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อ เปรียบเทียบปัญหาการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ที่สอนระดับชั้นต่างกัน มีปัญหาการพัฒนาทางวิชาการ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านการส่งเสริมการใช้ห้องสมุดให้เป็นศูนย์วิชาการ ส่วนด้านอื่น ๆ พบว่า ไม่แตกต่างกัน

เมื่อวิเคราะห์โดยส่วนรวมทั้งด้าน พบว่า ไม่ยอมรับว่าเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ข้อที่ 3

4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบปัญหาการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ที่สอนหมวดวิชาต่างกัน มีปัญหาการพัฒนาทางวิชาการพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านการส่งเสริมให้ครูมีโอกาสศึกษาต่อส่วนด้านอื่น ๆ พบว่า ไม่แตกต่างกัน

เมื่อวิเคราะห์โดยส่วนรวมทั้งด้านแล้ว พบว่า ยอมรับว่าเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ตามข้อที่ 4

5. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบปัญหาการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ที่สอนในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีปัญหาการพัฒนาทางวิชาการ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านการประชุม อบรมสัมมนาทางวิชาการ ในด้านการส่งเสริมการใช้ห้องสมุดให้เป็นศูนย์วิชาการ และในด้านการส่งเสริมการสอนและการใช้สื่อทัศนวัสดุประกอบการสอน ส่วนด้านอื่น ๆ พบว่า ไม่แตกต่างกัน

เมื่อวิเคราะห์โดยส่วนรวมทั้งด้านแล้ว พบว่า ยอมรับว่าเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ตามข้อที่ 5

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความต้องการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนในเขตการศึกษา 7 ได้นำมาสรุปตามข้อสมมติฐานที่ตั้งขึ้นไว้เพื่อทดสอบดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความต้องการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ที่มีอายุการทำงานต่างกัน มีความต้องการพัฒนาทางวิชาการ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านการส่งเสริมงานวิจัยและพิมพ์เผยแพร่คู่มือการสอน ส่วนด้านอื่น ๆ พบว่า ไม่แตกต่างกัน

เมื่อวิเคราะห์โดยส่วนรวมทั้งด้านแล้ว พบว่า ยอมรับว่าเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ตามข้อที่ 6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อเปรียบเทียบความต้องการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ที่มีคุณวุฒิระดับต่ำกว่าปริญญาตรีและระดับปริญญาตรี พบว่า ไม่แตกต่างกันในทุกด้าน

เมื่อวิเคราะห์โดยส่วนรวมทั้งด้านแล้ว พบว่า ไม่ยอมรับว่าเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อที่ 7

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อเปรียบเทียบความต้องการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ที่สอนระดับชั้นต่างกัน พบว่า ไม่แตกต่างกันในทุกด้าน

เมื่อวิเคราะห์โดยส่วนรวมทั้งด้านแล้ว พบว่า ไม่ยอมรับว่าเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อที่ 8

4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อเปรียบเทียบความต้องการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ที่สอนหมวดวิชาต่างกัน พบว่า ไม่แตกต่างกันในทุกด้าน แต่เมื่อพิจารณาความต้องการส่วนรวมทั้งด้านแล้ว พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อวิเคราะห์โดยส่วนรวมทั้งด้านแล้ว พบว่า ยอมรับว่าเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ตามข้อที่ 9

5. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อเปรียบเทียบความต้องการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ที่สอนในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านการส่งเสริมการใช้ห้องสมุดให้เป็นศูนย์วิชาการ ส่วนด้านอื่น ๆ พบว่า ไม่แตกต่างกัน

เมื่อวิเคราะห์โดยส่วนรวมทั้งด้านแล้ว พบว่า ไม่ยอมรับว่าเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อที่ 10

ตอนที่ 6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อประมวลความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ที่ได้จากแบบสอบถามสรุปได้ดังนี้

1. ในด้านการส่งเสริมให้ครูมีโอกาสศึกษาต่อ ครูผู้ตอบแบบสอบถามได้เสนอให้โรงเรียนส่งเสริมสนับสนุนให้ครูมีโอกาสศึกษาต่อ เพื่อเพิ่มประสบการณ์ และความรู้ มีค่า

ความถี่สูงสุด

2. ในด้านการประชุม อบรม สัมมนาทางวิชาการ ครูผู้ตอบแบบสอบถามได้ เสนอแนะให้โรงเรียนจัดการประชุม อบรม สัมมนาทางวิชาการ เป็นรายวิชาและควรถัด ให้ทุกสาขาวิชาอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง มีค่าความถี่สูงสุด
3. ในด้านการส่งเสริมงานวิจัยและพิมพ์เผยแพร่คู่มือการสอน ครูผู้ตอบแบบ สอบถามได้ เสนอแนะ ให้หน่วยงานที่รับผิดชอบเรื่องการศึกษาาระดับอาชีวศึกษา จัดทำตำรา เอกสารการสอนทุกรายวิชา เพื่อประกอบการสอนของครู มีค่าความถี่สูงสุด
4. ในด้านการส่งเสริมการใช้ห้องสมุดเป็นศูนย์วิชาการ ครูผู้ตอบแบบสอบถาม ได้ เสนอแนะ ให้ห้องสมุดของโรงเรียนควรถัดหาหนังสือใหม่และทันสมัยมาให้บริการคณาจารย์ และนักศึกษามีค่าความถี่สูงสุด
5. ในด้านการส่งเสริมการสอนและการใช้สื่อทัศนวัสดุประกอบการสอน ครูผู้ ตอบแบบสอบถามได้ เสนอแนะ ให้โรงเรียนควรถัดหาชุดอุปกรณ์การสอนแต่ละรายวิชาให้ ครบ เพื่อให้บริการคณาจารย์ มีค่าความถี่สูงสุด

การอภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมี เรื่องที่น่าสนใจนำมาอภิปรายไว้ ดังนี้

1. การสำรวจข้อมูลส่วนตัวของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 7 พบว่า มีจำนวนเพศหญิง : เพศชาย เป็นอัตราส่วนเท่ากับ 174 : 152 จำนวนเพศ หญิงมีมากกว่าคิดเป็นร้อยละ 53.54 อาจเป็นเพราะโรงเรียนที่สำรวจส่วนใหญ่ เปิด สอนประเภทวิชาพาณิชยกรรม เพศหญิงมีความสนใจทางด้านนี้มากกว่าเพศชาย ครูที่สอนส่วนใหญ่จึงเป็นเพศหญิง แต่อย่างไรก็ตามอัตราส่วนก็ยังคงถือว่าใกล้เคียงกัน ส่วนอายุของครู โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาส่วนใหญ่ อยู่ในระหว่าง 36 - 45 ปี อายุการทำงานส่วนใหญ่ อยู่ในระหว่าง 5 - 10 ปี และเมื่อแยกตามคุณวุฒิครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ส่วนใหญ่ มีวุฒิปริญญาตรีหรือสูงกว่า นับว่าครูมีคุณวุฒಿಯอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างสูง แต่อายุการทำงานอยู่ใน ระดับปานกลาง ส่วนระดับชั้นที่สอนครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาส่วนใหญ่สอนระดับชั้น บวช.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไปว่ากรณีใดบ้าง สิ่งนี้ช่วยทำให้ผู้อ่านได้เข้าใจ และต้องวางใจถึงใจของเอกสารที่จัดพิมพ์ไว้ให้

อาจเป็นเพราะว่าโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในเขตการศึกษา 7 เปิดสอนในระดับ ปวท. และ ปวส. ยังไม่ทั่วถึงทุกแห่ง ซึ่งอาจเนื่องมาจากเหตุผลที่ว่าสภาพความพร้อมของครู สภาพห้องปฏิบัติการ อุปกรณ์เครื่องใช้ รวมทั้งเอกสารในห้องสมุดของแต่ละโรงเรียนยังไม่พร้อมก็เป็นได้ เมื่อแยกสภาพของครูตามหมวดวิชาที่สอนพบว่า มีครูที่สอนหมวดวิชาชีพเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งอาจเป็นเพราะลักษณะวิชาและหลักสูตรส่วนใหญ่เป็นวิชาชีพ และครูที่สอนส่วนใหญ่อยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดใหญ่ คือ โรงเรียนที่มีครูมากกว่า 30 คนขึ้นไป

2. ปัญหาและความต้องการในการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตการศึกษา 7

2.1 ในด้านการส่งเสริมให้ครูมีโอกาสศึกษาต่อ พบว่า ครูมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง แต่เป็นที่น่าสังเกตว่า ปัญหาที่ว่าสถาบันการศึกษาต่อส่วนใหญ่อยู่ในกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นอุปสรรคในการเดินทาง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ค่าเฉลี่ย 3.409 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าครูขาดงบประมาณในการส่งเสริม เนื่องจากต้องเสียค่าใช้จ่ายสูง รวมทั้งไม่สามารถจัดแบ่งเวลาในการไปศึกษาต่อได้ ทั้งนี้ทั้งนั้นก็ขึ้นอยู่กับผู้บริหารโรงเรียนจะให้การสนับสนุนส่งเสริมในด้านงบประมาณให้ครูมีโอกาสไปศึกษาต่อได้และอนุญาตให้ไปศึกษาต่อโดยใช้ทุนส่วนตัวของครูเองส่วนหนึ่ง ครูที่มีทุนอยู่แล้วจึงอาจไม่มีปัญหาอุปสรรคในเรื่องงบประมาณ ปัญหาที่ออกมาจึงอยู่ในระดับปานกลาง แต่อย่างไรก็ดีปัญหาที่โรงเรียนต้องขาดบุคลากรหรือบุคลากรไม่เพียงพอจนไม่สามารถให้ครูลาไปศึกษาต่อได้ก็เป็นอุปสรรคอันหนึ่งที่ต้องนำมาวิเคราะห์ ซึ่งจากผลการวิจัยของ มาลี วิษณุกุล พบว่า อาจารย์ในวิทยาลัย สังกัดกรมอาชีวศึกษา มีปัญหาในด้านการส่งเสริมให้มีการศึกษาต่อในระดับมาก¹ และจากผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ครูมีความต้องการในด้านการส่งเสริมให้ครูมีโอกาสศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก จากปัญหาและความต้องการของครูดังกล่าว ผู้บริหารโรงเรียนควรได้ส่งเสริมและสนองตอบความต้องการในด้านนี้ ซึ่ง สุนทร สุนันท์ชัย ได้แนะนำวิธีการส่งเสริมความรู้ความสามารถที่จะเลือกเอาวิธีต่าง ๆ ไปปฏิบัติเพื่อสร้างเสริมความเจริญก้าวหน้าของครูตามความเหมาะสม โดยเฉพาะส่งเสริมให้ครูมีโอกาสศึกษาต่อเพื่อเลื่อนวิทยฐานะ เช่น การลาศึกษาต่อในสถาบันต่าง ๆ² ในส่วนของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา จึงจำเป็นต้องอย่างยิ่งที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับบริการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ในการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต้องส่งเสริมในด้านนี้ เพื่อให้ครูมีคุณภาพสูงขึ้น เพื่อมาตรฐานของโรงเรียนและสร้างบุคลากรไว้ทดแทนกันได้อีกส่วนหนึ่งด้วย

2.2 ในด้านการประชุม อบรม สัมมนาทางวิชาการ พบว่า ครูมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะขาดงบประมาณ ขาดวิทยากรที่เกี่ยวข้องขาด ผู้บริหารมองไม่เห็นความสำคัญ โรงเรียนไม่เคยส่งเข้ารับการอบรม สัมมนาทางวิชาการ หรือ ครูได้รับการคัดเลือกเข้ารับการประชุม อบรม สัมมนาทางวิชาการไม่กระจายให้ทั่วถึงทุกหมวดวิชา เหล่านี้ล้วนแต่เป็นปัญหา แต่เป็นที่น่าสังเกตว่าครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษามีความต้องการ ประชุม อบรม สัมมนาทางวิชาการอยู่ในระดับมาก แต่เมื่อพิจารณาถึงปัญหาแล้ว พบว่า ปัญหาที่ครูเห็นว่ามีความสำคัญมากที่สุด คือ ขาดวิทยากรที่ให้การอบรม หรือสัมมนาที่มีความรู้และประสบการณ์ อาจเนื่องจากขาดแคลนบุคลากรในด้านวิชาชีพ ที่มีประสบการณ์ส่วนใหญ่มักปฏิบัติงานเฉพาะด้านทำให้ขาดผู้รู้ในด้านนั้นจริง ๆ รวมทั้งวิทยากรและเทคโนโลยีสมัยใหม่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ในการสอนไม่ทันสมัย ส่วนปัญหาที่มีระดับความสำคัญน้อยที่สุด คือ ครูไม่เห็นประโยชน์ที่จะได้รับในวิชาที่รับการอบรม สัมมนา นั้นย่อมแสดงให้เห็นว่าครูมีความต้องการพัฒนาทางวิชาการในด้าน การประชุม อบรม สัมมนาทางวิชาการอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งครูมีความต้องการให้โรงเรียนนำครูไปศึกษาดูงานและอบรม สัมมนาในสถาบันที่จัดการเรียนการสอนในสาขาวิชาที่เปิดสอนในโรงเรียน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยความต้องการมากที่สุด แต่อย่างไรก็ตามปัญหาในด้านนี้ผู้บริหารก็ไม่ค่อยมองข้าม ดังผลการวิจัยของ มาลี วิษณุกุล พบว่า กลุ่มอาจารย์ในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษา มีปัญหาและอุปสรรค กล่าวคือ ขาดแคลนด้านงบประมาณกำลังคนวิทยากรผู้เชี่ยวชาญ³ และผลการวิจัยของ สิทธิ สายหล้า ที่พบว่าอาจารย์ หมวดวิชาคหกรรมของวิทยาลัยอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหารขาดการจัดอบรม สัมมนาทางวิชาการ ภายในสถานศึกษา การให้โอกาสครูเข้ารับการฝึกอบรม สัมมนาทางวิชาการ จัดทำโครงการนิเทศภายในไว้ชัดเจน มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และจากผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ครูมีความต้องการในด้านการจัดประชุม อบรม สัมมนาทางวิชาการ อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเพราะครูต้องการเพิ่ม

เอกสาร ทุนความรู้และประสบการณ์ และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน⁴ ทั้งนี้ไม่ได้แปลว่าโรงเรียนจัดการคำ
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การวิจัยของ ธิดา ทอวัฒนา ที่พบว่า ครูในโรงเรียนราษฎร์อาชีวศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ มีความต้องการการนิเทศการศึกษาอยู่ในระดับมาก⁵ ฉะนั้นผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาจึงควรสนับสนุนให้ครูมีโอกาสพัฒนาทางวิชาการในด้านนี้ โดยการจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอ และคัดเลือกครูเข้ารับการอบรม สัมมนาทางวิชาการ ทั้งที่เป็นของรัฐและเอกชนจัดขึ้น รวมทั้งเปิดโอกาสให้ครูได้ไปศึกษาคูงานหรือเยี่ยมชมกิจการในสถาบันการศึกษาของรัฐหรือเอกชนเพื่อเปรียบเทียบและปรับปรุงในส่วนที่ดีขึ้น เป็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันทำให้ครูมีการพัฒนาทางวิชาการที่ดีขึ้น

2.3 ในด้านการส่งเสริมงานวิจัยและพิมพ์เผยแพร่คู่มือการสอน พบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง อาจเป็นเพราะครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษามีจำนวนคาบในการสอนมาก และขาดทุนสนับสนุน ขาดผู้นำในการทำงานวิจัยซึ่งเป็นปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ส่วนปัญหาที่ครู เห็นว่ามีน้อยที่สุด คือครูไม่เคยสนใจอ่านวิจัยทางการศึกษา แสดงให้เห็นว่าครูส่วนใหญ่มีความต้องการพัฒนาทางวิชาการด้านการส่งเสริมงานวิจัยและการพิมพ์เผยแพร่คู่มือการสอนอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าเฉลี่ยในด้านนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งครูต้องการให้โรงเรียนนำผลงานวิจัยของครูที่มีประโยชน์ต่อโรงเรียนมาปฏิบัติซึ่งมีค่าเฉลี่ยของความถี่มากที่สุด แต่อย่างไรก็ดีปัญหาการพัฒนาทางวิชาการในด้านการส่งเสริมงานวิจัยและการพิมพ์เผยแพร่คู่มือการสอนก็อยู่ในระดับที่ ผู้บริหารควรให้ความสนใจ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วิลาวัลย์ ต้นวัฒนพงษ์ ที่พบว่า ครูโรงเรียนราษฎร์อาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ในเรื่องการเขียนตำราและหนังสือประกอบการค้นคว้า ขาดผู้แนะนำช่วยเหลืองานด้านวิชาการ โรงเรียนจัดชั่วโมงสอนให้ครูมากเกินไป⁶ และจากผลการวิจัยของ สิทธิ สายหล้า ที่พบว่า กลุ่มอาจารย์หมวดวิชาคหกรรมของวิทยาลัยอาชีวศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางในเรื่องการเขียนหนังสือแบบเรียนและแบบฝึกหัด⁷ และจากผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ครูมีความต้องการในด้านการเขียนตำราหรือเอกสารทางการสอนอยู่ในระดับมาก จากปัญหาและความต้องการของครูดังกล่าว ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาจึงน่าจะส่งเสริมครูในด้านงานวิจัยและพิมพ์เผยแพร่คู่มือการสอน โดยจัดสรรงบประมาณสนับสนุน จัดจำนวนคาบให้ครูสอนน้อยลง และสร้างขวัญและกำลังใจแก่ครู

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยการนำผลงานวิจัยหรือคู่มือการสอนที่ได้ไปใช้ประโยชน์ เพื่อแก้ปัญหาทางวิชาการของโรงเรียนต่อไป

2.4 ในด้านการส่งเสริมการใช้ห้องสมุดเป็นศูนย์วิชาการ พบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เพราะบุคลากรไม่ทราบวิธีการใช้ห้องสมุดที่ถูกต้อง ห้องสมุดมีตำราภาษาต่างประเทศมาก โรงเรียนมีงบประมาณในการจัดซื้อหนังสือแต่ละปีน้อย และครูไม่มีเวลาว่างสำหรับการใช้ห้องสมุดแต่ละวันเพราะต้องปฏิบัติการสอนมาก เป็นที่น่าสังเกตว่าปัญหาเหล่านี้ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เห็นว่า ปัญหาโรงเรียนมีงบประมาณในการจัดซื้อหนังสือแต่ละปีน้อย มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด แสดงให้เห็นว่าครูมีความต้องการใช้ห้องสมุดเป็นศูนย์วิชาการอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยความต้องการพัฒนาทางวิชาการในด้านการส่งเสริมการใช้ห้องสมุดให้เป็นศูนย์วิชาการและเป็นที่น่าสนใจว่าครูมีความต้องการใช้ห้องสมุดเป็นศูนย์กลางในการเผยแพร่ข่าวสารใหม่ ๆ ให้แก่ครูในโรงเรียนมีค่าเฉลี่ย ของความต้องการมากที่สุด แสดงให้เห็นว่าครูมีความต้องการพัฒนาทางวิชาการโดยใช้ห้องสมุดเป็นศูนย์วิชาการในการค้นคว้าหาความรู้ ผู้บริหารโรงเรียนจึงควรสนับสนุนและปรับปรุงห้องสมุดให้เป็นศูนย์วิชาการอย่างแท้จริง แต่อย่างไรก็ดีปัญหาต่าง ๆ ผู้บริหารก็น่าจะให้ความสนใจ ดังผลการวิจัยของ สิทธิ สายหล้า ที่พบว่า วิทยาลัยอาชีวศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีปัญหามิในเรื่องงบประมาณในการสนับสนุนกิจกรรมห้องสมุดไม่เพียงพอ สื่อการเรียนการสอนไม่เพียงพอ ต่อการบริหาร ห้องสมุดมีหนังสือไม่เพียงพอ ต่อการค้นคว้า ห้องสมุดไม่จัดระบบหมวดหมู่ตามหลักวิชาการ⁸ และจากผลการวิจัยของ เกียรติศักดิ์ สังข์ชัย ที่พบว่า ห้องสมุดของโรงเรียนอาชีวศึกษาในสวนกลางและส่วนภูมิภาคส่วนใหญ่เป็นห้องโดยเฉพาะไม่ได้มาตรฐานขั้นต่ำ โต๊ะ เก้าอี้ ชั้นหนังสือ มีจำนวนไม่เพียงพอ และมีขนาดแตกต่างกัน โต๊ะทำงานของเจ้าหน้าที่ห้องสมุดส่วนใหญ่ไม่ได้มาตรฐานขั้นต่ำ ตู้เก็บวัสดุทัศนวัสดุ รถเข็น หนังสือส่วนใหญ่ ไม่ได้มาตรฐานขั้นต่ำ⁹ และจากผลการวิจัยครั้งนี้พบว่าครูมีความต้องการในด้านการส่งเสริมการใช้ห้องสมุดให้เป็นศูนย์วิชาการอยู่ในระดับมาก จากปัญหาและความต้องการของครูที่กล่าวมาข้างต้น ผู้บริหารควรจัดหาบุคลากรที่มีคุณวุฒิทางบรรณารักษศาสตร์ จัดสรรงบประมาณในการจัดซื้อหนังสือ วัสดุอุปกรณ์ ให้ความสนับสนุนแก่บุคลากรห้องสมุด เพื่อส่งเสริมการใช้ห้องสมุดเป็นศูนย์วิชาการตามความต้องการของครู

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5 ในด้านการส่งเสริมการสอนและการใช้สื่อทัศนวัสดุประกอบการสอน พบว่า ครูมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูส่วนใหญ่ขาดทักษะและประสบการณ์ในการสอนในระดับอาชีวศึกษา จำนวนสื่อทัศนวัสดุในโรงเรียนมีไม่เพียงพอ และโรงเรียนได้จัดงบประมาณในการทำวัสดุอุปกรณ์น้อย ปัญหาเหล่านี้ ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาเห็นว่า จำนวนสื่อทัศนวัสดุในโรงเรียนมีไม่เพียงพอมีระดับปัญหาเฉลี่ยมากที่สุด อาจเป็นเพราะว่าโรงเรียนไม่ได้จัดงบประมาณในการจัดซื้อหรือไม่มีงบประมาณพอ แต่อย่างไรก็ตามแสดงให้เห็นว่าครูมีความต้องการใช้สื่อทัศนวัสดุประกอบการสอนอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยความต้องการพัฒนาทางวิชาการในด้านการส่งเสริมและการใช้สื่อทัศนวัสดุประกอบการสอนที่มีระดับความต้องการมาก และเป็นสิ่งที่สังเกตว่าครูต้องการให้มีศูนย์ปฏิบัติการด้านสื่อการเรียนการสอนมีค่าเฉลี่ยของความต้องการมากที่สุด อาจเป็นเพราะว่าครูเห็นความสำคัญในการใช้สื่อทัศนวัสดุประกอบการสอน เนื่องจากนักเรียนเรียนโดยการปฏิบัติมากกว่าจึงจำเป็นต้องใช้อุปกรณ์สื่อทัศนวัสดุในการสอน แต่อย่างไรก็ตามปัญหาที่พบก็เป็นที่น่าสนใจที่ผู้บริหารควรนำไปปรับปรุงแก้ไข ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของพรรณพิทย์ สุนันท์ลิขานนท์ ที่พบว่า โรงเรียนสังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคกลางส่วนใหญ่ขาดเงินซื้อวัสดุที่ใช้ทำสื่อการเรียน และจำนวนสื่อการเรียนไม่เพียงพอกับความต้องการ 10 และจากผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ครูมีความต้องการในด้านการส่งเสริมการสอนและการใช้สื่อทัศนวัสดุประกอบการสอนอยู่ในระดับมาก ปัญหาและความต้องการของครูดังกล่าวข้างต้นผู้บริหารควรได้จัดบริการสื่อทัศนวัสดุประกอบการสอนให้มากยิ่งขึ้น ทั้งนี้เพราะการใช้วัสดุประกอบการสอนที่เป็นรูปธรรมนั้น จะได้ผลดีและเข้าใจรวดเร็ว การสอนที่เป็นนามธรรมซึ่งไม่มีวัสดุอุปกรณ์ประกอบการสอนเลย และควรกระตุ้นครูให้เห็นประโยชน์ของการใช้วัสดุประกอบการสอนมากกว่าการสอนแบบบรรยายอย่างเดียว

3. การเปรียบเทียบปัญหาการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตการศึกษา 7

3.1 ปัญหาการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เมื่อจำแนกตามอายุการทำงาน แล้วพบว่า ครูที่มีอายุการทำงานต่างกันมีปัญหาการพัฒนาทางวิชาการต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ตั้งไว้ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูมีอายุ

การทำงานส่วนใหญ่อยู่ในระหว่าง 5 - 10 ปี ซึ่งแสดงว่าครูสอนในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาค่อนข้างจะอยู่ไม่นาน มักจะลาออก ซึ่งแตกต่างจากครูที่มีอายุการทำงานตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป ความกระตือรือร้นในการพัฒนาทางวิชาการอาจลดน้อยถอยลง ฉะนั้นความแตกต่างระหว่างอายุการทำงานของครูจึงมีปัญหการพัฒนาทางวิชาการแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีของ Maslow¹¹ ซึ่งครูมีอายุการทำงานต่ำกว่า 5 ปี และ 5 - 10 ปี ยังต้องมีความพยายามที่จะพัฒนาตนเองให้มีฐานะที่จะดำรงอยู่ในที่ที่ตนพึงพอใจสำหรับตัวเอง และยังต้องการแสวงหาความก้าวหน้าในโอกาสที่ควรจะเป็น จะเห็นได้จากครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษามีอายุส่วนใหญ่อยู่ในระหว่าง 30 - 45 ปี มีความต้องการพัฒนาทางวิชาการแตกต่างกันซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุวรรณ ศรีคุณ ที่ทำการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการที่มีต่อการพัฒนาทางด้านวิชาการของอาจารย์วิทยาลัยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า อาจารย์ที่มีอายุการทำงาน ต่างกันมีปัญหาไม่ต่างกันทุกด้าน¹²

3.2 ปัญหการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เมื่อแยกตามคุณวุฒิทางการศึกษา พบว่า ครูที่มีคุณวุฒิต่างกัน มีปัญหาในการพัฒนาทางวิชาการแตกต่างกัน ซึ่งยอมรับว่าเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูมีคุณวุฒิทางการศึกษาปริญญาตรีหรือสูงกว่าที่ทำการสอนอยู่ในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา มีความคาดหวังในการพัฒนาทางวิชาการที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับสภาพของโรงเรียนและการบริหารงานให้ครูมีความรู้สึกมั่นคงต่ออาชีพนี้เพียงใด ในขณะที่เดียวกันครูที่มีคุณวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีจะมีความต้องการพัฒนาทางวิชาการของตนเองให้สูงขึ้น เพื่อสนองความต้องการตามทฤษฎีของ Maslow ด้วยเหตุนี้ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่มีคุณวุฒิต่างกันย่อมมีปัญหการพัฒนาทางวิชาการแตกต่างกัน

3.3 ปัญหการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เมื่อแยกตามระดับชั้นที่สอน พบว่า ครูที่สอนในระดับชั้นต่างกันมีปัญหการพัฒนาทางวิชาการไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่ยอมรับว่าเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ตามข้อที่ 3 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาส่วนใหญ่สอนในระดับชั้น ปวช. และมีจำนวนคาบที่สอนมากอีกทั้งสามารถสอนได้หลายระดับ มีการสับเปลี่ยนระดับชั้นที่สอนทุกปีจึงไม่มีความรู้สึกว่าจะแตกต่างกัน อีกทั้งผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาต้องการประหยัดในเรื่องงบประมาณ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จึงอาจมีนโยบายให้ครูสามารถสอนได้ในหลายระดับในขณะที่เดียวกันได้ จากเหตุผลดังกล่าว ทำให้ครูที่สอนในระดับต่างกันมีพัฒนาการทางวิชาการไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุวรรณ ศรีคุณ¹³ ที่พบว่าอาจารย์วิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่สอนระดับชั้นต่างกันมีพัฒนาการอยู่ในลักษณะที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งค้านกับสมมติฐาน เช่นเดียวกัน

3.4 ปัญหาการพัฒนทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เมื่อจำแนกตามหมวดวิชาที่สอน พบว่า ครูที่สอนวิชาต่างกัน มีปัญหาในการพัฒนทางวิชาการแตกต่างกัน ซึ่งยอมรับว่าเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อที่ 4 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาส่วนใหญ่เป็นครูที่สอนในหมวดวิชาชีพ ซึ่งมีความสามารถเฉพาะด้านแตกต่างกันไปตามหมวดวิชาที่สังกัดอยู่ วิชาชีพแต่ละอย่างจะมีลักษณะของทักษะที่แตกต่างกัน เช่นวิชาประเภทพาณิชยกรรม ย่อมแตกต่างจากวิชาประเภทช่างอุตสาหกรรม เป็นต้น ส่วนครูที่สอนในหมวดวิชาสามัญ และสอนทั้งสองหมวด มีจำนวนน้อย แต่อย่างไรก็ดียอมรับวิธีการสอนที่แตกต่างกัน ฉะนั้นครูที่สอนหมวดวิชาที่แตกต่างกันจึงมีปัญหาในการพัฒนทางวิชาการแตกต่างกันด้วย

3.5 ปัญหาการพัฒนทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชน อาชีวศึกษา เมื่อจำแนกตามขนาดของโรงเรียน พบว่า ครูที่สอนในโรงเรียนขนาดต่างกันมีปัญหาในการพัฒนทางวิชาการแตกต่างกัน ซึ่งยอมรับว่าเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ตามข้อที่ 5 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนที่มีขนาดใหญ่มีความพร้อมด้านบุคลากร งบประมาณ อาคารสถานที่ สื่อวัสดุ อุปกรณ์การเรียนการสอนมากกว่าโรงเรียนที่มีขนาดกลาง และขนาดเล็กตามลำดับ โรงเรียนขนาดใหญ่ จึงสามารถส่งเสริมให้ครูพัฒนทางวิชาการได้ดีกว่า เพราะปัญหาและอุปสรรคในเรื่องบุคลากรมีน้อยกว่า ส่วนโรงเรียนที่มีขนาดกลาง และขนาดเล็ก อาจมีปัญหาในด้านงบประมาณและบุคลากรไม่พร้อมในการส่งเสริมและพัฒนาครูทางด้านวิชาการ ด้วยเหตุนี้ครูที่สอนในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีปัญหาในการพัฒนทางวิชาการแตกต่างกัน

4. การเปรียบเทียบความต้องการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนในเขตการศึกษา 7

4.1 ครูที่มีอายุการทำงานต่างกันมีความต้องการในการพัฒนทางวิชาการ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การแตกต่างกัน ซึ่งยอมรับว่าเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ตามข้อที่ 6 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูที่มีอายุการทำงานตั้งแต่ 5 - 10 ปี มีมากที่สุด ต้องการพัฒนาตนเองให้เจริญก้าวหน้าให้สูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีความต้องการของ Maslow¹³ ส่วนครูที่มีอายุการทำงานต่ำกว่า 5 ปี ซึ่งอาจจะมีความคิดว่าตนเองไม่มีความเชื่อมั่นที่จะอยู่ในโรงเรียนเอกชนต่อไปดังจะเห็นได้จากการที่ครูสอนโรงเรียนเอกชนลาออกแต่ละปีมีความถี่สูง ส่วนใหญ่จะมีอายุการทำงานต่ำกว่า 5 ปี ตามการวิจัยของ พา โชยเดช¹⁴ ซึ่งไม่สอดคล้องกับการวิจัยของ สุวรรณี ศรีคุณ¹⁵ ที่พบว่า อาจารย์วิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มีอายุราชการต่างกันมีการพัฒนาทางวิชาการไม่แตกต่างกัน

4.2 ครูที่มีคุณวุฒิต่างกัน มีความต้องการในการพัฒนาทางวิชาการไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่ยอมรับว่าเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ตามข้อที่ 7 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูที่มีคุณวุฒิต่างกัน มีความต้องการในการพัฒนาทางวิชาการมากในทุกด้านเหมือนกัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าครูที่มีคุณวุฒิต่างกันพยายามเพื่อพัฒนาตนเองและกระตือรือร้นอยู่เสมอเพื่อเป้าหมายในอนาคตข้างหน้าเหมือนกัน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีความต้องการของ Maslow¹⁶ ที่ได้สร้างทฤษฎีลำดับความต้องการของมนุษย์ไว้

4.3 ครูที่สอนระดับชั้นต่างกัน มีความต้องการในการพัฒนาทางวิชาการไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่ยอมรับว่าเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ตามข้อที่ 6 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูไม่ว่าจะสอนระดับชั้นใดก็ตามต่างก็พยายาม และกระตือรือร้นที่จะพัฒนาทางวิชาการและพัฒนาตนเองอย่างมากในทุก ๆ ด้าน เพื่อความมั่นคงก้าวหน้าในการงานอาชีพของตน ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลงานการวิจัยของ สุวรรณี ศรีคุณ¹⁷ ที่พบว่า อาจารย์วิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่สอนระดับชั้นต่างกันมีความต้องการด้านวิชาการ ไม่แตกต่างกัน

4.4 ครูที่สอนหมวดวิชาต่างกัน มีความต้องการในการพัฒนาทางวิชาการแตกต่างกัน ซึ่งยอมรับว่าเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ตามข้อที่ 9 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ

อาจเป็นเพราะครูไม่ว่าจะสอนในโรงเรียนที่มีขนาดเล็ก ขนาดกลาง หรือขนาดใหญ่ ต่างก็มี ความกระตือรือร้นที่จะพัฒนาทางวิชาการ และพัฒนาตนเองให้ทันสมัย ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพสังคม เศรษฐกิจและเทคโนโลยี ซึ่งการพัฒนาตนเองของครูจะทำให้เกิดประโยชน์ทั้งโดยส่วนตัว และโดยส่วนรวมนั้นหมายถึง โรงเรียนก็จะได้บุคลากรที่มีคุณภาพในการสอน และได้ผู้สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนที่มีคุณภาพสูงส่งคม เพื่อสร้างชื่อเสียงแก่ครูและโรงเรียนต่อไป

สรุปผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในเขตการศึกษา 7 มีปัญหาการพัฒนาทางวิชาการทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง และมีความต้องการพัฒนาทางวิชาการ 5 ด้าน คือ ด้านการส่งเสริมการให้ครูมีโอกาสไปศึกษาต่อ ด้านการจัดประชุม อบรม สัมมนาทางวิชาการ ด้านการส่งเสริมงานวิจัยและการพิมพ์เผยแพร่คู่มือการสอน ด้านการส่งเสริมการใช้ห้องสมุดให้เป็นศูนย์วิชาการ และด้านการส่งเสริมการสอนและการใช้สอทัศน์วัสดุประกอบการสอน อยู่ในระดับมาก แสดงว่าครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาส่วนใหญ่มีความกระตือรือร้นที่จะพัฒนาตนเอง และพร้อมที่จะร่วมมือกับโรงเรียนในการพัฒนาทางวิชาการ เพื่อให้บุคลากรมีคุณภาพและให้การอาชีวศึกษาของเอกชนมีคุณภาพและมาตรฐานที่ดี เพียงแต่ผู้บริหารสนใจให้ครูได้มีโอกาสพัฒนาทางวิชาการ โดยการสนับสนุนทั้งในด้านงบประมาณ อุปกรณ์ และบำรุงขวัญกำลังใจให้ครู กิดความเชื่อมั่นในอาชีพและสถานศึกษาที่ครูกำลังทำการสอนอยู่

ในการเปรียบเทียบปัญหาและความต้องการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 7 พบว่า ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่มีอายุการทำงานต่างกัน สอนในระดับชั้นที่ต่างกัน สอนหมวดวิชาที่ต่างกันและสอนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีปัญหาการพัฒนาทางวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ มีเพียงข้อเดียวที่ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้คือ ครูที่มีคุณวุฒิต่างกันมีปัญหาในการพัฒนาทางวิชาการไม่แตกต่างกัน ซึ่งอาจเป็นเพราะไม่มีความเชื่อมั่นที่จะอยู่ในโรงเรียนเอกชนต่อไปเหมือน ๆ กัน ความรู้สึกเหล่านี้ผู้บริหารควรแก้ไขให้ครูเกิดความเชื่อมั่นและมั่นคงในอาชีพและรายได้ในการดำรงชีวิตในสังคมอย่างมีความสุข ส่วนผล

การเปรียบเทียบความต้องการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา พบว่า เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ครูที่มีอายุการทำงานต่างกันมีความต้องการพัฒนาทางวิชาการต่างกัน ครูที่มีคุณวุฒิต่างกันมีความต้องการพัฒนาทางวิชาการแตกต่างกัน และครูที่สอนหมวดวิชาต่างกันมีความต้องการพัฒนาทางวิชาการต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ 3 ข้อ ส่วนที่ไม่ยอมรับว่าเป็นไปตามสมมติฐานคือ ครูที่สอนระดับชั้นต่างกัน และครูที่สอนในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกันมีความต้องการพัฒนาทางวิชาการไม่แตกต่างกัน จากผลของการวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบปัญหาและความต้องการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา อันจะเป็นประโยชน์ให้กับโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาโรงเรียนเขตการศึกษาอื่น ๆ ได้นำผลการวิจัยนี้ไปวางแผนดำเนินโครงการการพัฒนาทางวิชาการของครูในโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับความต้องการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่จะพัฒนาตนเอง ทำให้บุคลากรมีคุณภาพ โรงเรียนมีมาตรฐานดีขึ้น ซึ่งเป็นเป้าหมายสำคัญในการจัดการอาชีวศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน(สช.) อย่างไรก็ตามผลการวิจัยครั้งนี้ยังเป็นประโยชน์ต่อสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนโดยตรงที่จะวางแผนและจัดโครงการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในระดับประเทศได้ อันเป็นเป้าหมายสำคัญและสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลในปัจจุบัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะต่อไปนี้ ผู้วิจัยได้ผลการวิจัยครั้งนี้ เป็นหลักในการเสนอแนะโดยแบ่งข้อเสนอแนะออกเป็น 2 ประเด็นคือ

1. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน และสมาคมโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาแห่งประเทศไทยในฐานะที่เป็นองค์กรที่มีบทบาทสำคัญต่อการส่งเสริม สนับสนุนพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ควรจะได้ร่วมมือกันส่งเสริมให้ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาได้มีโอกาสศึกษาต่อ เพื่อพัฒนาตนเองให้มีคุณวุฒิสู่สูงตามความต้องการของครูโดยขยายไปตามแหล่งสถาบันทางการศึกษา กรุงเทพมหานครหรือมหาวิทยาลัยในต่างจังหวัดให้ครูต่างจังหวัดได้มีโอกาสศึกษาต่อในสถาบันใกล้บ้าน เป็นการลดค่าใช้จ่ายและประหยัดงบประมาณของทางโรงเรียน นอกจากนี้แล้วควรสนับสนุนจัดการอบรมสัมมนาครู

ทางวิชาการโดยมุ่งเน้นในการพัฒนาทางวิชาการครูโรงเรียนเอกชนแต่ละสาขาให้กระจายไปตามจังหวัดให้มากขึ้น ส่งเสริมให้โรงเรียนจัดการนิเทศการสอนภายในโรงเรียนโดยให้หน่วยศึกษานิเทศก์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนมีบทบาทในการติดตามผลและให้การอบรมสัมมนาตามจังหวัดต่าง ๆ นอกจากนี้แล้วสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนควรจัดทำเอกสารในเรื่องหลักสูตร การประเมินผลการเรียนการสอนวิธีการสอนในรูปแบบต่าง ๆ ส่งไปให้กับโรงเรียนต่าง ๆ เพื่อให้ครูได้ศึกษาเป็นคู่มือการสอน และสนับสนุนให้งบประมาณในการทำงานวิจัยของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา แสดงผลงานของครูออกเผยแพร่กับสื่อมวลชน โดยที่โรงเรียนไม่ต้องรับภาระในเรื่องการจัดงบประมาณในการเผยแพร่สิ่งเหล่านี้

2. ในระดับของโรงเรียนควรตระหนักถึงภาระหน้าที่รับผิดชอบที่จะต้องพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาให้มีคุณภาพ เทียบเท่าหรือสูงกว่าโรงเรียนในภาครัฐบาล โดยการสนับสนุนให้ครูได้มีโอกาสศึกษาต่อ ให้มีคุณภาพสูงขึ้น จัดงบประมาณให้ในส่วนหนึ่งอย่างจริงจังและทั่วถึงกัน เชิญวิทยากรที่มีประสบการณ์ในด้านการสอนและประสบผลสำเร็จในธุรกิจที่ตรงกับสาขาวิชาที่เปิดสอนมาให้ความรู้โดยการ อบรม สัมมนาครูอย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอ จัดสรรงบประมาณเพื่อพัฒนาปรับปรุงวัสดุอุปกรณ์ที่ทันสมัยและทันกับเทคโนโลยีในปัจจุบันและอนาคต สนับสนุนให้ครูมีโอกาสดำเนินงานวิจัยและจัดพิมพ์คู่มือการสอนด้วยตนเอง โดยมีค่าตอบแทนพอสมควร จัดสรรงบประมาณซื้อหนังสือ เอกสารตำราเรียน เพื่อปรับปรุงห้องสมุดให้ได้มาตรฐานหรือสูงกว่ามาตรฐานขั้นต่ำที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนกำหนด

3. ในส่วนของครูควรตระหนักถึงความรับผิดชอบที่ต้อง เป็นผู้ถ่ายทอดความรู้และทักษะต่าง ๆ ให้กับนักเรียน จึงควรต้องกระตือรือร้นพัฒนาตนเองอยู่เสมอ โดยการหาโอกาสศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น และหาความรู้ใหม่ ๆ เพิ่มเติมเพื่อให้ทันกับเทคโนโลยีสมัยใหม่ อีกทั้งปรับปรุงเปลี่ยนวิธีการสอนให้สอดคล้องกับอุปกรณ์การสอนที่ทันสมัย หาโอกาสเข้ารับการอบรมและสัมมนาทางวิชาการทั้งที่ของโรงเรียนหรือหน่วยราชการจัดขึ้น กระตือรือร้นที่จะเขียนตำราและพิมพ์เผยแพร่คู่มือการสอนต่าง ๆ อีกทั้งติดตามข่าวสารโดยการอ่านตำราหรือวารสาร หนังสือพิมพ์ เพื่อพัฒนาตนเองอยู่เสมอ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาปัญหา และความต้องการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา โดยเปรียบเทียบปัญหา และความต้องการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในเขตการศึกษา 7 ผลการวิจัยที่ได้เป็นเพียงการตอบคำถามบางส่วนของตัวเอง และความคิดเห็นในเรื่องการพัฒนาทางวิชาการของโรงเรียนที่ครูปฏิบัติงานสอนอยู่ และเป็น การศึกษาวิจัยจากครูเพียงด้านเดียว

สำหรับข้อเสนอแนะเพื่อวิจัยในอนาคต ควรจะมีการวิจัยในเรื่องต่อไปนี้

1. การวิจัยในลักษณะเดียวกัน แต่ใช้จำนวนสถานศึกษาที่มีจำนวนมากขึ้น เพื่อให้ได้ผลจากการศึกษาตัวครูในจำนวนมากขึ้น
2. การวิจัยในลักษณะเดียวกัน แต่วิเคราะห์ทางด้านสถาบันนิติหรือผู้บริหารโรงเรียน และบุคลากรตัวครูด้วย เพื่อจะได้ผลการเปรียบเทียบข้อมูล 2 ทาง แล้วนำผลการวิจัยมาปรับปรุงงานพัฒนาบุคลากรในโรงเรียนต่อไป
3. การวิจัยเพื่อเปรียบเทียบปัญหา และความต้องการพัฒนาทางวิชาการระหว่างสถาบันการศึกษาระดับอาชีวศึกษาของ เอกชนกับสถาบันการศึกษาระดับอาชีวศึกษาของรัฐ

เชิงอรรถ

¹มาลี วิษณุกุล, "ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์เกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษา," รวมบทความวิจัยวิทยานิพนธ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2525 (กรุงเทพมหานคร : ม.ป.ท., 2525), หน้า 60.

²สุนทร สุนันทชัย, "การส่งเสริมความรู้ของครู," คู่มือครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษา (กรุงเทพมหานคร : หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา, 2517), หน้า 225.

³มาลี วิษณุกุล, สิ่งที่ได้เอามาแล้ว, หน้า 60.

⁴ลลิตี สายหล้า, "ปัญหาการปฏิบัติงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2524 ประเภทวิชาคหกรรมของวิทยาลัยอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ," รวมบทความวิจัยทางการศึกษาและการวิจัยที่เกี่ยวกับการศึกษา 2532 (กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรีร่วมกับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2532), หน้า 1520.

⁵ธิดา หอวัฒนกุล, "การจัดการนิเทศการศึกษาในโรงเรียนราชภัฏอาชีวศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ," รวมบทความวิจัยวิทยานิพนธ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2524 (กรุงเทพมหานคร : ม.ป.ท., 2524), หน้า 139.

⁶วิลาวัณย์ ดันวัฒนพงษ์, "ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนราชภัฏอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ," รวมบทความวิจัยวิทยานิพนธ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2524 (กรุงเทพมหานคร : ม.ป.ท.,

2524), หน้า 184.

เอกสารนี้สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. ลิทธิ์ สายหล้า, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 1519.

8. เรื่องเดียวกัน, หน้า 1520.

9. เกรียงศักดิ์ สังข์ชัย, "การศึกษาเปรียบเทียบสภาพห้องสมุดโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษาและอาชีวศึกษากับเกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำของห้องสมุดโรงเรียนของกระทรวงศึกษาธิการ," วารสารกองทุนสงเคราะห์ 3(25) : 46 ; เมษายน, 2533.

10. พรหมทิพย์ สุนันท์ลิขานนท์, "เปรียบเทียบความต้องการและปัญหาการใช้สื่อการสอนของครู-อาจารย์เกษตรในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาและวิทยาลัยเกษตรกรรม สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในภาคกลาง," รวมบทความวิทยานิพนธ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ปีการศึกษา 2528 (กรุงเทพมหานคร : ม.ป.ท., 2528), หน้า 36.

11. Abraham H. Maslow, Motivation and Personality (New York: Harper and Brothers, 1954), p. 411.

12. สุวรรณี ศรีคุณ "ปัญหาและความต้องการพัฒนาด้านวิชาการของอาจารย์วิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือ," ปริศนาวิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2521, หน้า 87.

13. Abraham H. Maslow, loc.cit.

14. พา ไซยเดช, "ความสัมพันธ์ระหว่างผู้บริหารโรงเรียนราษฎร์กับครูโรงเรียนราษฎร์," วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2514, หน้า 87.

¹⁵สุวรรณี ศรีคุณ, สิ่งที่ย่างมาแล้ว, หน้า 87.

¹⁶Abraham H. Maslow, loc.cit.

¹⁷สุวรรณี ศรีคุณ, เรื่องเดียวกัน, หน้าเดียวกัน.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

กรมสามัญศึกษา, หน่วยศึกษานิเทศก์. สรุปรงานของหน่วยงานศึกษานิเทศก์ ปีงบประมาณ 2526.

กรมอาชีวศึกษา. แผนพัฒนาอาชีวศึกษาระยะที่ 6, พ.ศ. 2530 - 2534. กรุงเทพมหานคร: กองแผนงาน กรมอาชีวศึกษา, 2529.

กัญญา ทศนสุวรรณ. "การบริหารบุคลากรในสถานศึกษาพยาบาลในกรุงเทพฯ," บรรณานุกรมสรุปความ. กรุงเทพมหานคร, ม.ป.ป..

เกรียงศักดิ์ สังข์ชัย. "เปรียบเทียบสภาพห้องสมุดโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญและอาชีวศึกษากับเกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำของห้องสมุดโรงเรียนของกระทรวงศึกษาธิการ," วารสารกองทุนสงเคราะห์. 3 (25) : 46 ; เมษายน 2533.

โกศล เพ็ชรสุวรรณ. "กลยุทธ์ในการพัฒนาคุณภาพและการใช้กำลังคนระดับอาชีวศึกษา," เอกสารประกอบการสัมมนาเพื่อความร่วมมือระหว่างผู้บริหารอาชีวศึกษาและเทคนิคศึกษาผู้บริหารสถานประกอบการและองค์การเอกชน. ระหว่างวันที่ 15 - 16 มีนาคม 2534. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 5, พ.ศ. 2527 - 2529. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์พัฒนาศึกษาจำกัด, 2524.

คณะทำงานพัฒนาการเรียนการสอน. "มโนทัศน์ด้านการพัฒนาอาจารย์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์," เอกสารประกอบการสัมมนา ฝึกอบรมทางการเรียนการสอนครั้งที่ 2 ๗ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2523.

เอกสารนี้เป็นเอกสารทงสงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จินตนา กระแสชัย. "ปัญหาใช้ทรัพยากรห้องสมุด เพื่อการเขียนตำราของคณาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒวิทยาเขตพิษณุโลก," วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.

ชำนาดู เงินทอง. "งานบริหารงานวิชาการของโรงเรียนราชฤกษ์ระดับประถมศึกษาในกรุงเทพมหานคร," วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521.

ช่อม มงคล. "มหาวิทยาลัยกับความต้องการกำลังคน." วารสารการศึกษาแห่งชาติ. ธันวาคม 2519 – มกราคม 2520.

ชิต บุรีโสดม. "การบริหารงานบุคคลของวิทยาลัยครูในประเทศไทย," วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522.

ชูชัย รัตนิกุญพงษ์. "การพัฒนาคณาจารย์ในโรงเรียนมัธยมสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร," รวมบทความวิทยานิพนธ์ปีการศึกษา 2525. ม.ป.ท., 2527.

ชาลี มณีศรี. การนิเทศการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : อมรการพิมพ์, 2521.

ฉัตรพงษ์ เจริญพิทย์. วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย. พิษณุโลก : แผนกเอกสารและการพิมพ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก, 2526. (เอกสารอัดสำเนา)

ดิน ปรัชญพฤทธิ. ทฤษฎีองค์การ. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2527.

ทองกษัตริย์ วิชโรทยาน. "การพัฒนาบุคลากรของสถานศึกษาพยาบาลในประเทศไทย," วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทิพารรณ ลิตลรัศมี. "โครงการพัฒนาคณาจารย์ของวิทยาลัยครูลำปาง," วิทยานิพนธ์
ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522.

ทัศนีย์ ขวัญสุวรรณ. "การสำรวจความต้องการในการใช้บริการห้องสมุดของอาจารย์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่," วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2521.

ธิดา หอวัฒนกุล. "การจัดการนิเทศก์การศึกษาในโรงเรียนราษฎร์อาชีวศึกษาหลักสูตร
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ," รวมบทความวิทยานิพนธ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการ
ศึกษา 2524.

บุญทัน เป่าเจริญ. "ปัญหาความต้องการของครูองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายและ
พะเยา ที่สัมพันธ์กับการปรับปรุงหลักสูตรและการให้บริการของวิทยาลัยครู เชียงราย
แก่ครูประจำการ," ปริศนาวิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2521.

ปกรณ อังศุสิงห์. "สถานะและสวัสดิการของอาจารย์มหาวิทยาลัย," ใน รายงานการ
สัมมนาวิทยาลัย ครั้งที่ 2 การบริหารงานมหาวิทยาลัย, 2510.(เอกสารจัด
สำเนา)

ประสิทธิ์ ธรรมประสิทธิ์. "การส่งเสริมครูประจำการระดับมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา
6 : ความต้องการของครู การปฏิบัติการและปัญหา," ปริศนาวิทยานิพนธ์การ
ศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520.

ปิยะดา ชูดวงค์และนิพนาท โอฬารารุณี. "พฤติกรรมทางธุรกิจ." กรุงเทพมหานคร:
บางกอกพิมพ์, 2527.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปลัดกระทรวง, สำนักงาน. โครงการวิจัยการเปลี่ยนแปลงความต้องการทางการศึกษา
ของประชาชนในการพัฒนาชนบท.งานวิจัยเศรษฐกิจการศึกษาของแผนงาน เอกสาร
ประกอบการประชุมชี้แจงนักวิจัยส่วนภูมิภาค วันที่ 13 - 15 พฤษภาคม 2530.

ไพฑูรย์ สีนลารัตน์. "การพัฒนาอาจารย์ในประเทศสหรัฐอเมริกา," อุดมศึกษา.
พฤษภาคม, 2525.

พรหมทิพย์ สุนันท์ลีกันนท์. "เปรียบเทียบความต้องการและปัญหาการใช้สื่อการสอนของ
ครูอาจารย์เกษตรในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญและวิทยาลัยเกษตรกรรม
สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคกลาง," รวมบทความวิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยเกษตร
ศาสตร์ ปีการศึกษา 2525, 2528.

พา ไชยเดช. "ความสัมพันธ์ระหว่างผู้บริหารโรงเรียนราษฎร์กับครูโรงเรียนราษฎร์,"
วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2514.

มาลี วิษณุกุล. "ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ เกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรใน
วิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษา," รวมบทความวิทยานิพนธ์ ปีการศึกษา 2525.
ม.ป.ท., 2525.

เมธี บิลันธนานนท์. การบริหารงานบุคคลในวงการศึกษา. กรุงเทพมหานคร :
โอเดียนสโตร์, 2523.

รัตนา สุขปรกติ. "การพัฒนาอาจารย์ด้านวิชาการในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ,"
ปริศญาวิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2528.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รัตนา เตชะวาล์พุด. "การศึกษาสภาพและการดำเนินงานห้องสมุดวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทย," วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520.

เรืองศักดิ์ กล่ำสกุล. "การบริหารบุคลากรของครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิษณุโลก," วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก, 2523.

วิจิตร วรุตบางกูร, กาญจนา ศรีสิทธิ์, และสุพิชญา อีระกุล. นิเทศก์การศึกษา. สมุทรปราการ : ขนิษฐาการพิมพ์และโฆษณา, 2520.

วิลาวัลย์ ตันวัฒนพงษ์. "ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนราษฎร์ อาชีวศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียง," รวมบทความวิทยานิพนธ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2524, 2524.

วีระชัย สันตินรนนท์, และคนอื่น ๆ. รายงานการนิเทศก์การศึกษา. 2525.

วัลลภ ภูโชติ. "สภาพและความต้องการใช้สื่อการสอนของครูโรงเรียนผู้นำ การใช้หลักสูตรในระดับมัธยมศึกษา," รวมบทความวิทยานิพนธ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปี 2527, 2527.

สถาพร ทัตวงศ์. "การวิเคราะห์สถานภาพและความต้องการใช้สื่อการสอนของอาจารย์สาขาวิทยาศาสตร์ ในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์," รวมบทความวิทยานิพนธ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2527, 2527.

สมคิด แก้วสนธิ. "ทัศนะเกี่ยวกับการพัฒนาอาจารย์," เอกสารประกอบการสัมมนาโครงการเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาตให้มาใช้ประโยชน์โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การพัฒนาคณาจารย์ด้านการเรียนการสอน, ข่าวสารหน่วยพัฒนาคณาจารย์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520.

สมสรวง พกติกุล. "บทบาทผู้บริหารและความคาดหวังของบรรณารักษ์ในการบริหารงานห้องสมุดในวิทยาลัย," วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522.

สุนทร สุนันท์ชัย. "การส่งเสริมความรู้ของครู," คู่มือครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษา, กรุงเทพมหานคร : หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญฯ, 2517.

สุวรรณ นรพิภคร์. "การบริหารบุคลากรของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาในลำนภูมิภาคสังกัดกรมสามัญกระทรวงศึกษาธิการ ด้านการพัฒนาบุคลากร," ปริศณานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒพิชญโลก, 2524.

สุวรรณ ศรีคุณ. "ปัญหาและความต้องการ การพัฒนาด้านวิชาการของอาจารย์ในวิทยาลัยครู ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ," ปริศณานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2521.

สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. การศึกษาผู้ใหญ่สำหรับประเทศกำลังพัฒนา. 2524.

สิทธิ สายหล้า. "ปัญหางานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2524 ประเภทวิชาคหกรรมของวิทยาลัยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ," รวมบทคัดย่อการวิจัยทางการศึกษาและการวิจัยที่เกี่ยวกับการศึกษา 2532, กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานนายกรัฐมนตรีร่วมกับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2532.

Best, John W. Research in Education. Englewood Cliffs, New Jersey :

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Prentice Hall, Inc., 1959.

Chester, Nolte M. An Introduction to School Administration Select Reading. New York: The Macmillan Company, 1966.

Guff, Jerry G. Toward Faculty Renewal. California: Jessey-Case, 1975.

Maslow, Abraham H. Motivation and Personality. New York: Harper and Brothers, 1954.

Prires, Edward A. Student Teaching Practices in Primary Teacher Training Institution in Asia. Bangkok: UNESCO Regional Office for Education in Asia, 1967.

Unruh, Adolph and Harold E. Turner. Supervision for Change and Change Innovation. Boston: Houghton Mifflin Company, 1970.

Castetter, William B. The Personnel Function in Education Administration. New York: Macmillan Publish Co., Inc., 1976.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทน 1507.3/ว.15

บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า

เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถนนเลอทองกรุง

เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

20 ธันวาคม 2532

เรื่อง) ขอความร่วมมือให้บัณฑิตวิทยาลัย กับข้อมูลเกี่ยวกับการวิจัย

เรียน) เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และ

ด้วยนายวิชาญ สิงหนาท เป็นหนึ่งในภาคีสถิตยศาสตร์อุตสาหกรรมมหานิติศาสตร์
การบริหารอาชีวศึกษา ของบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลัง
ทำการวิจัยเพื่อเรียบเรียงวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาค้นคว้าหาความต้องการในการพัฒนาการของครูโรงเรียน
เอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 7"

จึงเรียนมาเพื่อขอความร่วมมือและอำนวยความสะดวกให้บัณฑิตวิทยาลัย กับข้อมูลเกี่ยวกับการวิจัย
ในสถานศึกษาสังกัดของท่าน ดังต่อไปนี้

1. เทคโนโลยีชื่อการนิเทศน์โลก	2. บริหารธุรกิจและเทคโนโลยีนิเทศน์โลก	3. เทคโนโลยีไทยสุริยะนิเทศน์โลก
4. บริหารธุรกิจนิเทศน์การ	5. นิเทศน์การเกษตรสารคดี	6. เทคโนโลยีไทยสุริยะเกษตรสารคดี
7. สหกรณ์สารคดีนิเทศน์การ	8. นิเทศน์การวิจัยวิทยานิเทศน์การเกษตรสารคดี	9. บริหารธุรกิจเกษตรสารคดี
10. เทคโนโลยีศาสตร์	11. เทคโนโลยีอาชีวศึกษาคณะเทคโนโลยี	12. นิเทศน์การสุโขทัย
13. อุดมคติเทคโนโลยี	14. นิเทศน์เมธีไปทีเทคโนโลยี	

หวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์เป็นอย่างดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้เป็นอย่างยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายเมธี บิณยานนท์)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3287320-9 ต่อ 393

ที่ ศธ 1007/ 031

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน
กระทรวงศึกษาธิการ กทม. 10300

จ 7 ธันวาคม 2532

เรื่อง ขอบความร่วมมือในการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้รับใบอนุญาต ครูใหญ่โรงเรียน

ด้วย นายรังษี สังฆพรหม นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาการบริหาร
อาชีวศึกษา ของบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำการวิจัย
เพื่อเรียนปริญญาโท เรื่อง "การศึกษาความห้วงการพัฒนาวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา
เขตการศึกษา 7" มีความประสงค์จะขอเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับครูในโรงเรียนนี้

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดอนุญาตให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการ
วิจัยด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้เป็นอย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

(นายเข้ม แก้วยศ)

ผู้อำนวยการกองนโยบายและแผน

กองนโยบายและแผน

โทร. 2828654

แบบสอบถาม

สภาพปัญหาและความต้องการพัฒนาทางวิชาการของครู
ในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา สังกัดคณะกรรมการ
การศึกษาเอกชน ในเขตการศึกษา 7

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามนี้มีความประสงค์จะสำรวจปัญหาและความต้องการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา
  2. ผลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามนี้จะนำไปใช้เป็นข้อมูลในการวิจัยเท่านั้น คำตอบของท่านไม่มีผลกระทบต่อการทำงานของท่านแต่อย่างใด และข้อมูลเหล่านี้จะเก็บเป็นความลับ ฉะนั้น โปรดตอบคำถามให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงตามที่ท่านประสบ หรือตามความต้องการของท่านให้มากที่สุด
  3. ข้อควรระวังในการตอบ ในการตอบแบบสอบถาม โปรดตอบทุกข้อ ในแต่ละข้อขอให้ตอบเพียงช่องเดียวเท่านั้น
- ตัวอย่างการตอบแบบสอบถาม

	ข้อความถาม	ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มีเลย
0	ไม่มีเวลา เนื่องจากต้องปฏิบัติงานสอนและงานอื่น ๆ มาก.....	.../..	.....	.....	.....	.....

จากตัวอย่าง แสดงว่า ท่านคิดว่าตัวเองมีปัญหามากที่สุด ท่านจึงกาเครื่องหมาย

/ ในช่องมากที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 4 ตอนด้วยกัน คือ

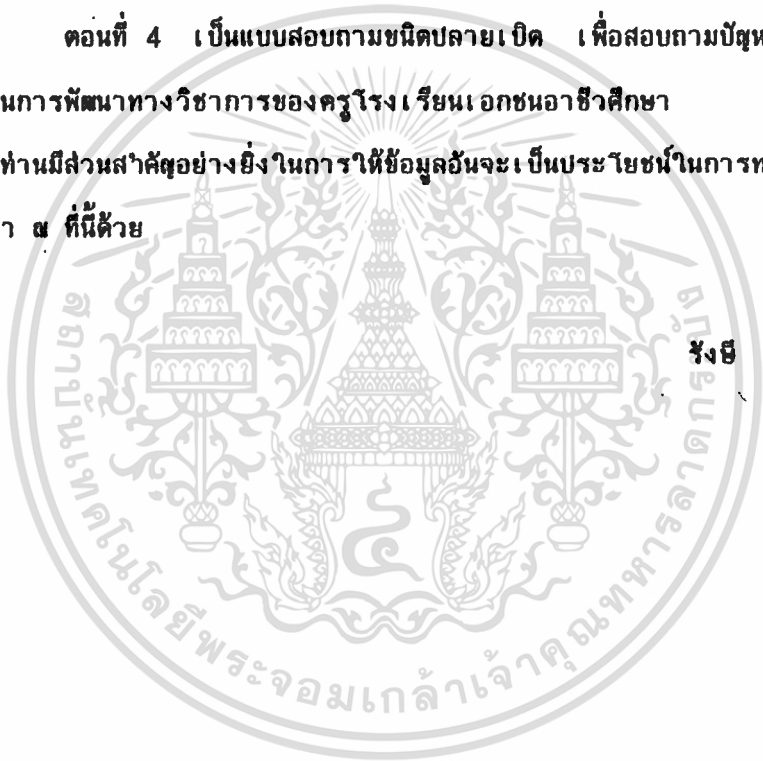
ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามปัญหาการพัฒนารายวิชาการศึกษาของครูโรงเรียน
เอกชนอาชีวศึกษา

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามความต้องการพัฒนารายวิชาการศึกษาของครู
โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามชนิดปลายเปิด เพื่อสอบถามปัญหาและข้อเสนอแนะในการพัฒนารายวิชาการศึกษาของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา

ท่านมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการให้ข้อมูลอันจะเป็นประโยชน์ในการทำวิจัยครั้งนี้
ขอขอบคุณมา ณ ที่นี้ด้วย

รังษี สังฆพรหม

แบบสอบถามตอนที่ 1สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามคำชี้แจง

โปรดกาเครื่องหมาย / ลงใน [ ] หน้าข้อความ หรือเติมข้อความลงใน
ช่องว่างที่ท่านเห็นว่าตรงกับสภาพความเป็นจริงของตัวท่านที่สุด

โรงเรียนที่ท่านปฏิบัติงานสอนอยู่ชื่อ _____

ตั้งอยู่ที่ตำบล _____ อำเภอ _____ จังหวัด _____

เปิดสอนประเภทวิชา _____

1. เพศ

[ ] ชาย

[ ] หญิง

2. อายุ

[ ] ต่ำกว่า 25 ปี

[ ] 25 - 35 ปี

[ ] 36 - 45 ปี

[ ] มากกว่า 45 ปีขึ้นไป

3. อายุการทำงาน (นับจากเริ่มทำงานอยู่ในโรงเรียนนี้จนถึงปีปัจจุบัน 2532)

[ ] ต่ำกว่า 5 ปี

[ ] 5 - 10 ปี

[ ] 10 ปีขึ้นไป

4. วัสดุสูงสุด

- [ ] ต่ำกว่าปริญญาตรี
- [ ] ปริญญาตรี
- [ ] ปริญญาโท
- [ ] ปริญญาเอก

5. ระดับชั้นที่ท่านสอน

- [ ] ปวช.
- [ ] ปวท.
- [ ] ปวส.

6. หมวดวิชาที่ท่านสอนอยู่ในปัจจุบัน

- [ ] หมวดวิชาชีพ
- [ ] หมวดวิชาสามัญ
- [ ] สอนทั้ง 2 หมวด

ตอนที่ 2

แบบสอบถามปัญหาเกี่ยวกับการพัฒนาครู

ด้านวิชาการ

คำชี้แจง

โปรดกาเครื่องหมาย / ลงในช่องขวามือของท่านเพียงช่องเดียว ให้ตรงกับ
ปัญหาที่ท่านประสบมากที่สุด

ชื่อ	ข้อความถาม	ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มีเลย
	ก. <u>ปัญหาด้านการส่งเสริมให้ครูศึกษาต่อ</u> <u>ปัญหาด้านสถานศึกษา</u>					
1	เจ้าของโรงเรียนไม่สนับสนุนให้ครูลาศึกษาต่อ	.....	.....	.....	.....	.....
2	สถานที่ศึกษาต่อส่วนใหญ่อยู่นอกกรุงเทพฯ ซึ่งเป็นอุปสรรคในการเดินทาง	.....	.....	.....	.....	.....
3	สาขาวิชาที่ต้องการศึกษาต่อไม่ตรงกับความต้องการของโรงเรียน	.....	.....	.....	.....	.....
4	เนื้อหาวิชาที่ต้องการให้ศึกษาไม่ตรงกับพื้นฐานของท่าน	.....	.....	.....	.....	.....
5	สถาบันที่จะศึกษาต่อไปเปิดสาขาวิชาที่ไม่ตรงกับพื้นฐานของท่าน	.....	.....	.....	.....	.....
6	โรงเรียนจัดคาบให้สอนมากเกินไปทำให้ไม่มีเวลาศึกษาต่อ	.....	.....	.....	.....	.....

ข้อ	ข้อความ	ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มีเลย
<u>ปัญหาด้านส่วนตัว</u>						
7	ไม่สามารถจัดแบ่งเวลาไปศึกษาต่อได้	.....	.....	.....	.....	.....
8	สุขภาพร่างกายเป็นอุปสรรคต่อการศึกษาต่อ	.....	.....	.....	.....	.....
9	อายุทำให้เกิดปัญหาในการศึกษาต่อ	.....	.....	.....	.....	.....
10	ครอบครัวเป็นอุปสรรคต่อการศึกษาต่อ	.....	.....	.....	.....	.....
11	การเงินเป็นอุปสรรคในการศึกษาต่อ	.....	.....	.....	.....	.....
12	ไม่สามารถสอบเข้าศึกษาต่อในสาขาที่ตน ถนัด	.....	.....	.....	.....	.....
<u>ข. ปัญหาด้านการจัดประชุม อบรม สัมมนา</u>						
<u>แก่ครู</u>						
1	ครูไม่เห็นประโยชน์ที่จะได้รับในวิชาที่รับ การอบรม สัมมนา	.....	.....	.....	.....	.....
2	โรงเรียนไม่เคยส่งเข้ารับการอบรม หรือ สัมมนาด้านวิชาการ	.....	.....	.....	.....	.....
3	ขาดวิทยากรที่ให้การอบรมหรือสัมมนาที่มี ความรู้และประสบการณ์	.....	.....	.....	.....	.....
4	โรงเรียนไม่มีการจัดโครงการอบรม สัมมนา หรือออกไปศึกษาดูงาน หรือเยี่ยม ชมกิจการในหน่วยงานต่าง ๆ ไว้	.....	.....	.....	.....	.....
5	ขาดการนิเทศการสอนภายในโรงเรียน	.....	.....	.....	.....	.....

ข้อ	ข้อความ	ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มีเลย
6	มองไม่เห็นประโยชน์ในการนิเทศการสอน	.....	.....	.....	.....	.....
7	การจัดประชุม อบรม สัมมนา แต่ละครั้งได้ เนื้อหาสาระทางวิชาการน้อย	.....	.....	.....	.....	.....
ค. <u>ปัญหาการส่งเสริมงานวิจัยและการพิมพ์ เผยแพร่คู่มือการสอน</u>						
1	ขาดความรู้และทักษะเกี่ยวกับงานวิจัย	.....	.....	.....	.....	.....
2	ไม่เคยสนใจอ่านงานวิจัยทางการศึกษา	.....	.....	.....	.....	.....
3	โรงเรียนขาดตำราและงานวิจัยในการ ศึกษาค้นคว้า	.....	.....	.....	.....	.....
4	ไม่เคยเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับงานวิจัย	.....	.....	.....	.....	.....
5	โรงเรียนขาดผู้นำในการทำงานวิจัย	.....	.....	.....	.....	.....
6	การทำงานวิจัยเป็นเรื่องยากสำหรับครู	.....	.....	.....	.....	.....
ง. <u>ปัญหาการใช้ห้องสมุดเป็นศูนย์วิชาการ</u>						
1	ไม่ทราบวิธีการใช้ห้องสมุดที่ถูกต้อง	.....	.....	.....	.....	.....
2	ขาดคู่มือที่จะนำไปใช้ในการสอน	.....	.....	.....	.....	.....
3	ห้องสมุดมีตำราภาษาต่างประเทศมากทำให้ มีปัญหาในการอ่าน	.....	.....	.....	.....	.....
4	โรงเรียนมีงบประมาณในการจัดซื้อหนังสือ แต่ละปีน้อย	.....	.....	.....	.....	.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อ	ข้อความ	ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มีเลย
5	ไม่มีเวลาว่างสำหรับการใช้ห้องสมุดแต่ละวัน เพราะต้องปฏิบัติการสอนมาก	.....	.....	.....	.....	.....
6	ไม่ชอบการอ่านหนังสือ	.....	.....	.....	.....	.....
จ. <u>ปัญหาการส่งเสริมการสอนและการใช้</u>						
<u>โสตทัศนวัสดุประกอบการสอน</u>						
1	จำนวนนักเรียนในกลุ่มที่สอนมีจำนวนมากเกินไป	.....	.....	.....	.....	.....
2	ขาดทักษะและประสบการณ์ในการสอนในระดับอาชีวศึกษา	.....	.....	.....	.....	.....
3	จำนวนรายวิชาที่สอนในภาคเรียนหนึ่ง ๆ มีหลายวิชา	.....	.....	.....	.....	.....
4	ขาดความรู้ในการนำเทคนิคการสอนใหม่ ๆ มาใช้	.....	.....	.....	.....	.....
5	มีชั่วโมงสอนมากจนไม่มีเวลาเตรียมการสอน	.....	.....	.....	.....	.....
6	ห้องเรียนมีลักษณะไม่เอื้ออำนวยต่อการใช้เทคนิคการสอนใหม่ ๆ	.....	.....	.....	.....	.....
7	จำนวนโสตทัศนวัสดุในโรงเรียนมีไม่เพียงพอ	.....	.....	.....	.....	.....
8	ขาดความรู้ความชำนาญในการสร้างสื่อการสอน	.....	.....	.....	.....	.....

ชื่อ	ข้อความ	ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มีเลย
9	ไม่ได้ได้รับความสะดวกในการจัดบริการด้าน โสตทัศนวัสดุของหน่วยงานที่รับผิดชอบ	.....	.....	.....	.....	.....
10	ขาดความชำนาญในการประเมินผลการสอน ที่ถูกต้อง	.....	.....	.....	.....	.....
11	มีปัญหาในการเลือกโสตทัศนวัสดุอุปกรณ์	.....	.....	.....	.....	.....
12	โรงเรียนได้จัดงบประมาณในการทำวัสดุ อุปกรณ์น้อย	.....	.....	.....	.....	.....

ตอนที่ 3

ความต้องการพัฒนาครูด้านวิชาการ

ท่านมีความต้องการในเรื่องต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องขวามือตามความต้องการของท่าน

ชื่อ	ข้อความถาม	ความต้องการ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มีเลย
	ก. ความต้องการด้านการส่งเสริมให้ครูศึกษาต่อเพื่อเพิ่มคุณวุฒิ					
1	ต้องการให้โรงเรียนจัดโครงการพัฒนาครูด้านวิชาการอย่างต่อเนื่องตลอดปี	.....	.....	.....	.....	.....
2	ต้องการให้โรงเรียนจัดส่งครูไปศึกษาต่อโดยประสานงานกับสถาบันหรือมหาวิทยาลัยที่เปิดสอน	.....	.....	.....	.....	.....
3	โรงเรียนควรมีการประเมินผลงานด้านวิชาการของครูอย่างต่อเนื่องตลอดปี	.....	.....	.....	.....	.....
4	โรงเรียนควรสนับสนุนให้ทุนครูไปศึกษาต่อให้ตรงกับสาขาวิชาที่ครูสอนอยู่หรือที่ขาดแคลน	.....	.....	.....	.....	.....
5	โรงเรียนควรให้แรงจูงใจแก่ครูเพื่อการสอบแข่งขันเข้าศึกษาต่อ	.....	.....	.....	.....	.....

ข้อ	ข้อความ	ความต้องการ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มีเลย
	ข. <u>ความต้องการด้านการประชุม อบรม</u> <u>แก่ครู</u>					
1	ต้องการให้โรงเรียนกำหนดเกณฑ์ในการคัดเลือกครูเข้าร่วมประชุมอบรมหรือสัมมนา	.....	.....	.....	.....	.....
2	ต้องการให้มีการจัดสัมมนาครูที่สอนระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในสาขาวิชาที่สอนตรงกัน	.....	.....	.....	.....	.....
3	ต้องการให้โรงเรียนเชิญวิทยากรที่มีความรู้และประสบการณ์ในสาขาวิชาที่จัดประชุมอบรม สัมมนา มาให้ความรู้	.....	.....	.....	.....	.....
4	ต้องการให้โรงเรียนนำครูไปศึกษาดูงานและอบรม สัมมนาในสถาบันที่จัดการเรียนการสอนในสาขาวิชาที่เปิดสอนในโรงเรียน	.....	.....	.....	.....	.....
5	ต้องการให้โรงเรียนจัดนิเทศการสอนภายในโรงเรียน โดยผู้นิเทศที่มีความรู้และทักษะทางวิชาการ	.....	.....	.....	.....	.....
6	ต้องการให้ผู้บริหารจัดการนิเทศการสอนอย่างสม่ำเสมอ	.....	.....	.....	.....	.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อ	ข้อความ	ความต้องการ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มีเลย
ค. ความต้องการด้านการส่งเสริมงานวิจัย						
และพิมพ์ เผยแพร่คู่มือการสอน						
1	ต้องการให้โรงเรียนเชิญหรือจัดหาผู้ที่มีความรู้ด้านการวิจัยมา สนองแนะวิธีการวิจัยแก่ครู	.....	.....	.....	.....	.....
2	ต้องการให้โรงเรียนจัดสรรเงินเพื่อใช้ครูใช้ในการทำวิจัยและเขียนคู่มือตำราการสอน	.....	.....	.....	.....	.....
3	ต้องการให้โรงเรียนนำผลงานวิจัยของครูที่มีประโยชน์ต่อโรงเรียนมาปฏิบัติ	.....	.....	.....	.....	.....
4	ต้องการให้โรงเรียนพิจารณาความดีความชอบแก่ครูที่มีผลงานวิจัยที่มีประโยชน์ต่อโรงเรียน	.....	.....	.....	.....	.....
5	ต้องการให้โรงเรียนใช้ผลงานวิจัยของครูมาใช้ประโยชน์ต่อการบริหารงานวิชาการที่เป็นปัญหา	.....	.....	.....	.....	.....
ง. ความต้องการด้านการใช้ห้องสมุดให้เป็นศูนย์วิชาการ						
1	ต้องการให้ห้องสมุดจัดหาหนังสือและเอกสารทางวิชาการที่ทันสมัยกว่านี้	.....	.....	.....	.....	.....

ข้อ	ข้อความ	ความต้องการ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มีเลย
2	ต้องการให้ห้องสมุดเป็นศูนย์กลางในการเผยแพร่ข่าวสารใหม่ ๆ ให้แก่ครูในโรงเรียน	.....	.....	.....	.....	.....
3	ต้องการให้ห้องสมุดพิมพ์รายชื่อหนังสือใหม่แจ้งให้ครูทราบ	.....	.....	.....	.....	.....
4	ต้องการให้ห้องสมุดจัดหาวารสารการศึกษาให้มากขึ้น	.....	.....	.....	.....	.....
5	ต้องการให้ห้องสมุดปรับปรุงการให้บริการการยืมหนังสือของครู	.....	.....	.....	.....	.....
6	ต้องการให้ห้องสมุดจัดบริการถ่ายเอกสารแก่ครูและนักเรียน	.....	.....	.....	.....	.....
7	ต้องการให้โรงเรียนจัดสรรงบประมาณเพื่อใช้จ่ายเกี่ยวกับห้องสมุดให้มากกว่าที่เป็นอยู่	.....	.....	.....	.....	.....
จ. <u>ความต้องการด้านการส่งเสริมการสอนและการใช้วัสดุทัศนวัสดุประกอบการสอน</u>						
1	ต้องการให้โรงเรียนสนับสนุนให้ครูไปศึกษาการสอนของครูในโรงเรียนอาชีวศึกษาอื่นเป็นครั้งคราว	.....	.....	.....	.....	.....
2	ต้องการให้ครูในสาขาวิชาเดียวกันได้สังเกตการสอนซึ่งกันและกัน	.....	.....	.....	.....	.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อ	ข้อความ	ความต้องการ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มีเลย
3	ต้องการให้โรงเรียนจัดการอบรมการใช้การผลิตและการเก็บรักษาวัสดุอุปกรณ์ให้แก่ครูในโรงเรียนทุกคน	.....	.....	.....	.....	.....
4	ต้องการให้โรงเรียนสนับสนุนครูในการจัดสร้างวัสดุอุปกรณ์เพื่อช่วยในการสอน	.....	.....	.....	.....	.....
5	ต้องการให้มีศูนย์ปฏิบัติการด้านสื่อการเรียนการสอน	.....	.....	.....	.....	.....
6	ต้องการให้มีการประชุมปฏิบัติการเกี่ยวกับการสร้างและใช้วัสดุทัศนวัสดุประกอบการสอน	.....	.....	.....	.....	.....
7	ต้องการให้โรงเรียนจัดสรรงบประมาณเพื่อผลิตสื่อการเรียนการสอนโดยเฉพาะต่อเมืองตลอดปี	.....	.....	.....	.....	.....
8	ต้องการให้โรงเรียนจัดการอบรมวิธีการสร้างแบบทดสอบ	.....	.....	.....	.....	.....
9	ต้องการให้โรงเรียนจัดการอบรมวิธีการประเมินผล	.....	.....	.....	.....	.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 4

ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะ

โปรดเติมข้อความลงในช่องว่างตามความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ ของท่าน เพื่อแก้ปัญหาหรือตอบสนองความต้องการ (นอกเหนือจากที่ได้ตอบไปแล้ว)

ก. การแก้ปัญหา

ท่านมีปัญหาในการพัฒนาทางวิชาการด้านต่าง ๆ ต่อไปนี้

1. ด้านการส่งเสริมให้ครูได้มีโอกาสศึกษาต่อ

---

2. ด้านการจัดประชุม อบรม สัมมนาทางวิชาการต่าง ๆ

---

3. ด้านการส่งเสริมงานวิจัยและพิมพ์ เผยแพร่คู่มือการสอน

---

4. ด้านการส่งเสริมการใช้ห้องสมุดเป็นศูนย์วิชาการ

---

5. ด้านการส่งเสริมการสอนและการใช้วัสดุทัศนวัสดุประกอบการสอน

ข. การสนองความต้องการ

ท่านมีความต้องการในการพัฒนาทางวิชาการด้านต่าง ๆ ต่อไปนี้ (โปรดเสนอแนะ)

1. ด้านการส่งเสริมให้ครูได้มีโอกาสศึกษาต่อ

---

2. ด้านการจัดประชุม อบรม สัมมนาทางวิชาการต่าง ๆ

---

3. ด้านการส่งเสริมงานวิจัยและพิมพ์เผยแพร่คู่มือการสอน

---

4. ด้านการส่งเสริมการใช้ห้องสมุดเป็นศูนย์วิชาการ

---

5. ด้านการส่งเสริมการสอนและการใช้วัสดุทัศนวัสดุประกอบการสอน

ค. ปัญหาหรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการพัฒนาทางวิชาการของท่าน

ขอบคุณที่ให้ความร่วมมือ

ประวัติการศึกษาของผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล นายรังษี สังฆพรหม
 วุฒิการศึกษา สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี (กศ.บ.) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ศึกษาศาสตร์บัณฑิต ปีพุทธศักราช 2520
 สถานที่ทำงาน โรงเรียนบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีศึกษาศาสตร์ อำเภอเมืองพิษณุโลก
 จังหวัดพิษณุโลก โทร.(055) 259003, 251397
 ตำแหน่ง ครูใหญ่
 ระยะเวลาทำงาน 15 ปี

